

روناکی سونہ ت و تاریکیہ گانی بیدعہ لہ دیندا

لہ ژیر رؤشنایی قورئان و سونہ تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وہرگیرائی :

م. شاخوان جواد أحمد

روناکی سوننه‌ت و تاریکییه‌کانی بیدعه له دیندا

له ژیر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیڕانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌حمه‌دی فه‌یله‌سوف) / چه‌مچه‌مال

۱۴۲۹ کۆچی - ۲۰۰۸ زایینی

چاپی یه‌که‌م

سایتی به‌هه‌شت

www.ba8.org

هه‌میشه له‌گه‌ئمان بن بو به‌ره‌می نوی

ناوی کتیب : روناکی سوننهت و تاریکیهکانی بیدعه له دیندا...

ناوی نووسهر : د. سعید بن علی بن وهف القحطانی .

ناوی وهرگیپر : م. شاخوان جواد أحمد .

ژماره‌ی سپاردن : ژماره (٣٤٦) ی سالی (٢٠٠٢) پی دراوه له لایهن وهزاره‌تی پۆشنیبری حکومه‌تی ههریمی

کوردستانه وه .

زنجیره : زنجیره‌ی (٢٩) بیست و نۆیه م له زنجیره‌ی رینماییه‌کانی ریگای راست .

نۆره و سالی چاپ : یه‌که م – (١٤٢٩ هـ / ٢٠٠٨) .

چاپ‌خانه : چاپه‌مه‌نی سیما / سلیمانی .

بنکه‌ی بلاوکردنه وه :

کتیب‌خانه‌ی سوننه – سلیمانی .

کتیب‌خانه‌ی زانست – که‌لار .

کتیب‌خانه‌ی سیما – چه‌مچه‌مال .

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْعَلَةٌ إِلَّا الْحَدِيثَ وَإِلَّا الْفِقْهَ فِي الدِّينِ

العِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَا الشَّيَاطِينِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشه کی وه رگیږ:

موسلمانان خۆشه ویست : سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) پله و پایه یه کی زور به رزو گه وره ی هیه له ئیسلامدا، چۆن وانیه له کاتی کدا دووم بنچینه ی ئایینه پاش قورئانی پیروژ؟ پوون که ره وه ی قورئانی پیروژه، ده قه پر مانا و گشتگیرو په هاکانی تایبته و سنوردار ده کات، به لئ سوننه ت نه و قه لا پۆلاینه یه که هر موسلمانیک بچیته ناوی که سیکی ئه مین و هیمن و پاریزراوه، وه نه و ده رگا گه وره یه یه که هر موسلمانیک بچیته ناوی ده گات به مه ست و ئاواته کانی، سوننه ت نه و که سانه ی که په یوه ستن پییه وه به رزیان ده کاته وه نه گه ر کرده وه چاکه کانیشیان که م بیته، وه روناکیه که ی له ناو چاوو به رده ستیاندا یه له دونیاو دوارپوژدا.

موسلمانان خۆشه ویست خوای په روه رداگار فه رمانی پی کردووین به گوپراه لئ کردنی خو ی و پیغه مبه ر که ی (ﷺ) له چه ندین شوین له قورئانی پیروژدا، گوپراه لئ کردنی خوای په روه رداگار به شوین که وتنی قورئانی پیروژه وه گوپراه لئ کردنی پیغه مبه ر (ﷺ) به شوین که وتنی فه رموده پیروژه کانیه تی، شایه تی دانی هر که سیکی به وه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) نیردراوی خوایه بریتیه له شوین که وتنی و جی به جی کردنی سوننه ته کانی، وه خوای په روه رداگار پیی راگه یاندووین که هر که سیکی گوپراه لئ پیغه مبه ر (ﷺ) بکات نه وه به لگه یه له سه ر خۆشه ویستی بو خوای په روه رداگار، وه هر که سیکی گوپراه لئ پیغه مبه ر که ی (ﷺ) نه کات نه وه که سیکی بی باوه رپه یان ئیمان لاوازه.

بۆیه نه گه ر ده ته ویته دینی خوای په روه رداگار به رده وام دیارو ئاشکراو سه رکه وتوو بیته، نه گه ر ده ته ویته خوای په روه رداگار و فریشته کان و موسلمانان خۆشتیان بویت، نه گه ر ده ته ویته به راستی بیسه لمینیت که شوینکه وتوو ی پیشه واو ماموستا و سه روه ی خۆتی که پیغه مبه ر (ﷺ)، نه گه ر ده ته ویته دل خۆش و دل ئارام بیت و به رچاو روشن بیت، نه گه ر ده ته ویته به رده وام بیت له سه ر دین و دلته په یوه ست بیت پییه وه نه وه: شوینی سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) بکه وه جی به جی بکه و زیندوو ی بکه وه له ناو خه لکیدا (خۆشه ویستیت بو پیغه مبه ر (ﷺ) به و شیوه یه ده بیته نک هر به دم بلایت خۆشم ده ویته و له و لاشه وه هیچ گرنگی به سوننه ته کانی ناده یته).

موسلمانان خۆشه ویست له به ر گه وره یی سوننه ت و بلاو بوونه وه ی بیدعه به هه موو جوړو به ش و شیوه یه که به پیویستم زانی هه ستم به وه رگیږانی نه م کیتابه به سو ده ی به رده ستت که باس له (روناکی سوننه ت و تاریکیه کانی بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا) ده کات، بیدعه هه مو ی سه رلیشیواویه هه روه که چۆن سوننه ت هه مو ی نورو روناکیه، بیدعه سه رده کیشتیت بو کوفر، بیدعه کردن واته: شوین که وتنی هه واو ئاره زوو دزایه تی کردنی شه ر و لادان لیی، واته: درو هه لبه ستن بو خوای په روه رداگار به بی عیلم و زانیاری، واته: بق بوون له سوننه ت و که سانی هه لگری، واته: تیگه یشتن له قورئانی پیروژ و سوننه ت به پیچه وانه وه، واته: هه ست کردن به که م و کوپی شه ریه ت له لایه ن که سی بیدعه چیه وه (په نا به خوای په روه رداگار)، وه که سانی بیدعه چی پشتیان هه لکردوه له یادو زیگری راسته قینه ی خوای په روه رداگار، حه ق و راستیان له موسلمانان کپ کردوه و شار دوویانه ته وه، ئوممه تی ئیسلامیان پارچه پارچه کردوه، که سانی بیدعه چی خویان خستوته ئاستی شه ر دانره وه و خویان چواندوه به خوای په روه رداگار له شه ر داناندا، له به ر نه وه ی خوای په روه رداگار فه رمانی به کردنی نه و کاره نه کردوه (به لگو هه ندی جار پیگریشی لی کردوه) به لام که سانی بیدعه چی گو ی به فه رمانی خوا ناده ن و نه و کاره ده که ن، بیدعه کردن واته: هه ست کردن به خیانه تی پیغه مبه ر (ﷺ) هاوه لانی به پیزی (رضی الله عنهم) و سه رجه م زانایانی شاره زاو خه م خوړو دین په روه ر، یان که م ته رخه می کردنیان له گه یاندن و پوون کردنه وه ی نه م دینه (په نا به خوای په روه رداگار)، چۆن ده شیت کاریک بکریت له کاتی کدا فه رمانی خوای په روه رداگار و پیغه مبه ر (ﷺ) وته ی زانایانی له سه ر نه بیته، موسلمانان خۆشه ویست نه مانه هه موویان

خرابه و زيانى بيدعن، ئايا پاش ئەمە بۆ هيچ موسلمانىك ههيه واز له فرمان و سوننه تي پيغه مبهەر (ﷺ) بينيت و پوو بکاته بپرو بۆ چون ووتەى زانايان (يان هه نديک له که سانی به ناو زانا)؟

ئايا ووتە و فرمان و سوننه تي پيغه مبهەر (ﷺ) له پيشتره بۆ موسلمانى راسته قينه يان بۆ چونى که سانی تر؟
بۆيه موسلمانى خۆشه ويست کاتيک ئەم کيتابه ده خوينا ته وه به چاوى موسلمانى راسته قينه و دادپهروه رانه وه بپروانه بابته و به لگه کانيان، هه رکاتيک بابته تيکت بينى پيچه وانه ي قورئانى پيرۆز و سوننه ت بوو (هه مو بابته کان له سه ر به لگه ي قورئانى پيرۆز و سوننه ت و ووتەى زانايان باس کراوه) وه رى مه گره، به لکو وازى لى بينه و پشت گووى بخه، به لام ئەگه ر وانه بوو ئەوه بۆت نييه پيچه وانه ي بکه يت ئەگه ر خۆت به ئيماندارى راسته قينه و شوين که وتوى پيغه مبهەر (ﷺ) ده زانيت.

موسلمانى خۆشه ويست ئەم کيتابه تانه و ته شه ره نييه له هيچ که س و کۆمه ل و گروپيک، به لکو ديارى کردن و پوون کردنه وه ي گه ره يى سوننه ت و خراپه و تاوانى بيدعه يه، ئەو بيدعه يه ي که ئەمڕۆ له ناو موسلماناندا بووه به سوننه ت و سوننه ت بووه به بيدعه، ئەوه نده ي بيدعه ده کريت سوننه ت ناکريت و گرنگى پى نادرئيت، وه ئەگه ر ئينکارى و نکۆلى لى بکريت ده وتريت: دين گۆراوه، خۆشه ويستى بۆ پيغه مبهەر (ﷺ) نه ماوه !!

موسلمانى خۆشه ويست باش ئاگاداره و بزانه به هيچ شيويه ك هيزو ده سه لات ئيسلام ناگه رپته وه و موسلمانان سه رکه وتوو نابن به بيدعه کردن و شتى پوو پوچ که له ديندا نييه، بۆيه له رۆژگارى ئەمڕۆدا ده بينيت زۆر که س به ناو زانا و بانگه وازکارو خه م خۆر بۆ ئيسلام که وتونه ته ناو چه ندين بيدعه ي خراپ و گومراکه ر، به لکو بانگه وازيشى بۆ ده که ن، بۆيه موسلمانى ئەهلى سوننه و جه ماعه و سوننه ت له دلا خۆشه ويست پيوسته له سه رت که موسلمانان ئاگادار بکه يته وه له وه موو بيدعه و خراپه يه ي که له م رۆژگاره دا له ناو موسلماناندا بلاوه و بانگه وازى بۆ ده کريت.

له کۆتاييدا له خواى په روه رداگار ده پارپينه وه و ده ليين: ﴿ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾

(آل عمران: ٨).

م. شاخه وان جه واد ئە حمه د

پيش نويزو وتار خوينا مرگه وتى (سه يد ئە حمه دى فه يله سوف)

*** پيشه کی دانه ر :**

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا ، أَمَّا بَعْدُ ...

موسولمانی خۆشه ویست : ئەم نامیلکه یه ی بهرده ستت نامیلکه یه کی کورت و پوخته سه بارهت به ﴿پوناکی سوننهت و تاریکیه کانی بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا له ژیر پوشتنای قورئان و سوننهتدا﴾ که تییدا تیگه یشتن له مانای سوننهت م باس کردوو، وه ناوه کانی ئەهلی سوننهت م پوون کردۆته وه، که سوننهت به گشتی نیعمه تیکی یه کجار گه وره و پر له به ره که ته، وه تییدا گه وره یی و پله و پایه ی سوننهت و گه وره یی و پله و پایه ی که سانی په یوه ست به سوننهت و نیشانه کانیانم پوون کردۆته وه، وه تییدا باسی بیدعه و که سانی بیدعه چی و تیگه یشتن له مانا و اتای بیدعه و مه رجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کانم کردوو، وه ههروه ها باسی خراپه و سه رزه نشتی بیدعه له دیندا و هۆکاره کانی ده رکه و تنی بیدعه و به شه کانی و حوکمه کانی کردوو، وه باسی ئەو جوړه بیدعانه ی که له سه رگۆره کان ده کریت و جگه له و شتانه شم کردوو، وه ئەو بیدعه و کاره تازه داهینراوانه ی که له م سه رده مه دا ده کرین و زۆر بلاون باسیانم کردوو، وه باسی حوکمی ته و به ی بیدعه چی و شوینه واره خراپه کانی بیدعه م کردوو .

موسولمانی خۆشه ویست ئەوه ی که هیچ گومانی تییدا نییه ئەوه یه سوننهت ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئەو ژیان و پوناکیه یه که سه رفرازی و به خته وه ری و هیدایه تی به نده ی موسولمانی تیدا یه، وه ئەو که سانه ی که په یوه ستن به سوننهت وه به رزو پیزداریان ده کات ئەگه ر کرده وه شیان که م بیئت، ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (آل عمران: ۱۰۶) .

واته : له و پۆژده دا " که پۆژی قیامه ته " که سانیك دەم و چاویان رهش ده بیئت و که سانیك دەم و چاویان سپی و پووناک و دره و شاوه ده بیئت .

إبن عباس (رضي الله عنهما) فرمویه تی: دەم و چاوی که سانی په یوه ست به سوننهت سپی و پووناک و دره و شاوه ده بیئت، دەم و چاوی که سانی بیدعه چی و پارچه پارچه گه ریه کان رهش هه لده گه ریئت ^(۱) .

که سی په یوه ست به سوننهت دلێ پۆشن و زیندوو، وه مل که چه بۆ خوای په روه ردگار و شوینی پیغه مبه ر (ﷺ) که وتوو به لاشه و به دلێ (له پووکه ش و ناوه ویدا شوینی سوننهت که وتوو)، به لام که سی بیدعه چی دلێ تاریک و مردوو، تاریکی سه رتا پای داپۆشیون : دلله کانیان تاریکه کاره کانیان تاریک و سه رلیشبواییه، بۆیه هه رکه سیك خوای په روه ردگار بیه ویت سه رفرازو به خته وه ری بکات له و تاریکیانه وه ده ری ده کات بۆ پوناکی سوننهت ^(۲) .

ئەم نامیلکه یه م کردۆته دوو به شه وه، هه ر به شه ی چه ند باسیکی له خۆ گرتوو به م شیوه یه ی لای خواره وه :

به شی یه که م : پوناکی سوننهت :

باسی یه که م : تیگه یشتن له مانای سوننهت .

باسی دووه م : ناوه کانی که سانی په یوه ست به سوننهت (أسماء أهل السنة).

باسی سی یه م : سوننهت نیعمه تیکی گشتی و په هایه .

^(۱) إبن القیم له کیتابی (اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية، ۳۹/۲) باسی کردوو .

^(۲) بیوانه : سه رچاوه ی پيشوو: ۳۸/۲ - ۴۱ .

باسی چوارهم: گه وره یی و پله و پایه یی به رزی سوننه ت.

باسی پینجه م: گه وره یی و پله و پایه یی به رزی که سانی په یوه ست به سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی.

به شی دووهم: تاریکیه کانی بیدعه و تازه داهینراوه کان له دیندا:

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای بیدعه.

باسی دووهم: مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان.

باسی سی یه م: سهرزه نشت و خراپه یی بیدعه له دیندا.

باسی چوارهم: هوکاره کانی دروست بوون و سهره له دانی بیدعه.

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه.

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا و جوړه کانی.

باسی حه و ته م: جوړه کانی نه و بیدعانه ی که له سهر گوړه کان ده کرین.

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی نه م سهرده مه.

باسی نو یه م: ته و به کردنی که سی بیدعه چی.

باسی ده یه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه.

داواکارم له خوی گه وره نه م کاره پیروژه ته نها له بهر خاتری نه و بیته، وه سودم پی بگه یه نیته له ژیا نی دونا و پاش مردنم، وه سود به هه مو نه و که سانه بگه یه نیته که نه گات پیان، به راستی خوی په روه ردگار باشترین داوا لیکراوه و به پیزترین نومید پی بووانه، ته نها هر نه و پشتیوانمانه و باشترین پشت پی به ستراوه، وه سوپاس و ستایش بو په روه ردگاری هه ردوو جیهانیان و سه لات و سه لامی خوی په روه ردگار له سهر بنده و پیغه مبه ری (صلوات علیهم) راستگویی خویی و یارو یا وهران و شوین که وتوانیان به چاکی تاروژی دواپی بیته .

& به شی یه که م: روناکی سوننه ت

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای سوننه ت

سوننه ت که سانی هه لگری خوی هه یه، وه نه و که سانه بیروباوهری ته و اوپان هه یه، وه کو بونه ته وه له سهر حه ق، بو یه وا باشه لیره دا پیناسه ی هه ر یه که له م سی ووشه یه بکه م (عقیده اهل السنّة والجماعة).

یه که م: وشه ی (العقیده) له زمانه و انیدا: وه رگیراوه له گری لی دان و به ستن به یه که وه به توندی، وه به و مانایه: توندو پته وو پیوه لکان هاتووه، ده وتریت: عَقَدَ الْحَبْلَ یَعْقُدُهُ: واته: په ته که ی به توندو تول و پته وی به ست، وه ده وتریت: عَقَدَ الْعَهْدَ وَالْبَيْعَ: واته: په یمان و فروشتنه که ی توندو تول و مه حکم کرد، وَعَقَدَ الْإِزَارَ: به توندو تولی به ستنی، وَالْعَقْدُ ضِدُّ الْحَبْلِ، واته: گری لی دان و به ستن پیچه وانه ی شل بوون و کردنه وه یه (۳).

وشه ی (العقیده) له روانگه ی شهرعه وه: بیروباوهر بریتی یه له و نیمانه پته وو حوکمه برپاوه یه که هچ گومانی تیدا نه بیته، وه نه و نیمانه یه که مروّف دَلّ و ویژدانی خوی له سهر په یوه ست ده کات و ده یکاته بیروبوچونیک و دینیک و دینداری پیوه ده کات، جا نه گهر نه و نیمانه پته وو حوکمه برپاوه یه راست و دروست بیته نه وه بیروباوهریکی راست و حه ق ده بیته وه کو بیروباوهری نه هلی سوننه و جه ماعت، به لام نه گهر باتل و ناراست بیته نه و کاته بیروباوهریکی پوچه ل و نادرست ده بیته وه کو بیروباوهری کومه ل و تاقمه گومراو سه رلیتشیواوه کان (۴).

(۳) پروانه: لسان العرب لابن منظور باب الدال، فصل العین، ۲۹۶/۳، والقاموس المحیط للفیروز آبادی، باب الدال، فصل العین، ص ۳۸۳، ومعجم المقایس فی اللغة لابن فارس، باب العین، ص ۶۷۹.

(۴) پروانه: مباحث فی عقیده اهل السنّة والجماعة، للشیخ الدكتور ناصر العقل ص ۹-۱۰.

& دووم: تیگه یشتن له کهسانی په یوه ست به سوننهت

وشه ی (السُّنَّة) له زمانه وانیدا، واته: ریگه و مه زه ب، جا ئه و ریگه یه ریگه یه کی باش بیت یان خراب^(۶).

سوننهت له زاروه ی زانایانی بیروباوه پی ئیسلامیدا: ئه و ریگه و ریباریه که پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) و هاوه لانی به ریژی له سه ری بوونه: به زانست و بیروباوه ریگی ته واوو و وته و کرده وه یه کی جوان و ریگ، ئه و سوننه ته یه که شوین که وتنی پیویسته و کهسانی شوین که وتوی سوپاس کراون، وه ئه و که سانه ی که پیچه وانه یین سه رزه نشت کراون، هر بویه و تراوه: فلان که س له ئه هلی سوننه یه، واته: که سیکه له سه ر ئه و ریگا راست و دروست و ریگ و سوپاس کراوه یه^(۷).

زانای پایه به رز ابن رجب (رحمه تی خوی لبیت) فه رمویه تی: (سوننهت: ریگه یه کی گیراوه به ره، ئه ویش بریتیه له ده ست گرتن به و منه هج و ریباریه که پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) و خه لیفه به ریژو هاوه لانی به ریژی له سه ری بوونه، له بیروباوه پ و کرده وه و وته کاند، که ئه وه ش بریتیه له سوننه تی ته واو^(۸).

وه زانای پایه به رزو شیخی ئیسلام ابن تیمیة (رحمه تی خوی لبیت) فه رمویه تی:

(سوننهت بریتیه له و کارانه ی که به لگه ی شه رعییان له سه ره، به وه ی کردنیان گویرایه لی یه بؤ خوی په روه ردگار و پیغه مبه ر (صلوات الله علیه)، جا ئه و کاره پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) خوی کردبیتی، یان له سه رده می ئه ودا کرابیت، یان خوی نه یکردبیت و له سه رده می ئه ویشدا نه کرابیت، له به ر نه بوونی هیچ داخواریه ک بؤ کردنی له و کاته دا، یان کاتیک پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) ئه و کاره ی نه کردوه ریگریگ هه بووه^(۹).

بویه سوننهت به م مانایه بریتیه: (له شوین که وتنی شوینه واره کانی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) له پوکه ش و ناوه پوکدا (به لاشه و دل و ده روون) وه شوینکه وتنی ریگه و ریباری پیشینانی چاکه کارانی یه که مین له کۆچ کردووان و پشتیوانان "اتباع سبیل السابقین الأولین من المهاجرین والأنصار"^(۱۰).

& سن یه م: تیگه یشتن له مانای الجماعه

واتای (الجماعه) له زمانه وانیدا: وه گیراوه له بنه رت و پیکهاته ی کۆ، که بنچینه ی ئه م وشه یه ده سوپیته وه له ده وری کۆ کۆبوونه وه که پیچه وانیه ی پارچه پارچه ییه، ابن فارس (رحمه تی خوی لبیت) ده فه رموویت: الجیم والمیم والعین، یه ک بنچینه ن که به لگه یه له سه ر له گه ل یه کدا کۆبوونه وه ی شتیگ، ده وتریت: جمعتُ الشئَ جمعاً، واته: کۆم کرده وه و دامه پال یه ک^(۱۱).

جماعهت له زاروه ی زانایانی بیروباوه پی ئیسلامدا: بریتین له پیشینانی ئه م ئومه ته: له هاوه لانی به ریژی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) و شوینکه وتوانیان و ئه وانیه که شوینی ئه وان که وتوون تا پوژی دواپی، ئه و که سانه ی که کۆبوونه ته وه له سه ر حقه ی روون و ئاشکرا له قورئان و سوننهت^(۱۲).

هاوه لی به ریژی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) عبد الله کوری مسعود (رضی الله عنه) فه رمویه تی: ((الجماعه ما وافق الحق وإن کنتَ وحدک)).

واته: جماعهت ئه وه یه که له گه ل حقه دا بیت ئه گه ر به ته نها خوتیش بیت.

^(۶) بیوانه: لسان العرب، لابن منظور، باب النون، فصل السین، ۲۲۵/۱۳.

^(۷) بیوانه: مباحث فی عقیده أهل السنة، للدکتور ناصر العقل، ص ۱۳.

^(۸) بیوانه: جامع العلوم والحکم، ۱۲۰/۱.

^(۹) بیوانه: مجموع فتاوی ابن تیمیة، ۳۱۷/۲۱.

^(۱۰) بیوانه: هه مان سه رچاوه، ۱۵۷/۳.

^(۱۱) بیوانه: معجم المقایس فی اللغة، لابن فارس، کتاب الجیم، باب ما جاء من کلام العرب فی المضاعف والمطابق أوله جیم، ص ۲۲۴.

^(۱۲) بیوانه: شرح العقیده الطحاویه، لابن أبي العز، ص ۶۸، وشرح العقیده الواسطیة لابن تیمیة، تألیف العلامة محمد خلیل هراس، ص ۶۱.

زانای پایه بهرز نَعیمی کوری حماد (بهحمتهی خوی لیبت) ده فهرموویت:

(واتای ووته که ی عبد الله کوری مسعود ئه وه ده گه یه نیت ئه گهر جه ماعت و کومه لی موسولمانان لی شیوا "نه تده زانی کام کومه له یان له سهر حه قن" دست بگره به مهنه ج و پربازی جه ماعت و کومه لی یه که می موسولمانان پیش تی کچون و پارچه پارچه بوونیان، ئه گهر ته نها خوت بیت له و کاته دا تو جه ماعتی بو خوت)^(۱۲).

& باسی دووم: ناوو سیفات هه کانی نه هلی سوننه

١ — أهل السنّة والجماعة، واته: کهسانی په یه وه دست به سوننه ت و کومه لی راسته قینه ی موسولمانان، ئه وانیش ئه وه که سانه ن له سهر هه مان ریبازو مهنه جی پیغه مبه ری خوا (صلواته علیهم) و هاوه لانی، ئه وانیه که ده ستیان گرتوو به سوننه ته کانی پیغه مبه ری خواوه (صلواته علیهم)، ئه وانیش هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (صلواته علیهم) و شویکه وتوانیان و زانایانی پینمونی کارن، ئه وه که سانه ی که پابه ند بوونه به شوین که وتنی پیغه مبه ری خو شه ویست (صلواته علیهم) و دور که وتونه وه له بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا له هه ر شوین و کاتیکدا بوو بیتن، که سانیکن دیارو سه رکه وتوون و ده میننه وه تا پوژی قیامت^(۱۳)، ناو نراون به نه هلی سوننه و جه ماعت له بهر ئه وه ی خو یان داوه ته پال سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلواته علیهم) وه کوو یه کده نگن له سهر دست گرتن پبیانه وه به لاشه و دل و ده روون: له قسه و کرده وه و بیروباوه ردا^(۱۴).

عوفی کوری مالک (رضی الله عنه): ئه گپریته وه له پیغه مبه ری خواوه که فهرمویه تی: ((إفترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة فواحدة في الجنة وسبعون في النار، وافترقت النصارى على ثنتين وسبعين فرقة فإحدى وسبعين فرقة في النار وواحدة في الجنة، والذي نفس محمد بيده لفتقرن أمتي على ثلاث وسبعين فرقة، واحدة في الجنة واثنان وسبعون في النار، قيل: يا رسول الله، من هم؟ قال: الجماعة))^(۱۵).
و فی روایة الترمذی عن عبد الله بن عمرو: ((قالوا: ومن هي يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه وأصحابي))^(۱۶).

واته: جوله که بوون به حه فتاو یه که به ش و کومه لی جیاواز ته نها یه که کومه لیان (له سهر حه ق بوون) ده چنه به هه شته وه و حه فتا کومه ل و گروپه جیاوازه کان ده چنه ئاگری دۆزه خه وه، وه گاواره کان بوون به حه فتاو دوو کومه لی جیاواز حه فتا و یه که له و کومه ل و گروپه جیاوازانه ده چنه ئاگری دۆزه خه وه ته نها یه که کومه لیان (که له سهر حه ق بوون) ده چنه به هه شته وه، وه سویند بیت به و خوایه ی که روحی منی به ده سته ئوممه ت و شوین که وتوانی منیش ده بن به حه فتاو سی به شه وه، کومه لیکیان ده چپته به هه شته وه و حه فتاو دوویان بو ئاگری دۆزه خه، ووترا: ئه ی پیغه مبه ر (صلواته علیهم) کین ئه وه کومه له ی که ده چنه به هه شته وه؟ فهرمو ی: ئه وه که سانه ن که کومه لی حه ق و راستی موسولمانان.

وه له پبوایه تیکی تردا که ئیمامی الترمذی له عبدالله کوری ئیمامی عومه ره وه (خوایان لی پازی بیت) ده یگپریته وه: هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (صلواته علیهم) ووتیان: کین ئه وه کومه له؟ پیغه مبه ریش (صلواته علیهم) فهرمو ی: ئه وه کومه له ن ئه مرؤ من و هاوه لانی له سهر چس مهنه ج و ریبازیکیان ئه وانیش له سهر هه مان مهنه ج و ریبازن.

کومه لی رزگار بوو: به لی رزگار بوو له ئاگری دۆزه خ، له بهر ئه وه ی پیغه مبه ر (صلواته علیهم) ته نها ئه وه کومه له ی جیاکرده وه له ناو

(۱۲) برونه: إغاثة اللهفان، ۷۰/۱، ذكره الإمام ابن القيم وعزاه إلى البيهقي.

(۱۳) برونه: مباحث في عقيدة أهل السنة والجماعة، للدكتور ناصر بن عبد الكريم العقل، ص ۱۳-۱۴.

(۱۴) برونه: فتح رب البرية بتلخيص الحموية، للعلامة محمد بن عثيمين ص ۱۰، وشرح العقيدة الواسطية، للعلامة صالح بن فوزان الفوزان، ص ۱۰.

(۱۵) أخرجه ابن ماجه بلفظه، في كتاب الفتن، باب افتراق الأمم، ۳۲۱/۲، برقم ۳۹۹۲، وأبو داود، كتاب السنة، باب شرح السنة، ۱۹۷/۴، برقم ۴۵۹۶، وابن أبي عاصم، في كتاب السنة، ۳۲/۱، برقم ۶۳، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ۳۶۴/۲.

(۱۶) سنن الترمذی، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة، ۲۶/۵، برقم ۲۶۴۱.

هەر کاتیڤ باسی هه‌واو ئاره‌زووه‌کان کرا ده‌مارگیری نه‌بیټ بۆ هه‌چ شتیڤ له‌وه‌واو ئاره‌زووانه‌"اته: کاتیڤ ووترا: ئه‌و کاره‌ بیدعه‌یه‌ یان شه‌ری نییه‌ یان ئه‌و بۆچونه‌ پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ته‌ ده‌مارگیری نه‌یگریت و قسه‌ی که‌سانیک نه‌خاته‌ پێش قسه‌ی خوای په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ (ﷺ) .

به‌لام زۆر جیی داخه‌ زۆربه‌ی ووته‌و کرداری موسولمانانی ئه‌مپۆ نه‌ک هه‌ر پێچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌تن به‌لکو جیی به‌جی کردنی قورئان و سوننه‌ت به‌ بیر ته‌سکی و توند په‌وی ده‌زانن، یان بۆ چونی پیاوان زال کراوه‌ به‌سه‌ر قورئان و سوننه‌تدا، کاتیڤ باسی سوننه‌ت ده‌کریت ده‌وتریت: ئاژاوه‌ی تێدایه‌ یان ریز له‌ زانایان ناگیریت، سویند به‌ خوای په‌روه‌ردگار جگه‌ له‌ ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ت گرنگی به‌ سوننه‌ت ناده‌ن و بانگه‌وازی بۆ ناکن "گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ش بۆ ئه‌مه‌ سه‌یرکردن و تێپوانینه‌ بۆ ووته‌و کرداری هه‌لس و که‌وتیان، ئه‌گه‌ر که‌سیک توژیک دادپه‌روه‌ر بیټ و وورد ببیته‌وه‌ له‌ حالێ ئه‌هلی بیده‌ع زۆر به‌ پوونی ده‌بینیت که‌ ئه‌وان له‌ کوئ و سوننه‌ت له‌ کوئ"، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ت ده‌جولینه‌وه‌و بانگه‌واز بۆ گه‌وره‌ترین بیده‌ع ده‌کن که‌ ئه‌ویش پارچه‌ پارچه‌یی نیوان موسولمانانه‌، وه‌ زیندوو کردنه‌وه‌ی چه‌ندین بیده‌عی خراپ و سه‌رزهنشت کراو (که‌له‌م کتیبه‌دا باس کردوه‌) به‌ ناوی ده‌عه‌و بانگه‌واز کردن و گێرانه‌وه‌ی حوکمی ئیسلام! دیاره‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌یزانیوه‌ ده‌عه‌و بکات؟! یان که‌م ته‌رخه‌م بووه‌ په‌نا ده‌گرین به‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ بوونی ئه‌م گومانه‌ خراپه‌....هتد).

هه‌روه‌ها زانای پایه‌ به‌رز ابن تیمیه‌ (په‌حمه‌تی خوای لیبت) ده‌فه‌رمویت:

(ئه‌هلی سوننه‌ باشترین و مام ناوه‌ندی ترین که‌سانی ئه‌م ئوممه‌ته‌ن که‌ له‌سه‌ر رێگای راستی ئیسلامن: رێگه‌ی حه‌ق و راستی و دادپه‌روه‌ری).

٥ - ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ غه‌ریبن له‌ناو موسولماناندا کاتیڤ خه‌لکی خراپ ده‌بن، أبو هریره‌ (رضی الله عنه) ده‌فه‌رمویت: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيْبًا وَسَيَعُوْدُ كَمَا بَدَأَ غَرِيْبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ)) (٢٤).

واته: ئیسلام ده‌رکه‌ت و سه‌ری هه‌لدا به‌غهریبی وه‌ ئیسلام ده‌گه‌رپێته‌وه‌ هه‌روه‌ک چۆن به‌ غه‌ریبی سه‌ری هه‌لدا و ده‌رکه‌وت، بۆیه‌ خۆشبه‌ختی و به‌هه‌شت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ غه‌ریبن له‌ ئیسلامدا (واته: چه‌ند فه‌رمانیکێ خوای په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جیی به‌جی ده‌کن که‌ به‌لای زۆربه‌ی موسولمانانه‌وه‌ غه‌ریب و نامۆیه‌).

وه‌ له‌ په‌یوایه‌تیکێ تردا که‌ ئیمامی أحمد له‌ عبدالله ی کوپی مسعوده‌وه‌ (رضی الله عنه) بۆمان ده‌گێرپێته‌وه‌: ((قَالَ: قِيلَ: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ)) (٢٥).

ووترا: غه‌ریبه‌کان کین؟ فه‌رموی: که‌سانیکێ داپراون له‌ که‌س و کارو عه‌شیره‌تی خۆیان.

وه‌ له‌ په‌یوایه‌تیکێ تردا که‌ ئیمامی أحمد له‌ عبدالله ی کوپی عمرو کوپی عاص بۆمان ده‌گێرپێته‌وه‌، ووترا: غه‌ریبه‌کان کین ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)؟ فه‌رموی: ((أَنَسُ صَالِحُونَ فِي أَنَسٍ سَوْءٍ كَثِيرٍ مِّنْ يَعْصِيهِمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يُطِيعُهُمْ)) (٢٦).

واته: غه‌ریبه‌کانی ئوممه‌تی من که‌سانیکێ چاک و بۆخوا سولحاون له‌ناو که‌سانیکێ زۆری خراپدا، ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ سه‌رپێچیان ده‌کن و شوینیان ناکه‌ون گه‌لێک زۆرتن له‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌ به‌قسه‌یان ده‌کن و شوینیان ده‌که‌ون.

وه‌ هه‌روه‌ها له‌ په‌یوایه‌تیکێ تردا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((الَّذِينَ يُصْلِحُونَ إِذَا فَسَدَ النَّاسُ)) (٢٧).

(٢٤) مسلم، کتاب الإيمان، باب بیان أن الإسلام بدأ غريباً وسيعود غريباً، ١/١٣٠، برقم ١٤٥.

(٢٥) المسند الإمام أحمد، ١/٣٩٨، قال الشيخ الألباني: صحيح دون قال: قيل: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ، برواية: سنن ابن ماجه، ٢/١٣٢٠ برقم ٣٩٨٨.

(٢٦) المسند الإمام أحمد، ٢/١٧٧، ٢٢٢، وصححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، ٤/١٥٣، برقم ١٦١٩.

(٢٧) مسند الإمام أحمد، ٤/١٧٣، وصححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، ٣/٢٦٧، برقم ١٢٧٣.

واته: غریبه کانی ئوممه تی من که سانیکی چاکن و چاکسازیشن کاتیک خه لگی خراب دهن (واته: هم خویان په یوه ستن به دینه وه و چاکه کارن وه هم بانگه وازی خه لگیش ده که ن بۆ لای چاکه). بۆیه ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکی غه رین له ناو کۆمه لانی ئه هلی بیده ع و شوین که وتوانی هه واو ئاره زوو کۆمه ل و گروپه جیاوازو پارچه پارچه کاندای.

۶ - ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن هه لگری عیلم و زانستی شه رعین: ئه هلی سوننه هه لگری ئه و عیلم و زانیارییه به سوده ی قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبه رن (علیه السلام)، که سانیکن لادانی که سانی پۆچوو له م دینه دور ده خه نه وه، وه لیکنده وه ی که سانی نه فامی لی دور ده خه نه وه، هه ر بۆیه ابن سیرین (په حمه تی خوی لیبت) ده فه رمویت: (کاتی خوی زانیانی ئه هلی سوننه که سیک فه رموده ی پیغه مبه ری (علیه السلام) بگی پرایه ته وه پرسیا ری (سند) یان نه ده کرد، به لام کاتیک فیتنه پوویدا (درو به دم پیغه مبه ری خاوه (علیه السلام) هه لبه ستر، کۆمه ل و تاقمی سه رلی شیاو په یدا بوون، بیرو بۆچونی جیاواز له بیرو بۆچونی پیغه مبه رو (علیه السلام) هاوه لانی ده رکه وت) هه رکه سیک فه رموده ی بگی پرایه ته وه، پییان ده وت: ناوی یه که به یه که له و پیاوانه ی ئه م فه رموده یه یان گپراوه ته وه بلین: ئه و کاته سه ریا ن ده کرد ئه وانه ی فه رموده که یان گپراوه ته وه ئه گه ر له ئه هلی سوننه بو نایه فه رموده که یان وه رده گه ر، وه سه یر ده کرا ئه گه ر ئه و که سانه ی که فه رموده که یان گپراوه ته وه له ئه هلی بیده ع بو نایه فه رموده که یان لی وهر نه ده گه ر) (۲۸).

۷ - ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن خه لگی دلگران دهن به مردنیا ن: زانی پایه به رز آیوی السختیا ن (په حمه تی خوی لیبت) ده فه رمویت: (کاتیک هه والی مردنی پیاویکی ئه هلی سوننه و جه ماعه م پی ده گات وا ده زانم هه ندی له ئه ندامه کانی لاشم له ده ست داوه) (۲۹).

وه هه روه ها فه رمویه تی: (ئه و که سانه ی هه ز به مردنی پیاوانی ئه هلی سوننه و جه ماعه ده که ن که سانیکن ده یانه ویت پووناکی خوی په روه ردا گه ر بکوژیننه وه، به لام خوی په روه ردا گه ر پووناکی خوی هه ر سه رده که وینیت ئه گه ر بی باوه رانیش پییان ناخوش بیت) (۳۰).

باسی سی یه م: سوننه تی پیغه مبه ر (علیه السلام) نیعمه تیکی گشتی و ره هایه

دوو جو ر نیعمه ت هه یه: نیعمه تیکی گشتی و ره ها، نیعمه تیکی سنوردا ر:

یه که م: نیعمه تی گشتی و ره ها: ئه و نیعمه ته یه که خو شبه ختی و سه رفرازی هه می شه یی پیوه په یوه سته: ئه ویش نیعمه تی ئیسلام و سوننه ته، خو شبه ختی و سه رفرازی هه می شه یی دونیا و دوا پوژ له سه ر سی بنچینه وه ستاوه: ئیسلام، سوننه ت، دور بوون له به لا و نا ره حه تی له دونیا و دوا پوژدا. نیعمه تی ئیسلام و سوننه ت ئه و به خشش و نیعمه ته گه وره یه یه که خوی په روه ردا گه ر فه رمانی پی کردووین له نو یژه کانه ماندا داوی لی بکه ین تا هیدا ته تمان بدات و پینمونیمان بکات بۆ سه ر ریگای راستی ئه و که سانه ی که له سه رین و خوی په روه ردا گه ر ئه و ریگا راستی په یوه ست کردوو ه پیاننه وه و گپراویانیتی له هاوه لانی به رزی به هه شت، هه روه که ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ (النساء).

واته: ئه وانه ی گو ی پرایه لی خوی په روه ردا گه ر و پیغه مبه ر (علیه السلام) ده که ن ئه وانه که سانیکن له گه ل ئه و که سانه دان که خوی په روه ردا گه ر نیعمه تی خوی به سه ردا رشتوون له پیغه مبه ران (علیهم الصلوة والسلام) و راستگو یان و شه هیدا ن و پیاو چاکن، به راستی هاوه لایه تی کردنی ئه وان باشرین هاوه لایه تییه .

(۲۸) بیوانه: صحیح مسلم، فی المقدمة، باب الإسناد من الدین، ۱/۱۵۰.

(۲۹) بیوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، ۱/۶۶، برقم ۲۹.

(۳۰) بیوانه: هه مان سه رچاوه، ۱/۶۸، برقم ۳۵.

موسولمانی خوښه ویست ئه و جوړه که سانه خاوهنی ئه و نیعمه ته گشتییه ن ، ئه و که سانه ی که خوی په روه ردگار
 ده رباره یان ده فهرمویت: ﴿ اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِیْنَکُمْ وَاَمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتِی وَّرَضِیْتُ لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِیْنًا ۚ ﴾ (المائدة: ۳)
 واته: ئه مړو^(۳۱) دینم بۆ ته واوکردن و نیعمه تی خوّم پړاندووه به سهرتاندا

وه پازیم لیټان (ئه ی موسولمانان) که ئیسلام ئاینټان بیټ و هیچ مه نهج و پرباز و ئاینیکی تر نه که نه ئاینی خوټان.
 زانای پایه به رز ابن کثیر (په حمه تی خوی لیټیت) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا فهرمویه تی: ﴿ ئه م نیعمه ت و به خششه ی خوی
 په روه ردگار که وره ترین نیعمه ت و به خششه به سهر ئه م ئوممه ته وه له کاتیکدا ئاینه که ی بۆ ته واو کردون، پیوستیان به هیچ
 ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیروزی ئیسلام، وه پیوستیان به هیچ پیغه مبه ریک^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ) نییه جگه له پیغه مبه ری خوټان^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ)،
 بویه خوی په روه ردگار پیغه مبه ری^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ) گپراوه به دواين پیغه مبه ر^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ)، وه په وانه ی کردووه بۆ هه موو مړوټ و جنوکه کان،
 هیچ حه لالیک نییه مه گه ر ئه و حه لالی کردبیټ، وه هیچ حه رامیک نییه مه گه ر ئه و حه رامی کردبیټ، وه هیچ مه نهج و پرباز و ئاینیک
 حه ق و پاست نییه مه گه ر ئه و ئاینه ی که پیغه مبه ر^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ) به دینی زانی بیټ، وه هه ر شتییک ئه و هه والی پیدابیټ حه ق و پاسته
 هیچ تاراستی و دواکه وتنی تیډا نییه^(۳۲).

﴿ اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُم دِیْنَکُمْ ﴾ هه م دین له هه موو پویه که وه ته واوه و پیوستی به زیاده که م نییه، وه هه م خوی
 په روه ردگار ته واو نیعمه تی خو ی رشتووه به سهر موسولماناندا .

ئیمامی عمري کوری عبدالعزیز (په حمه تی خوی لیټیت) ده فهرمویت:
 (ئیمان چهند سنور و فهرز و سوننه تیکی هه یه هه رکه سیک به ته واوه تی جی به جیبیان بکات ئه وه ئیمانی ته واوه)^(۳۳).

وه دینی خوی په روه ردگار ئه و شه رعه یه که فهران و پیرگیه کانی له خو گرتووه، مه به ست پیی ئه و نیعمه ته گشتییه یه که
 تاییه ته به ئیمانداران، ئه ویش نیعمه تی ئیسلام و سوننه ته کانی پیغه مبه ره^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ)، ئه و نیعمه ته یه که له پاستیدا ته نها دلّ به و
 خوښ ده کریت، ئه و دلّ خوښییه ی که خوی په روه ردگار خوښی ده ویت و پازیه پیی، هه روه ک خوی په روه ردگار فهرمویه تی:

﴿ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِیَفْرَحُوا هُوَ خَیْرٌ مِّمَّا یَجْمَعُونَ ﴾ (یونس: ۵۸)
 واته: ئه ی پیغه مبه ر^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ) به موسولمانان بلّی: بادلّ خوښ و شادمان بن به فه زلّ و به خشش و په حمه تی خوی (که
 ئیسلام و قورئانی پیروژ و سوننه ته) که وابوو با ته نها به وه دلّ خوښ بن، دلّ خوښیان به وه زور چاکترو باشتره له هه موو ئه و
 سه روه ت و سامانه ی که خه لکی کوی ده که نه وه .

بویه ووته ی زوربه ی زانایانی پیشین له سهر ئه وه یه که مه به ست به ﴿ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ﴾ قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی
 پیغه مبه ره^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ)، وه به پیی ژیان و پوناکی ناو دلّ کان ئه وه نده خوښه ویستی بۆ سوننه ته کان ده بیټ، بویه هه ر کاتیک ئه و
 به نده موسولمانه زیاد سوننه ته کان جی به جی بکات و په یوه ست بیټ پییانه وه زیاتر دلّی خوښ ده بیټ پییان تا ئه و دلّ وای
 لیډیت ده که ویته جوښ و جولّه له به ر ئه و هه موو سوننه ته ی که تییدایه، ئه و دلّ زور خه فته باره به رامبه ر به وه هه موو خراپه یه ی
 که خه لکی ده یکن له کاتیکدا پره له هیمنی و ئارامی، وه ئه و دلّی که به پوناکی سوننه ت پر بووه له هه موو دلّیک ترساوتره له
 خوی په روه ردگار^(۳۴).

(۳۱) پوژنی حه جی گه وره بوو له کیوی عه رفه له کاتی حه جی مالئاوایی پیغه مبه ری خوی په روه ردگار^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ) پاش ئه وه به ۸۱ پوژ پیغه مبه ر^(صَلَاةٍ عَلَیْهِمُ) وه فاتی کرد .
 (۳۲) پروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر رحمه الله : (۳ / ۲۶۰) .
 (۳۳) رواه البخاري معلقاً، في كتاب الإيمان، باب قول النبي ﷺ : ” بني الإسلام على خمس “، ۹/۱ .
 (۳۴) وهرگپراوه له ووته ی زانای پایه به رز ابن القیم (په حمه تی خوی لیټیت) له کیتابی: اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية ۳۳/۲ - ۳۶، و ۳۸ .

نیعمه‌تی سنوردارو دیاری کراو: بریتیه له نیعمه‌ته‌کانی له‌ش ساغی و ده‌وله‌مندی و جوانی و بوونی پله‌و پایه‌و ده‌سه‌لات و مندالی زُرو خیزانی جوان و... هاوشیوه‌کانی، ئەم نیعمه‌تانه هه‌مو به‌نده‌کانی خوی په‌روه‌ردگار تئیدا به‌شدارن: ئیمانداران و بی‌باوه‌پان، چاکه‌کاران و خراپه‌کاران، بۆیه هه‌رکاتیک ووترا: خوی په‌روه‌ردگار نیعمه‌تی به‌سه‌ر بی‌باوه‌پانه‌وه هه‌یه، به‌لی له‌م پروه‌وه‌یه، وه ئەم جووره نیعمه‌تانه بو بی‌باوه‌پان و خراپه‌کاران سزاو نارپه‌ه‌تییه، چونکه سه‌ره‌نجامی سزاو به‌دبه‌ختی یه بو کسێک که خوی په‌روه‌ردگار نیعمه‌ته گشتیه‌که‌ی پی نه‌به‌خشیبیت که (ئیسلام و قورئانی پیروز و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبهره صَلَّاتُ عَلَیْهِمْ وَسَلَّمَ) (۳۵).

#باسی چوارهم: گه‌وره‌یی و پله‌و پایه‌ی سوننه‌ت

سوننه‌ت ئەو قه‌لا پۆلاینه‌یه که هه‌ر کسێک بجیته ناوی که‌سیکی ئەمین و هیمن و پارێزراوه، وه ئەو ده‌رگا گه‌وره‌یه‌یه که هه‌ر کسێک بجیته ناوی ده‌گات به‌مه‌ست و ئاواته‌کانی، سوننه‌ت ئەو که‌سانه‌ی که په‌یوه‌ستن پییه‌وه به‌رزیان ده‌کاته‌وه ئەگه‌ر کرده‌وه چاکه‌کانیشیان که‌م بی‌ت، وه پوناکیه‌که‌ی له ناو چاوو به‌رده‌ستیان دایه له کاتیکدا که‌سانی بیدعه‌چی نورو پوناکیه‌که‌یان کوژاوه‌ته‌وه، ئەه‌لی سوننه‌ت پووگه‌ش و دهم و چاو سپین له کاتیکدا ئەه‌لی بیدعه‌ی پوو په‌شن و دهم و چاویان په‌ش هه‌لگه‌پاوه، هه‌روه‌ک خوی په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (آل عمران: ۱۰۶) واته: له‌و پۆژهدا "که‌ پۆژی قیامه‌ته" که‌سانیک دهم و چاویان په‌ش ده‌بی‌ت و که‌سانیک دهم و چاویان سپی و پوناک و دره‌وشاوه ده‌بی‌ت.

ابن عباس (رضي الله عنهما) فه‌رمویه‌تی: دهم و چاوی که‌سانی په‌یوه‌ست به‌ سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ سپی و پوناک و دره‌وشاوه ده‌بی‌ت، دهم و چاوی که‌سانی بیدعه‌چی و پارچه‌پارچه‌گه‌ریه‌کان په‌ش هه‌لده‌گه‌ری‌ت (۳۶).

سوننه‌تی پیغه‌مبهر (صَلَّاتُ عَلَیْهِمْ وَسَلَّمَ) ئەو ژیان و پوناکیه‌یه که سه‌ره‌فرازی و به‌خته‌وه‌ری و هیدایه‌تی به‌نده‌ی موسولمانی تئدایه. هه‌روه‌ها خوی په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿أَمَّنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأ‌نعام: ۱۲۲)

واته: ئایا ئەو که‌سه‌ی که مردبوو (له‌ گومرایی و سه‌رلێشیواویدا ئەژیا) ئیمه‌ زیندومان کرده‌وه به‌ پوناکی ئیمان و قورئان، ئەو که‌سه ئەزانیت چۆن پیگه‌ی راست ئەگریته به‌رو هه‌لسوکه‌وت ئەکات له ناو خه‌لکید، ئایا وه‌کو ئەو که‌سه وایه که له تاریکیه‌کانی شیرک و بی‌باوه‌پری و نه‌زانی و سه‌رلێشیواویدا ئەژیت و ناتوانیت ده‌ر بجیت و پزگاری بی‌ت، به‌وشیوه‌یه هاوه‌ل‌بریاردان و بی‌باوه‌پری و خراپه‌کاری بو بی‌باوه‌پان رازینراوه‌ته‌وه (۳۷).

(۳۵) ب‌روانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۳۶/۲.

(۳۶) زانای پایه به‌رز (په‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت) ابن‌ال‌قیم، له‌ کیتابی: اجتماع الجیوش، ۳۹/۲، وه زانای پایه به‌رز ابن‌کثیر (په‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا، باسیان کردووه ۳۶۹/۱، وه ب‌روانه: جامع‌البیان عن تأویل آی القرآن، لابن‌حزیر، ۹۳/۷.

(۳۷) ب‌روانه: اجتماع الجیوش الإسلامیة لابن‌ال‌قیم، ۳۸/۲.

#باسی پیئجه م: شوین و پله و پایه ی بهرزی که سانی

په یوهست به سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی

په که م: شوین و پله و پایه ی بهرزی که سانی په یوهست سوننه ت:

موسولمانی په یوهست به سوننه ت دلّی زیندووه، دلّی پۆشنه، خوی په روهردگار له چه ند شوین له قورئانی پیروژدا باسی ژیان و پوناکی کردووه و گپروایانیتی به سیفاتی ئیمانداران، بویه دلّیکی زیندوو و پۆشن ئه و دلّیه: ژیرمه نده به رامبه ر خوی په روهردگار، مل که چه بوی، وه تیگه یشتووه له مه بهستی خوی په روهردگار، مل که چه بۆ ئه وه ی ته نها خوا ناس بیّت و ته نها عیبادت بۆ ئه و بکات، وه مل که چ و شوین که وتووی ئه و مه نه هج و ریبا ز هیه که پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) پیی هاتووه.

بویه پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) داوای له خوی په روهردگار ده کرد تا نورو پوناکی پیی به خشیت: داوای ده کرد تا دلّ و گوئی و چاوو زمان و سه رووی و ژیری و لای راستی و لای چه پی و پشت و پیشی پوناک بکاته وه، داوای ده کرد زاته که ی و پیستی و خوین و گوشت و ئیسی پوناک بکات به پوناکی ئیمان، پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) داوای پوناکی ئیمانی کردووه بۆ خودی خوی و بۆ هه ستیاره نهینی و ئاشکراکانی، بۆ راست و چه پ و سه روو ژیر و پیش و دوی، داوای ئه و پوناکیه ی کردووه، بویه ئیمانداریش هه ستان و دانیشن و قسه و کرده وه ی هه مووی پوناکیه، ئه و نورو پوناکیه که له پۆزی قیامه تدا بۆ خاوه نه که ی درده که ویّت به پیی به هیزی و لاوای ئیمان که ی، ئه و پوناکیه ی له به ر دم و لای راستیه وه دره وشیته وه، بویه له پۆزی قیامه تدا موسولمانی واهیه نورو پوناکیه که ی وه کو خۆر وایه له پوناکیدا، وه موسولمانی واهیه نورو پوناکیه که ی وه کو مانگ دره وشاوه یه، وه هه یانه وه کو دار خورمایه کی به رز، هه یانه وه کو پیاویکی به پیوه وه ستاو، هه یه له وان که متر، موسولمانی واهیه نورو پوناکی پیداوه که به سه ره په نه ی قاجپوه یه تی، جاریک دره وشیته وه و جاریک ده کوژیته وه، وه کو ئه و پوناکی و ئیمان و شوین که وتنه ی که هه بیووه له دنیا دا بۆ پیغه مبه ری خوا (صلوات الله علیه)، ئه وه ش هه ستی پیی ده کریت و به چاویش ده بینریت که موسولمانان هه موویان له یه ک ئاستدا نین له شوین که وتنیان بۆ قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) (۳۸).

#دووهم: نیشانه کانی نه هلی سوننه و جه ماعه زورن، هه موو که سیکی ژیر هه ستی پیده کات، له گرنگترین نیشانه کانیان نه مانه ن:

۱ - ده ست گرتنیان به قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ره وه (صلوات الله علیه).

۲ - گپرا نه وه ی حوکم بۆ لای قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) له هه موو بنچینه و به شه کانی شه رعدا .

۳ - خۆشه ویستیان بۆ نه هلی سوننه و جه ماعه و که سانی په یوهست به قورئانی پیروژ و سوننه ته وه، وه رق بوونیان له که سانی بیدعه چی .

۴ - نه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن دانا چه له کیّن و بیّ تا قهت نابن له وه ی که خه لکی (بگره موسلمانانیش) که م شوینی حه ق ده که ون، چونکه حه ق بز بووی ئیمانداره له هه ر شوینیک بینیتیه وه ده ستی پیوه ده گریت ئه گه ر چی خه لکیش پیچه وانه یان بکه ن.

۵ - نه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکی راستگۆن له و ته و کرده وه کانیاندا، ئه ویش به جی به جی کردنی مه نه هج و ریبا زی راست و دروستی قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه).

۶ - نه هلی سوننه و جه ماعه له هه موو موسولمانان زیاتر شوینی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) ده که ون، ئه و پیغه مبه ره ی (صلوات الله علیه) که هه موو هه لّس و که وتی بریتی بووه له جی به جی کردنی قورئانی پیروژ (۳۹).

(۳۸) پوهانه: اجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم، ۲/ ۳۸ - ۴۱، به ده ستکاریه وه له لایه ن دانره وه .

(۳۹) پوهانه: عقيدة السلف وأصحاب الحديث، للإمام أبي عثمان الصابوني ص ۱۴۷، وتبیه اولی الأبصار إلى کمال الدین وما فی البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد

کهسی بیدعه چی چونه ؟

کهسی بیدعه چی دلی مردوه و تاریکی داپوشیوه، خوی پهروهردگار مردن و تاریکی گپراهه له سیفاتی نه و کهسانه ی که له ئیمان و باوهری راسته قینه لایان داوه و ده چونه، دلی مردوو نه و دلّه یه که نه له خوی پهروهردگار تیگه یشتوو و نه مل که چیکی ته واوه بو نه و منهج و پربازه ی که پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم) پیی هاتوو، هه ربویه خوی پهروهردگار نه و جوره که سانیه وه سف کردوو به وه ی که مردوو نه ک زیندوو، وه به وه ی له تاریکی و سه لیشیواویدان ناتوانن تییدا ده ریچن، له بهر نه وه ی تاریکی سه راپای گیانیانی داپوشیوه، دلّه کانیان مردوه هه ربویه حق و راستی له شیوه ی خراپه دا ده بینن و شتی باتل و ناراستی له شیوه ی حق و راستیدا ده بینن، کرده وه و قسه و کارو ژیانان هه مووی تاریکی و سه لیشیواویه، گوره کانیان پره له تاریکی، وه له پوژی قیامه تدا کاتیگ نورو پوناکی بهش ده کریت تا بتوانن له سهر پردی دوزه خ پیی به پنه وه نه و نه وان بیبهش ده بن و له تاریکیدا ده میننه وه، چونه ناو ناگری دوزه خیان به تاریکیه، نه و تاریکیه ی که له سهر تادا مروقی له سهر دروست کراوه .

جا خوی پهروهردگار سه رفرازی و به خته وه ری بزگار بوونی هه رکه سیکی بویت له و تاریکیه وه ده ری ده کات به ره و پوناکی (پروناکی ئیمان و قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم))، وه هه ر که سیگ خوی پهروهردگار بیه ویت سه رفرازی نه کات له و تاریکیانه دا ده یه لیتته وه و ده ری ناکات (نه ویش به هوی گوی نه دانی به منهج و پربازی پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم))^(۴۰).

& به شی دووه: تاریکیه کانی بیدعه و تازه داهینراوه کان له دیندا:

باسی یه کهم: تیگه یشتن له مانای بیدعه

وشه ی (البدعة) له زمانه وانیدا: داهینانی شتیکی تازه له دیندا پاش ته واو بوونی، یان داهینانی شتیکی تازه له هه واو ئاره زوو کرده وه کان پاش مردنی پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم)^(۴۱)، ده وترییت: (ابتدعتُ الشيء، قولاً أو فعلاً إذا ابتدأته علی غیر مثال سابق)^(۴۲) شتیکی تازه م داهینا (قسه بییت یان کرده وه) که له وه و پیش هاو شیوه ی نه بویت .

وه بنچینه ی وشه ی "بدع" بو کردن و داهینانی کاریگ به کار دیت که له وه و پیش بوونی نه بویت، به لگه له سهر به کاره یانی ووشه ی بیدعه به و شیوه یه فرموده ی خوی پهروهردگار که ده فرمویت:

﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (البقرة: ۱۱۷) .

واته: خوی پهروهردگار دروست که رو به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه ویه له سهر شیوه یه که له وه و پیش بوونیان نه بووه .

وشه ی "البدعة" له روانگه ی شه ره وه چهنه پیناسه یه کی بو کراوه که هه ندیکیان ته واکه ری هه ندیکیان، له وانه:

۱ - زانای پایه به رزو شیخی ئیسلام ابن تیمیه (رحمه تی خوی لیبت) ده فرمویت: (بیدعه له دیندا بریتیه له: کردنی نه و کارانه ی که خوی پهروهردگار و پیغه مبه (صلوات علیہ وسلم) به شه رعیان دانه ناوه، واته: کردنی نه و کارانه ی که نه فرمانی پیکراوه تا ببیته واجب یان فرمانی پیکرابیت تا ببیته سوننهت)^(۴۳).

بیدعه دوو جوره: جوریکیان له ووته و بیروباوه ره کاندایه، وه جوریکیان له کرده وه و په رسته کاندایه، نه م جوره ی دووه میان جور ی یه که می له خوی گرتوو، هه روه ک چون جور ی یه که م دووه م راده کیشت^(۴۴).

^(۴۰) پروانه: اجتماع الجیوش الإسلامیة، لابن القيم، ۳۹/۲ - ۴۰ به ده ستکاریه وه له لایه ن دانه ره وه.

^(۴۱) پروانه: القاموس المحیط ص ۹۰۶، ولسان العرب ۶/۸، وفتاوی ابن تیمیه ۴۱۴/۳۵.

^(۴۲) پروانه: معجم المقاییس فی اللغة لابن فارس ص ۱۱۹.

^(۴۳) پروانه: فتاوی ابن تیمیه ۱۰۷/۴ - ۱۰۸.

^(۴۴) پروانه: هه مان سه رچاوه، ۳۰۶/۲۲.

وه ئه‌وهی که ئیمامی أحمد و جگه له‌ویش مه‌نه‌ج و پڕبازی خۆیان له‌ سه‌ر بنیات ناوه‌ ئه‌وه‌یه: کرده‌وه‌کان دووبه‌شن: عیبادت و په‌رسته‌نه‌کان، داب و نه‌ریته‌کان(عادات): بۆیه‌ بئه‌رته‌ و بنچینه‌ له‌ عیبادت و په‌رسته‌نه‌کاندا ئه‌وه‌یه: هیچ عیبادت و په‌رسته‌نیک دروست نییه‌ بکریت ته‌نها ئه‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار به‌شه‌ری داناو، وه‌ بئه‌رته‌ و بنچینه‌ له‌ داب و نه‌ریته‌کاندا (عادات) ئه‌وه‌یه: که هیچ داب و نه‌ریتیک حه‌رام نییه‌ مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار حه‌رامیانی کردبیت^(٤٥).

وه‌ هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: (بیدعه: ئه‌و بیروباوه‌پو کرده‌وانه‌یه‌ که پێچه‌وانه‌ی قورئانی پیروژ و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رو (صلواته‌ علی‌ه‌ و آله‌ و سلمه‌)) کۆرای زانیان بکات، وه‌کو ووته‌و بۆچونه‌کانی کۆمه‌لانی خه‌واریج و شیعه‌و قه‌ده‌رییه‌ و جه‌ه‌میه‌کان، یان وه‌کو کرده‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که سه‌ماده‌که‌ن و گۆرانی ده‌لێن له‌ مزگه‌وته‌کاندا به‌ مه‌به‌ستی عیبادت و خوا په‌رستی (ده‌عه‌و بانگه‌وازکردن)، یان ئه‌و که‌سانه‌ی پڕیشیان ده‌تاشن به‌ مه‌به‌ستی عیبادت و خواپه‌رستی، یان خواردنی حه‌شیشه‌، وه‌ جۆره‌های تری بیدعه‌ که کۆمه‌لانیک له‌ موسولمانانی پێچه‌وانه‌و دژ به‌ قورئان و سوننه‌ت په‌رستن و عیباده‌تی پێوه‌ ده‌که‌ن بۆ خوای په‌روه‌ردگار^(٤٦).

٢ - زاناو ئیمامی پایه‌به‌رز ئیمامی الشاطبی (په‌حه‌مه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رموویت: (البدعة: طریقه‌ فی الدین مخرعة، تضاهي الشرعية، یقصد بالسُّلوكِ عَلَيْهَا الْمُبَالَغَةُ فِي التَّعْبُدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ)^(٤٧).

واته: بیدعه: ئه‌و پڕیگا تازه‌ داهینراوه‌یه‌ که ئه‌گه‌ر ببینیت و سه‌یری بکه‌یت له‌ کاریکی دروست و شه‌ری ده‌چیت (که‌له‌ بئه‌رته‌تیشدا وانیه‌) مه‌به‌ست به‌کردن و ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌ زیاد عیبادت کردنه‌ بۆ خوای په‌روه‌ردگار.

بۆیه‌ له‌سه‌ر ئه‌م بۆچونه‌ هه‌ندیک له‌ زاناکان کاره‌ داب و نه‌ریته‌کان (عادات) ناکه‌نه‌ ژێر واتای بیدعه‌وه‌، به‌لکو ده‌لێن: بیدعه‌ ته‌نها تاییه‌ته‌ ئه‌و کارانه‌ی که په‌رستن و عیباده‌تن، وه‌ له‌ سه‌ر بۆچونی ئه‌و زانیانه‌ی که کاره‌ داب و نه‌ریته‌کان (عادات) ئه‌خه‌نه‌ ژێر واتای بیدعه‌وه‌، ده‌فه‌رمون: (بیدعه: ئه‌و پڕیگا تازه‌ داهینراوه‌یه‌ که ئه‌گه‌ر ببینیت و سه‌یری بکه‌یت له‌ کاریکی دروست و شه‌ری ده‌چیت (که‌له‌ بئه‌رته‌تیشدا وانیه‌) مه‌به‌ست به‌کردن و ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌ هه‌روه‌ک مه‌به‌ست بوون به‌ ئه‌نجامدانی کاره‌ خێرو شه‌ریه‌کانه‌)^(٤٨).

پاشان ئیمامی الشاطبی (په‌حه‌مه‌تی خوای لیبیت) ئه‌وه‌مان بۆ پوون ده‌کاته‌وه‌ له‌سه‌ر پیناسه‌ی دووه‌م بۆ بیدعه‌ که کاره‌ داب و نه‌ریته‌کان (عادات) له‌و پوه‌وه‌ی که ته‌نها کاریکی داب و نه‌ریتن (عادات) ئه‌وه‌ هیچ بیدعه‌یان تیدا نییه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ له‌و پوه‌وه‌ سه‌یری بکریت که عیباده‌تی پێوه‌ بکریت، یان ئه‌و کاته‌ بیدعه‌ی تیکه‌ل ده‌بیت، به‌مه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که ئیمامی الشاطبی (په‌حه‌مه‌تی خوای لیبیت) هه‌ردوو پیناسه‌که‌ی کۆکردۆته‌وه‌، وه‌ نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه‌ بۆ چه‌ند کاریکی داب و نه‌ریت، که بی گومان ده‌بی عیباده‌تی تیدا بیت وه‌کو: کرین و فرۆشتن و ژن ماره‌کردن و ته‌لاق دان و.....، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کارانه‌ هه‌ر چه‌نده‌ له‌به‌شی موعامه‌لات و داب و نه‌ریته‌کانن به‌لام په‌یوه‌ست و سنوردار کران به‌ چه‌ند مه‌رجیک و ریکه‌ریکی شه‌ری که هیچ که‌س ناتوانیت ده‌س کاری بکات و به‌ هه‌وه‌سی خۆی مامه‌له‌یان پێوه‌ بکات^(٤٩).

٣ - زاناو ئیمامی پایه‌به‌رز ابن رجب (په‌حه‌مه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رموویت: (مه‌به‌ست به‌ بیدعه‌ ئه‌وه‌یه: کاریکی تازه‌ دابه‌ینریت له‌ دیندا له‌ کاتیکدا هیچ بنچینه‌یه‌کی شه‌ری نه‌بیت له‌سه‌ر دروستی ئه‌و کاره‌، به‌لام ئه‌و کاره‌ی که بنچینه‌یه‌کی شه‌ری له‌ بئه‌رته‌دا هه‌یه‌ له‌ سه‌ر دروستی ئه‌وه‌ بیدعه‌ نیه‌ له‌ شه‌ردا، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌گه‌ر پێی بوتريت بیدعه‌ له‌ زمانه‌وانیدا، بۆیه‌ هه‌رکه‌سیک شتیکی تازه‌ دابه‌ینیت و بیداته‌ پال شه‌ر و بنچینه‌یه‌کی شه‌ری نه‌بیت تا ئه‌و کاره‌ی بۆ بگه‌رینریته‌وه‌ ئه‌وه‌ کردنی ئه‌و کاره‌

^(٤٥) بروه‌نه: هه‌مان سه‌رچاوه‌، ١٩٦/٤.

^(٤٦) بروه‌نه: فتاوی‌ ابن تیمیه ٣٤٦/١٨، و ٤١٤/٣٥.

^(٤٧) بروه‌نه: الاعتصام للشاطبی، ٥٣/١.

^(٤٨) بروه‌نه: الاعتصام لأبي إسحاق إبراهيم بن موسى الشاطبي ٥٠/١ - ٥٦.

^(٤٩) بروه‌نه: هه‌مان سه‌رچاوه‌، ٥٦٨/٢، ٥٦٩، ٥٧٠، ٥٩٤.

سه رلیشیاوییه، وه ئاین بهرییه له وکاره، جا داهینانی ئه و کاره له بیروباوه په کاندای بیته یان له کرده وه و قسه نهینی و ئاشکراکاندا بیته، به لام نه وهی که له ووهی زانایانی پیشیندا هاتووه گوایه کردنی هندی له بیدعه کان به باش زانراوه نه وه مه به ست پیی نه وه بیدعه یه که له زمانه وانیدا پیی دوتریت بیدعه نه که له شهرعدا، هروه که له ووته که ی ئیمامی عومردا (رضی الله عنه) هاتووه کاتیک بینی موسولمانان هندیکیان به جه ماعت ته راویح ده کن و هندیکیان به تاک دهیکن، نه وه بوو کویانی کرده وه و یه که ئیمامی بویان دانا، تا پیش نویژیان بو بکات، نه وه بوو دوی نه وه که بینیتیانی به جه ماعت نویژ ده کن فهرموی: «نعمت البیدعه هده» چاکترین بیدعه نه م کاره یه، مه به ستی ئیمامی عومر (رضی الله عنه) نه وه بوو نه م کاره له وه و پیش بوونی نه بوو به و شیوه یه، به لام له شهرعدا بنچینه یه کی شهرعی هه بوو تا نه م کاره ی بولا بگه ریتریتته وه:

* یه کی له و بنچینه نه نه وه یه پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) هانی موسولمانانی دها تا نویژی ته راویح به جه ماعت بکن، جا موسولمانان له سه رده می پیغه مبه ری خوادا (صلوات الله علیه) نه وه شوو نویژو ته راویحه یان ده کرد به لام به تاک تاک و چه ند کومه لیکی جیاوان، پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) چه ند شه ویک نویژی ته راویحی بو کردن به جه ماعت، به لام پاش نه وه بوئی نه کردن له ترسی نه وهی نه که فهرز بیته له سه ریان (واته: کردنی به جه ماعت بیته فهرز نه که خودی نویژه که) و نه وانیش نه توانن به و شیوه یه بیکن، بویه پاش مردنی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) ئیمه ی موسولمان نه مینین و له وه ناترسین که نه نویژه له سه رمان بیته فهرز^(۵۰).

* دووم بنچینه له و بنچینه نهی که نه م کاره ی بگیرد ریته وه سه رو که سانی بیدعه چی نه توانن نه م ووته یه ی ئیمامی عومر (رضی الله عنه) بکنه به لگه له سه ر دروستیتی تازه داهینان و بیدعه کردن له دیندا نه وه یه: پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) فهرمانی پی کردوین شوینی مهنه ج و ریپازو سوننه تی جینشینه به ریژه کانی بکه وین، بویه نه م کاره ش بووه ته سوننه تی خلیفه به ریژه کانی^(۵۱).

& بیدعه دوو جوړه:

* بیدعه یه که کوفره و هه ر که سیک بیکات له دین پیی دهرده چیت.

* بیدعه یه که تاوان و سه ریچی نه گه رکه سیک بیکات له دین پیی دهرناچیت^(۵۲).

& باسی دووم: مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان:

موسولمانی خوشه ویست هه ر کرده وه یه کی خیرو چاکه نه گه ر ده ته ویت له خوی په روه ردگار نزیکت بکاته وه، بزانه لیته وه رناگریته و قه بول نابیت ئیلا ده بیته نه و کرده وه چاکه یه دوو مهرجه تیدا بیته تا لای خوی په روه ردگار وه ریگریته:

مهرجه یه که م: ده بیته نه و کرده وه یه ته نها بو خوی په روه ردگار بیته و هیچ پیاو به شی هه واو ئاره زوو نه فسی تیدا نه بیته، له به ر فهرموده که ی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) که ده فهرمویت: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَّا نَوَى))^(۵۳).

واته: وه رگریانی کرده وه کان به پیی نه ته کانن، وه هه ر که سیک کاتیک کرده وه یه کی چاکه ده کات وه رگریان و قه بول بوونی به پیی نه و نه ته یه که هه یه تی.

مهرجه دووم: شوین که وتنی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) له کردنی نه و کاره دا، له به ر فهرموده که ی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) که ده فهرمویت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۵۴).

^(۵۰) پروانه: صحیح البخاری، کتاب صلاة التراويح، باب فضل من قام رمضان، ۳۰۹/۲، برقم ۲۰۱۲.

^(۵۱) پروانه: جامع العلوم والحکم ۱۲۹/۲.

^(۵۲) پروانه: الاعتصام للشاطی ۵۱۶/۲.

^(۵۳) متفق علیه: البخاری، کتاب بدء الوحي، باب كيف كان بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ، برقم ۹/۱، ومسلم، كتاب الإمارة، باب قوله ﷺ: "إنما الأعمال بالنيات" ۱۹۰۷، برقم ۱۵۱۵/۲.

^(۵۴) مسلم، كتاب الأفضية، باب نقض الأحكام الباطلة، ورد محدثات الأمور، ۱۳۴۴/۳، برقم ۱۷۱۸، ولفظ البخاري ومسلم "من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد" البخاري برقم ۲۶۹۷، ومسلم برقم ۱۷۱۸.

واته: هرکه سيک کاريک بکات و فهرماني نيمه‌ی له‌سهر نه‌بيت به کردنی، ئه‌وه به‌سه‌ريدا ده‌دریته‌وه و لئی وهرناگيریت.
 بویه هر موسولمانیک کاتيک کرده‌وه‌يه‌کی چاکه ده‌کات ئه‌گهر ته‌نھا بۆ خوای په‌روه‌ردگاری بيت و له‌سهر فه‌رمان و
 سوننه‌تی پيغه‌مبهر (ﷺ) بيت ئه‌وه کرده‌وه‌که‌ی وهرگيراهه (إن شاء الله)، وه هرکه سيک کاتيک کرده‌وه‌يه‌کی چاکه ده‌کات ئه‌گهر
 دل‌سوزی و إخلاصی تیدا نه‌بيت يان به‌فه‌رمان و له‌سهر سوننه‌تی پيغه‌مبهر (ﷺ) نه‌بيت، يان يه‌کيک له‌و دوو مه‌رجه‌ی تیدا نه‌بيت
 ئه‌وه ده‌که‌ويته به‌ر ئه‌و نايه‌ته‌ی خوای په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمويت: ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ۝۲۳ ﴾
 (الفرقان: ۲۳)

واته: کاتيک ته‌ماشای ئه‌و کرده‌وانه‌مان کرد که ئه‌نجاميان دابوو، به‌ريامانداو کردمان به‌ ته‌پوو توژيکی په‌رش و بلاو (هېچ
 سوودی نيه‌ بۆيان).

وه هرکه سيک هه‌ردوو مه‌رجه‌که‌ی گيرابوونی کرده‌وه چاکه‌کانی تیدا بيت ئه‌وه ده‌که‌ويته به‌ر ئه‌و نايه‌ته‌ی که خوای
 په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمويت: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ۝۱۲۵ ﴾ (النساء: ۱۲۵).

واته: کي هه‌يه له‌و که‌سه نايینی جوانتر و ریکترو باشتر بيت که رووی کردۆته خوای په‌روه‌ردگار و ته‌واو خۆی داوه‌ته
 ده‌ست ئه‌وو زۆر چاکه‌کاریشه، بئ گومان هېچ که‌س له‌و باشتر نيه‌.

وه هه‌روه‌ها ده‌که‌ويته به‌ر فه‌رموده‌ی خوای په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمويت: ﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
 عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۱۲ ﴾ (البقرة: ۱۱۲).

واته: نه‌خیر وانیه (په‌رچدانه‌وه‌يه بۆ جوله‌که و گاوره‌کان که ده‌يان ووت: هه‌رگيز هېچ که‌س ناچيته به‌هه‌شته‌وه ته‌نھا
 جوله‌که‌و گاور نه‌بيت) به‌لکو هرکه سيک به‌ ته‌واوی و به‌ راستی خۆی بداته ده‌ست خوای په‌روه‌ردگار و له‌ هه‌مان کاتدا موسولمان
 و چاکه‌کار بيت، ئه‌وه به‌ راستی پاداشتی لای خوای په‌روه‌ردگار هه‌يه و نه‌ترسيان هه‌يه و نه‌غهم و په‌ژاره دايان ده‌گریت^(۵۰).

وه ئه‌و فه‌رموده‌يه‌ی که ئيمامي عومهر (رضي الله عنه) گيراپويته‌وه: ((إنما الأعمال بالنيات)) ترازوو پيوه‌ريکه بۆ هه‌موو کرده‌وه‌کانی
 ناو دل (نه‌يینی‌کان)، وه ئه‌و فه‌رموده‌يه‌ی که دايکی ئيمانداران خاتوو عائيشه (رضي الله عنها) گيراپويته‌وه: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ
 أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ترازوو پيوه‌ريکه بۆ هه‌موو کرده‌وه‌کانی لاشه (ناشکراکان)، ئه‌م دوو فه‌رموده‌يه‌هه‌يه هه‌موو دینی له‌ ژيتردا جي
 ده‌بيته‌وه: هه‌موو بنچينه‌و به‌ش و نه‌يینی و شاراوه‌کان و هه‌موو قسه‌و کرده‌وه‌کان.

وه ئيمامي التووي (په‌حمه‌تی خوای لبيت) به‌راستی ووته‌يه‌کی زۆر جوانی کردوو له‌سهر فه‌رموده‌که‌ی دايکی ئيمانداران خاتوو
 عائيشه (رضي الله عنها)، که گيراپويته‌وه له‌ پيغه‌مبهره‌وه (ﷺ) فه‌رمويه‌تی: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) وه له
 گيرانه‌وه‌يه‌کی تردا که فه‌رمويه‌تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))، شاره‌زايانی زمانی عه‌ره‌بی فه‌رموويانه: وشه‌ی (الرَدُّ
 هنا. معنی المردود) واته: کرده‌وه‌که‌ی به‌سه‌ردا ده‌گيردريته‌وه و لئی وهرناگيری و کرده‌وه‌که‌ی (دل‌سوزی تیدا نه‌بووه بۆ خوا يان به‌بی
 فه‌رماني پيغه‌مبهر (ﷺ) کردويه‌تی) له‌ شه‌رعا هېچ گرنگی بۆ دانانريت، بویه ئه‌م فه‌رموده‌يه‌هه‌يه پيروزه بنه‌مايه‌کی زۆر گه‌وره‌يه له
 بنه‌ماکانی ئيسلام، وه يه‌کيکه له‌و فه‌رمودانه‌ی که گشتگيری قسه‌کانی پيغه‌مبهر (ﷺ) ده‌رده‌خات، فه‌رموده‌يه‌کی پوون و
 ناشکرايه له‌سهر رعت کردنه‌وه و نادروستيتی هه‌موو بيده‌و تازه داهينراويک له‌ديندا، وه له‌ پيوايه‌ته‌که‌ی دووه‌مدا که زياتری
 تيدايه ئه‌ويش ئه‌وه‌يه هه‌ر کرده‌وه‌يه‌ک ده‌که‌يت ئه‌گهر بيده‌ بيت شه‌رعی نيه‌و نادروسته، جا خۆت يه‌که‌م که‌س بيت ئه‌و
 بيده‌يه‌ت داهينا بيت يان هه‌ر که‌سيکی تر بيت، بویه جاری واهيه که‌سيک کاتيک بيده‌يه‌ک ده‌کات فه‌رموده‌که‌ی يه‌که‌م ده‌کریته
 به‌لگه به‌سه‌ريه‌وه له‌ سه‌ر نادروستيتی بيده‌ ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) که‌سی بيده‌ چيه‌که ده‌ليت: خو من
 يه‌که‌م که‌س نيم ئه‌م کاره‌م داهينا بيت، له‌و کاته‌دا فه‌رموده‌که‌ی دووه‌م: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ده‌کریته به‌لگه

^(۵۰) بروانه: بحجة قلوب الأبرار وقرّة عيون الأخيار، للسعدي، ص ۱۰.

به‌سه‌ریه‌وه له سه‌ر نادروستی بیدعه، به‌لکو فه‌رموده‌یه‌کی پوون و ئاشکرایه بۆ په‌ت کردنه‌وه و ناشه‌رعیتی هه‌موو کاره تازه داهینراوه‌کان جا ئه‌وه که سه‌ه خۆی به‌که‌م که‌س بی‌ت ئه‌وه کاره‌ی داهینابیی‌ت یان پی‌شته‌ر که‌سانیک کردیی‌تیان ئه‌ویش بی‌کات و به‌رده‌وام بی‌ت له‌سه‌ری^(٥٦).

& باسی سی‌یه‌م: سه‌رزه‌نش‌ت کردن و خراپه‌ی بیدعه له‌ دیندا

یه‌که‌م: سه‌رزه‌نش‌ت کردن و خراپه‌ی بیدعه له‌ دیندا

چه‌ندین ئایه‌تی قورئانی پی‌رۆز و فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوون سه‌باره‌ت به‌ سه‌رزه‌نش‌ت کردن و خراپه‌ی بیدعه له‌ دیندا، وه‌ هاوه‌لانی به‌پیزی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) و شوین‌که‌وتوانیان به‌ چاکی ئی‌مه‌یان ئاگادار کردۆ‌ته‌وه له‌ خراپه‌و ترسناکی بیدعه، له‌وه‌ فه‌رمودانه‌ی که‌ هاتوون به‌ شی‌وه‌یه‌کی کورت و پوخت:

١ - خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ﷻ﴾ (آل عمران: ٧).

واته: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ خوايه‌یه‌ که‌ قورئانی پی‌رۆزی دابه‌زاندووه‌ بۆ سه‌ر تو ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ندی‌ک له‌ ئایه‌ته‌کانی ئه‌وه‌ قورئانه‌ دامه‌زراوو پوون و ئاشکران و بناغه‌و بنچینه‌ی قورئانه‌که‌ن، وه‌ هه‌ندی‌ک له‌ ئایه‌ته‌کانی ماناو واتای جو‌راو جو‌ر هه‌لده‌گرن و به‌ ئاسانی مانا‌که‌ی نازانریت، جا ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌ له‌ دلایندا لاری و لادان هه‌یه‌، هه‌زه‌ له‌ حه‌ق و راستی ناکه‌ن و به‌لکو شوینی ئه‌وه‌ ئایه‌تانه‌ ده‌که‌ون که‌ ماناو واتای جو‌راو جو‌رو فراوانیان هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی فیتنه‌و ناکۆکی و دوو به‌ره‌کی دروست بکه‌ن یان بۆ ئه‌وه‌ی لی‌کدانه‌وه‌ی هه‌له‌و نادروستی بۆ هه‌لبه‌ستن، له‌ کاتی‌کدا لی‌کدانه‌وه‌و زانینی ماناو واتا‌که‌ی که‌س نایزانیت ته‌نها خوای په‌روه‌ردگار نه‌بی‌ت.

ئیمامی (الشاطبی) (په‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت) چه‌ندین ووته‌ی زانایانی پی‌شوی هیناوه‌ که‌ به‌لگه‌ن له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌ که‌سانه‌ ده‌گری‌ته‌وه‌ که‌ ده‌مه‌ ده‌می و مونا‌قه‌شه‌ ده‌که‌ن له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی پی‌رۆز و کۆمه‌لی خه‌واریج و شوین‌که‌وتوان هاو شی‌وه‌کانیان ده‌گری‌ته‌وه^(٥٧).

٢ - ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﷻ﴾ (الأنعام: ١٥٣).

واته: ئه‌وه‌ی که‌ باسکرا ﴿له‌ دوو ئایه‌تی پی‌شودا ، ١٥١-١٥٢ که‌ خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمانی ده‌کات به‌ ئه‌نجامدانی چه‌ند چا‌که‌یه‌ک و دوور‌که‌وتنه‌وه‌ له‌ چه‌ند خراپه‌یه‌ک ﴿مه‌نه‌ج و پێبازی حه‌ق و راستی منه‌، شوینی بکه‌ون و ئه‌وه‌ پێگا راسته‌ بکه‌نه‌ مه‌نه‌ج و پێبازی خۆتان و لی‌ لامه‌دن و شوینی پێچه‌ پێگا و پێگا تازه‌ داهینراوه‌کان مه‌که‌ون، چون‌که‌ ئه‌گه‌ر شوینی پێچه‌ پێگا‌کان و پێگا تازه‌ داهینراوه‌کان بکه‌ون پارچه‌ پارچه‌ی و جیاوازی و ناکۆکی ده‌خاته‌ ناوتانه‌وه‌، ئا ئه‌وه‌یه‌ و به‌وه‌ شی‌وه‌یه‌ خوای په‌روه‌ردگارتان فه‌رمانتان پی‌ده‌کات تا ئی‌وه‌ خواناس و پارێزگار بن.

پێگای راست ئه‌وه‌ پێگایه‌یه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) بانگه‌وازی بۆ کردووه‌ ئه‌ویش بریتی یه‌ له‌ شوین‌که‌وتنی سوننه‌ت، وه‌ پێچه‌ پێگا‌کان و پێگا تازه‌ داهینراوه‌کان بریتین له‌ پێگا پارچه‌ پارچه‌و جیاوازه‌کانی که‌سانی را جیاوازو ئه‌وانه‌ی که‌ لاینداوه‌ له‌ پێگای

^(٥٦) بېروانه: شرح النووي على صحيح مسلم، ٢٥٧/١٤، وه بېروانه: المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم، للقرطبي، ١٧١/٦.

^(٥٧) بېروانه: الإعتصام للشاطبي، ٧٠/١-٧٦.

پاست که ئەوانیش که سانی بیدعه چین (أهل البدع)^(۵۸) ، ئەم ئایه ته پیرۆزه نه می دهکات و پیرگری دهکات له شوین که وتنی هه موو ریگاکانی ئەهلی بیده ع^(۵۹) .

۳ - ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (النحل: ۹) .

واته: پوون کردنه وهی مهنه ج و پربازی حه ق و پاست له لای خوای پهروهردگار (که بۆی پوون کردنه ته وه تا شوینی بکهون) ئاگادار بن هه ندی ریگای چهوت و ناراست هه ن (بۆی پوون کردنه ته وه تا شوینی نه که ون) خو ئه گه ر خوای پهروهردگار ویستی لیبوایه ئەوه هه مووتانی هیدایهت ده دا بۆ سه ر ئەو ریگا راسته، به لام خوای پهروهردگار سه ر پشکی کردوون تا به ویستی خو تان شوینی ریگای پاست بکهون و له ریگای چهوت و ناراست دوور بکه ونه وه .

﴿قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ بریتیه له ریگای پاست و مهنه ج و پربازی حه ق، وه جگه له و ریگایه داهینان و شوین که وتنی هه ر ریگایه کی تر لادانه له و ریگا راسته، که ئەویش ریگاکانی که سانی بیدعه چی و سه رلیشبو او هه کانه^(۶۰) .

۴ - ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (الأنعام: ۱۵۹) .

واته: به پاستی ئەوانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردو بوونه به ش به ش تو ﴿ئهی پیغه مبه ر (ﷺ)﴾ به هیه ج جوړیک له وان نیت و شوینیان ناکه ویت به لکو لیبیان به ریت، به پاستی ئەوانه کارو باریان بۆلای خوای پهروهردگار و تۆله ی لادانیان لیده ستینیته وه، وه له مه ودوا خوای پهروهردگار هه والی هه موو ئەو کرده وان هه یان پیده دا که ئەنجامی ده دن .

ئەوانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردو بوونه ته به ش به ش که سانی شوین که وتوانی هه واو ئاره زو و بیدعه چی و سه رلیشبو او هه کانه له م ئوممه ته^(۶۱) .

۴ - ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۳۱) ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (۳۲) (الروم: ۳۱-۳۲) .

واته: مه بن له و که سانه ی که هاوه ل بریارده رن بۆ خوای پهروهردگار، ئەوانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردبوو ببوون به به ش به ش، هه ر یه که له و کۆمه ل و پارچه پارچه دلخۆشن به و مهنه ج و پربازو به رنامه یه ی که خوایان دایان پرشتوو ه (وا ده زانن باشتترین و چاکترین ریگیان گرتۆته به ر) .

۵ - ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳) .

واته: با ئاگادار بن و بترسن ئەو که سانه ی که سه ریچی فه رمانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن که تووشی فیتنه بین (که تاوان و فیتنه ی شیرکه) یان تووشی سزای زۆر به ئیش بین ﴿به هۆی سه ریچی کردنی فه رمانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ)﴾ .

۶ - ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسِكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾ (الأنعام: ۶۵) .

واته: ئەهی پیغه مبه ر (ﷺ) پیبیان بلی: خوای پهروهردگار ئەو خوايه یه، به توانایه و ده توانیت سزای سه خه تان له سه روتانه وه بۆ بنی ریت یان له ژیر پیتانه وه یان بتانکاته کۆمه ل کۆمه ل و پارچه پارچه، وه تالای تووندو تیژی هه ندیکتان بکات به گه رووی هه ندیکتاندا (واته: به رده وام ناکۆکی و دووبه ره کیتان تیدا بیئت) .

۷ - ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (۱۱۸) ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ﴾ (۱۱۹) (هود: ۱۱۸-۱۱۹) .

واته: به رده وام ئەو خه لکه جیاوازن له ناو یه که تریدا له ئایین و به رنامه و بۆچوندا، ته نها که سانیک نه بیئت که خوای پهروهردگار په حمی پی کردوون، که ناکۆک و پارچه پارچه نین^(۶۲) .

^(۵۸) بیوانه: الإعتصام للشاطبي، ۷۶/۱ .
^(۵۹) بیوانه: هه مان سه رچاوه، ۷۸/۱ .
^(۶۰) بیوانه: هه مان سه رچاوه، ۷۸/۱ .
^(۶۱) بیوانه: الإعتصام للشاطبي، ۱۷۹/۱ .

#دووم: سه رهنشت کردن و خراپه ی بیدعه له روانگه ی

فه رموده کانی پیغه مبهری خواوه (ﷺ)

چه ندین فه رموده له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) گێردراوه ته وه سه بارهت به خراپه ی بیدعه و ترسان و وریا بوون لی، له وه فه رمودانه:

۱ - دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) له پیغه مبهروه (ﷺ) بۆمانی گێراوه ته وه، که فه رمویه تی: ((من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد)) (۶۳).

واته: هه رکه سیك شتیکی تازه دابهینیت و زیاده یه ک بکات له م دینه دا له کاتیکدا فه رمانی ئیمه ی له سه ره تاییه (وه بنچینه یه کی شه رع ی نییه تا ئه و کاره ی بۆ سه ر بگێردیته وه) ئه وه ئه و کاره ی قه بول نییه و لی وه رناگیریت، با چه ندی نیه تیشی باش بی و بلیت ته نها بۆ خوا ی په روه ردگار ئه م کاره ده که م.

۲ - وه جابری کوری عبد الله (رضی الله عنه) له پیغه مبهروه (ﷺ) بۆمانی گێراوه ته وه، که پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره تایی ده ست پیکردنی ووتاره کانی دا ده یفه رمو: ((أما بعد: فإن خیر الحدیث کتاب الله، وخیر الهدی هدی محمد (ﷺ)، وشر الأمور محدثاتها، وکل بدعة ضلالة)) (۶۴).

واته: پاش ئه مه: بی گومان باشترین و چاکترین فه رموده قورئانی پیروزی خوایه، وه باشترین و چاکترین پیبازو مه نه هج، پیباز و مه نه هجی پیغه مبه ری خوایه (ﷺ)، وه خراپترینی کاره کان بیدعه و کاره تازه داهینراوه کانی، وه هه موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراوه له دیندا گومپایی و سه رلیشبواییه.

۳ - وه له ریوایه تیکی تر دا که ئیمامی النسائی بۆمانی گێراوه ته وه، پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره تایی ده ست پیکردنی ووتاره کانی دا (پاش ئه وه ی سوپاس و ستایشی خوا ی ده کرد به و شیوه یه ی که شایسته یه به و سوپاس و ستایشه) ده یفه رمو: ((من یهدده الله فلا مضل له، ومن یضلله فلا هادی له، إن أصدق الحدیث کتاب الله، وأحسن الهدی هدی محمد، وشر الأمور محدثاتها، وکل محدثة بدعة، وکل بدعة ضلالة، وکل ضلالة فی النار)) (۶۵).

واته: هه رکه سیك خوا ی په روه ردگار رینمونی بکات و هیدایه تی بدات ئه وه به هیچ شیوه یه ک گومپا و سه رلیشبو و نابیت، هه رکه سیك خوا ی په روه ردگار سه ری لیبشبوینیت (به هوی خراپه ی خۆیه وه) ئه وه به هیچ شیوه یه ک رینمونی که رو هیدایه ت ده ری نییه، بی گومان راستین و باشترین فه رموده قورئانی پیروزی خوایه، وه باشترین و چاکترین پیباز مه نه هج و رینمونی، پیباز و مه نه هج و رینمونی پیغه مبه ری خوایه (ﷺ)، وه خراپترینی کاره کان بیدعه و کاره تازه داهینراوه کانی، وه هه موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراوه له دیندا گومپایی و سه رلیشبواییه، وه هه موو گومپایی و سه رلیشبواییه که له ناگری دۆزه خدایه.

۴ - وه أبهریره (رضی الله عنه) له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بۆمانی گێراوه ته وه، که فه رمویه تی: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئاً، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئاً)) (۶۶).

واته: هه رکه سیك ده عوه و بانگه واز بکات بۆ ریگای راست و رینمونی چاک و جوان، ئه وه خیرو چاکه ی بۆ هه یه به وینه ی خیرو پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بی ئه وه ی هیچ له خیرو پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م

(۶۱) یروانه: الاعتصام للشاطبي، ۱/۷۰-۹۱.

(۶۲) متفق علیه: البخاري، برقم ۲۶۹۷، ومسلم برقم ۱۷۱۸.

(۶۳) مسلم، كتاب الجمعة، باب تخفيف الصلاة والخطبة، ۱/۵۹۲، برقم ۸۶۷.

(۶۴) أصله في صحيح مسلم في الحديث السابق، وأخرجه النسائي بلفظه، في كتاب صلاة العیدین، باب كيف الخطبة، ۳/۱۸۸، برقم ۱۵۷۸.

(۶۵) رواه مسلم، كتاب العلم، باب من سن سنة حسنة أو سيئة، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة، ۴/۲۰۶، برقم ۲۶۷۴.

بیته‌وه، وه هه‌رکه‌سیک ده‌عوه و بانگه‌واز بکات بۆ رینگای خراپه و تاوانکاری و سه‌رلیش‌یواوی ئه‌وه خراپه و تاوانی بۆ ده‌نوسریته به وینه‌ی خراپه و تاوانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون، بی ئه‌وه‌ی هیچ له خراپه و تاوانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م بیته‌وه.

ده‌ی که‌سی بیدعه‌چی کاتیک بیدعه ده‌کات و خه‌لکیش فی‌ری بیدعه ده‌کات با ئاگادار بیته و باش بزانیته که هه‌ر بیدعه‌یه‌ک خه‌لکی لیوه‌ی فی‌ر ده‌بن و ده‌یکه‌ن هه‌موو تاوانه‌که‌ی بۆ ده‌نوسریته بی ئه‌وه‌ی هیچ له خراپه و تاوانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م بکات.

۵ - جریری کوری عبد الله (رضی‌الله‌تعالیه‌عنیه) ده‌فه‌رمویته: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) فه‌رمویته‌تی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ))^(۶۷).

واته: هه‌رکه‌سیک رینگایه‌کی چاک و جوان دابنیت له ئیسلامدا یان زیندووی بکاته‌وه (له کاتیکدا ئه‌وه رینگا باشه بنچینه‌یه‌کی شه‌ری هه‌بیته له دیندا نه‌ک که‌سیک بیته و به بۆچونی خوی کاریک به‌باش بزانیته و موسلمانانی بۆ هان بدات، چونکه هیچ رینگه‌و کاریک به بیرو بۆ چونی مروفه‌کان به‌باش نازانریته مه‌گه‌ر شه‌رع به‌باشی زانیبیته، وه ئه‌م فه‌رموده‌یه به هیچ شیوه‌یه‌ک نابیته به‌لگه له سه‌ر دروستیته‌ی کردنی بیدعه به‌لکو هه‌موو بیدعه‌وه تازه داهینراویک له دیندا په‌ت ده‌کاته‌وه) ئه‌وه خیره‌و پاداشتی ته‌واوی ئه‌وه چاکه‌یه‌ی بۆ ده‌نوسریته، وه خیره‌و پاداشتی هه‌موو ئه‌وه که‌سانه‌ی بۆ ده‌نوسریته که له سه‌ر ئه‌وه رینگا راست و چاکه‌ن، بی ئه‌وه‌ی هیچ له خیره‌و پاداشتی و چاکه‌کانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م بیته‌وه، وه هه‌رکه‌سیک رینگایه‌کی خراپ و تاوانکاری له ئیسلامدا دابنیت ئه‌وه تاوانی ئه‌وه کاره‌ی بۆ ده‌نوسریته، وه تاوان و خراپه‌کاری ئه‌وه که‌سانه‌ی شوینی ده‌که‌ون و کار به‌و خراپه‌یه‌ ده‌که‌ن له پاش خوی، بی ئه‌وه‌ی هیچ له خراپه‌و تاوانه‌کانی ئه‌وه که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م بیته‌وه.

۶ - عرباضی کوری ساریه (رضی‌الله‌تعالیه‌عنیه) ده‌فه‌رمویته: ((وَعَظَّنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَوْعِظَةً بَلِغَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَأَنَّهُا مَوْعِظَةٌ مُودَّعٍ فَأَوْصِنَا، قَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَشِيئٌ، وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى إِحْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ))^(۶۸).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) ئامۆژگاری کردین، ئامۆژگاریه‌ک بوو دلّه‌کان پیی ده‌هاتنه له‌رزه، وه چاوه‌کان فرمیسی پیدای ده‌هاته خواره‌وه، ووتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) پیی ده‌چیت ئه‌مه کۆتا ئامۆژگاری و ئامۆژگاری مال ئاوابی بیته؟ ئامۆژگاری خیرمان بکه، پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) فه‌رموی: ئامۆژگاریتان ده‌که‌م به‌وه‌ی که ته‌قوای خوای په‌روه‌ردگار بکه‌ن و لیبی بترسن، وه گوی گرو گوپرایه‌ل بن بۆ ئه‌میره‌و کاربه‌ده‌ستانان (له موسلمانان) ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کیش بکریته گه‌وره‌و کاربه‌ده‌ستانان (هیچ کاتیک کویله نا کریته ئه‌میره‌و گه‌وره‌و کار به‌ده‌ستی موسلمانان، به‌لام مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالیه‌علیه‌وسلم) نمونه هینانه‌وه‌یه بۆ زیاتر گوپرایه‌ل بوون بۆ ئه‌میره‌و گه‌وره‌و کار به‌ده‌ستی موسلمانان)، چونکه ئه‌ی هاوه‌لان هه‌ر یه‌کێک له ئیوه ته‌مه‌نی له من دریزتر بیته و دوا‌ی من بزیت ئه‌وه ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیه‌کی یه‌کجار زۆر ده‌بینیته (له‌ناو موسلماناندا)، بۆیه هه‌رکاتیک ئه‌وه ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیه‌تان بینی ده‌ست بگرن به سوننه‌ته‌کانی من و مه‌نه‌ج و ریبازی خه‌لیفه‌ ریبیشاندهر و هیدایه‌ت دراوه‌کانم، سوور بن

^(۶۷) رواه مسلم، كتاب الزكاة، باب الحث على الصدقة ولو بشق تمره، ۷/۲، برقم ۱۰۱۷.

^(۶۸) رواه أبو داود، كتاب السنه، باب في لزوم السنه، ۲۰۱/۴، برقم ۴۷۰۷، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنه واجتناب البدع، ۴/۵ برقم ۲۶۷۶، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، ۱/۱۵-۱۶، برقم ۴۲، ۴۳، ۴۴، وأحمد ۴/۴-۴۷، وصححه العلامة الألباني في صحيح سنن ماجه، ۴/۲۰۰ برقم ۴۶۰۷.

له سه ر دهست گرتن پیانه وه وه کو چۆن به کاکيله کانتان شتیك ده گرن به تووندی، وه ئامۆژگاریتان ده که م و ده تان ترسیئم له هه موو بیدعه و کاره تازه داهینراوه کان له دیندا، چونکه هه موو بیدعه و تازه داهینراویك له دیندا گومرایی و سه رلیشپواوییه .

۷ - حذیفه (رضی الله عنه) ده فه رمویت: ((كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٌّ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ « نَعَمْ » قُلْتُ وَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ قَالَ « نَعَمْ، وَفِيهِ دَحْنٌ » قُلْتُ وَمَا دَحْنُهُ قَالَ « قَوْمٌ يَهْدُونَ بَعِيرٍ هَدَيْتِي تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ » قُلْتُ فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ « نَعَمْ دُعَاةٌ إِلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا » قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا فَقَالَ « هُمْ مِنْ جِلْدِنَا، وَيَتَكَلَّمُونَ بِاللَّسِنَاتِ » قُلْتُ فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ قَالَ « تَلْزُمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ ». قُلْتُ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ قَالَ « فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا، وَلَا أَنْ تَعْضَّ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ » (٦٩).

واته: خه لکی پرسیاریان له پیغه مبهه (صلوات الله علیه) ده کرده رباره ی خیر (کام کاره خیره) به لام من پرسیارم لئی ده کرده نایا کام کاره خراپه و شه ره له ترسی ئه وه ی که توشم نه بیئت؟

بۆیه ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) ئیمه کاتی خوی (پیش ئیسلامه تیمان) له نه فامی و خراپه کاریدا بووین، ئه نجا خوی په روه رده گار ئه م خیره ی بۆ هینان (واته ئیسلام)، نایا دوی خیره خراپه کاری دیته وه؟

فه رموی: به لئی، ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) نایا دوی ئه و خراپه یه جاریکی تر خیر ده گه ریته وه؟

فه رموی: به لئی، به لام پاک و خاوین نابیت به لکو لیلی و ئالۆزی تیدایه و دلّه کان ناکۆکن و رق و کینه یان تیدایه .

ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) لیلی و ئالۆزیه که ی چۆنه و له چیدایه؟

فه رموی: که سانیک مه نه هج و ریبازیک ده گرنه به ر که دوره له سوننه تی من، وه خه لکی بانگ ده که ن و رینمونیان ده که ن به رینگه یه که ریگا و مه نه هج و ریبازی من نییه .

ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) نایا دوی ئه م ئیسلام و خیره شه رو خراپه هه یه؟

فه رموی: به لئی، کۆمه له بانگه واز کاریک خه لکی بانگ ده که ن بۆ گومرایی و سه رلیشپواوی، وه رینگریان لئی ده که ن و له خیره وه بۆ خراپه و له سوننه ته وه بۆ بیدعه یان ده بن، وه ستاون له سه ر لیواری دۆزه خ هه رکه سیك وه لامیان بداته وه و شوینیان بکه ویت به ره و ناو ئاگری دۆزه خی ده بن (واته: که سانیک به ناو دینه وه بانگه واز ده که ن بۆ کردنی کۆمه له کاریک که هه رکه سیك ئه و کارانه بکات شایسته ی چونه ناو ئاگری دۆزه خ ده بیئت، وه ئه و که سانه ی که بانگه واز ده که ن (به ناوی دیندارییه وه) بۆ کردنی ئه و کارانه وه کو که سانیک وان که له سه ر لیواری دۆزه خ وه ستا بن، هه رکه سیك وه لامیان بداته وه به ره و دۆزه خ راپده کیشن).

ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) وه سفیان بکه و باسیان بکه بۆمان.

فه رموی: به لئی: که سانیک له په گه زو میلیله تی خۆمان و به زمانی ئیمه ش قسه ده که ن (موسلمانن بانگه واز بۆ دینداری ده که ن).

حذیفه (رضی الله عنه) ده فه رمویت: ووتم ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) فه رمانم به چی پی ده که یه ئه گه ر تووشی ئه وانه بووم؟

فه رموی: ده ست بگه به کۆمه لی موسلمانان و ئیمام و پیشه واکه یانه وه (واته: گوپرایه لی پیشه وای موسلمانان بکه و له گه ل کۆمه لی موسلماناندا به).

ووتم: ئه ی پیغه مبهه (صلوات الله علیه) ئه گه ر له و کاته دا نه پیشه واونه کۆمه لی موسلمانان هه بوو چی بکه م؟ (یه که پیشه وایه که

کۆمه لی راسته قینه ی له سه ر حه ق نه بوو) فه رموی: خۆت به دوور بگه ره وه هه موو پارچه پارچه یی و دووبه ره کییه، ئه گه ر قه پت

(٦٩) متفق علیه: البخاري، كتاب الفتن، باب كيف الأمر إذا لم تكن جماعة، ١١٩/٨، برقم ٧٠٨٤، ومسلم، كتاب الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن وفي كل حال، وتحريم الخروج على الطاعة، ومفارقة الجماعة، ١٤٧٥/٣، برقم ١٨٤٧.

کردوه به رهگی درهختیکدا هتا دهمریت بهو حالهوه، وه بهو شیویه بمینیتهوه، واته: ئهوه باشته وهک لهگهل ئهوه ههموو پارچه پارچهیی و دووبه رهکیه دا بیت، یان لهگهل یهکیکیاندا بیت.

٨ - وه له فهرمودهیه کدا که زیدی کوری ارقم (رضی الله عنه) له پیغه مبهری خواوه (علیه السلام) بومان دهگپرتتهوه، که فهرمویه تی: ((أَمَّا بَعْدُ: أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبُ وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أُولَهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى وَالتُّورُ [هُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ مَنْ اتَّبَعَهُ كَانَ عَلَى الْهُدَى، وَمَنْ تَرَكَهُ كَانَ عَلَى الضَّلَالَةِ] فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ» فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبَ فِيهِ))^(٧٠).

واته: پاش ئه مه، ئاگادارین ئه ی خه لکینه (موسلمانان) منیش مرؤفیکم وه کو ئیوه پیده چیت رۆژیک نیردرای خوی په روهردگار بیت و (فریشته ی گیان کیشان) منیش وه لامی بده مه وه (بمرم) به لام پاش مردنی خوم دوو شتتان بو جی ده هیلم ئه گه ر ده ستیان پیوه بگرن هه رگیز گومراو سه رلیشیواو نابن: کیتابی خوی په روهردگار که قورئانی پیروژه، ئه و قورئانه ی که پینمونی و پوناکی تیدایه، په تی به هیزی خوی په روهردگاره که ئه گه ر هه ر که سیك شوینی بکه ویت ئه وه بی گومان له سه ر هیدایه ت و پینمونییه، وه هه ر که سیك وازی لیبنیت و پشت گوئی بخت ئه وه به راستی له گومرایی و سه رلیشیواویدایه، ئاگادارتان ده که مه وه که ده ست بگرن به قورئانی پیروزی خوی په روهردگاره وه، وه په یوه ست بن پییه وه، پیغه مبه ر (علیه السلام) هانی موسلمانانی دها تا ده ست بگرن به قورئانی پیروژه وه.

٩ - وه ابو هریره (رضی الله عنه) ده فه رمویت: پیغه مبه ر (علیه السلام) فه رمویه تی: ((يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ دَجَالُونَ كَذَابُونَ يَأْتُونَكُمْ مِنَ الْأَحَادِيثِ بِمَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ فَيَأْكُمُ وَإِبَاهُمْ لَا يُضِلُّوْكُمْ وَلَا يَفْتَنُوْكُمْ))^(٧١).

واته: له کۆتایی دونیادا که سانیکی زۆر درۆزن و ته له که باز پهیدا دهن، فهرموده ی واتان بو ده گپرنه وه که نه ئیوه و نه باوو باپیرانیشتان گویتان له شتی وا نه بووه، بۆیه ئاگادارتان ده که مه وه نه له گه لیاندا بن و نه نزیکیان بکه ونه وه، بو ئه وه ی تووشی فیتنه و گومرایی و سه رلیشیواوایتان نه که ن.

سی یه م: له وته کانی هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر (علیه السلام)

سه باره ت به بیده

١ - ئیمامی ابوبکر (رضی الله عنه) فه رمویه تی: (ئهی خه لکینه وریابن من ته نها شوین که وتووی پیغه مبه ر (علیه السلام) بیده چی نیم و شتی تازه دانا هینم له م دینه دا، بۆیه هه ر کاریکم کرد ئه گه ر راست و دروست بوو ئیوه ش یارمه نی دهرم بن، وه هه ر کاریکم کرد لامداو هه له بوو ئیوه راستم بکه نه وه)^(٧٢).

٢ - ئیمامی عمر (رضی الله عنه) فه رمویه تی: (ئاگادارتان ده که مه وه ده تان ترسینم له هه لس و که وت کردن له گه ل که سانی شوین که وتووی هه واو ئاره زوی خویان، چونکه ئه و که سانه دوژمنی سوننه تی پیغه مبه ر (علیه السلام)، ئه وانه به بوچونی خویان قسه ده که ن (له دیندا) بۆیه که سانیکی سه رلیشیواون و سه ر له خه لکیش ده شوینن و گومرایان ده که ن)^(٧٣).

^(٧٠) رواه مسلم، کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علي بن أبي طالب (رضی الله عنه)، ١٨٧٣/٤، برقم ٢٤٠٨.

^(٧١) رواه مسلم، في المقدمة، باب النهي عن الرواية عن الضعفاء والاحتياط في تحملها، ١٢/١، برقم ٦٦، ٧، وابن وضاح في ما جاء في البدع، ص ٦٧، برقم ٦٥.

^(٧٢) بيوانه: الطبقات الكبرى، ١٣٦/٣.

^(٧٣) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ١٣٩/١، برقم ٢٠١، والدارمي في سننه، ٤٧/١، برقم ١٢١، وابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله،

١٠٤١/٢، برقم ٢٠٠١، ورقم ٢٠٠٣، ورقم ٢٠٠٥.

٣ - عبدالله کوری مسعود (رضی اللہ عنہ) دہ فہرمویت: (شوین کہ وتوی قورئانی پیروز و سوننهتی پیغمبەر (صلوات علیہ وسلم) بن، شتی تازہ دامهینن له م دینه دا و بیدعه چی مه بن، چونکه قورئانی پیروز و سوننهتی پیغمبهرتان (صلوات علیہ وسلم) بهسه تا شوینی بکون، وه هه موو بیدعه و تازہ داهینراویک له م دینه دا گومرای و سه رلیشینواوییه (٧٤).

چوارهم: له ووته کانی تابعیه به ریزه کان و شوین که وتوانیان

سه بارهتا به بیدعه

١ - عومهری کوری عه بدولعه زیز (رهحمهتی خوی لیبت) جاریکیان کیتابیکی نووسی بو پیاویک تیایدا ووتبوی: (أما بعد، أوصیک بتقوی اللہ، والاقتصاد فی أمره، واتباع سنة نبیه (صلوات علیہ وسلم)، وترك ما أحدث المحدثون بعد ما جرت به سنته) (٧٥).

واته: ناموزگاریت ده که م به ته قوای خوی په روهردگار (بیپهرستیت و لیی بترسیت)، وه ناموزگاریت ده که م به جی به جی کردنی فه رمانه کانی خوی په روهردگار به شیوهیه کی مام ناوهند که نه زور زیاده رهوی تیدا بکهیت و نه که م ته رخه م بیت تییدا، وه ناموزگاریت ده که م به جی به جی کردن و شوین که وتنی سوننهتی پیغمبهر (صلوات علیہ وسلم)، وه ناموزگاریت ده که م به دور که وتنه وه واز هینان له ووته و کارانهی که کهسانی بیدعه چی دایان هیناوه پاش نه وهی سوننهتی پیغمبهر (صلوات علیہ وسلم) وابووه و بهو شیوهیه بریاری له سه رداوه.

٢ - نیمامی حه سه نی به صری (رهحمهتی خوی لیبت) دہ فہرمویت: (لا یصح القول إلا بعمل، ولا یصح قول وعمل إلا بنیة، ولا یصح قول وعمل ونیة إلا بالسنة) (٧٦).

واته: هیچ ووته یه ک راست و ته واو نییه به کار پیکردنی نه بیئت، وه هیچ ووتو کرده وه یه ک راست و ته واو نییه به بی نیهتی باش، وه هیچ ووتو کرده وه نیه تی ک راست و ته واو نییه به بی شوین که وتنی سوننهتی پیغمبهر (صلوات علیہ وسلم). بویه هیچ ووتو کرده وه و نیه تی ک وه رگیرا و نییه لای خوی په روهردگار نه گهر پیچه وانهی مه نه ج و پیباز و سوننهتی پیغمبهر (صلوات علیہ وسلم) بیئت.

٣ - نیمامی شافیعی (رهحمهتی خوی لیبت) دہ فہرمویت: (حکمی فی أصحاب الکلام أن یضربوا بالجرید، و یحملوا علی الإبل و یطاف بهم فی العشائر و القبائل، و یقال: هذا جزاء من ترک الكتاب و السنة و أخذ فی الکلام) (٧٧).

واته: قسه و حوکمی من نه وه یه که به په لکی دار خورما له و که سانه بدریئت که شوین (علم الکلام) که وتون (وازیان له قورئانی پیروز و سوننهت هیناوه)، وه سواری و شتر بکرین و به ناو عه شیرهت و هوزه کاندای بگپر دین و بووتریئت: نه مه سزای نه و که سانه یه که پشت له قورئانی پیروز و سوننهت ده که ن و شوینی (علم الکلام) ده که ون.

٤ - نیمامی مالک (رهحمهتی خوی لیبت) دہ فہرمویت: (من ابتدع فی الإسلام بدعة یراها حسنة فقد زعم أن محمداً (صلوات علیہ وسلم) خان الرسالة، لأن الله یقول: ﴿أَلَمْ یَوْمَ أَكَلْتُ لَکُمْ دِینَکُمْ﴾ (المائدة)، فما لم یکن یومئذ دیناً، فلا یكون الیوم دیناً) (٧٨).

واته: هه ر که سیک بیدعه و زیاده یه که له نیسلامدا دابهینیت و گومانی و ابیت کاریکی باشه و بیدعه یه کی حه سه نه یه نه وه نه و که سه گومانی وایه که پیغمبهر (صلوات علیہ وسلم) خیانهتی کردووه له که یاندنی نه م دینه، چونکه خوی په روهردگار دہ فہرمویت: نه مرؤ

(٧٤) أخرجه ابن وضاح في ما جاء في البدع، ص ٤٣، برقم ١٤، ١٢، والطبراني في المعجم الكبير، ١٥٤/٩، برقم ٨٧٧٠، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ١٨١/١: "ورجاله رجال الصحيح"، وأخرجه اللالكائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ٩٦/١، برقم ١٠٢، وانظر: آثاراً أخرى عن عبد الله بن مسعود (ت) في ما جاء في البدع لابن وضاح ص ٤٥، ومجمع الزوائد، ١٨١/١.

(٧٥) سنن أبي داود، كتاب السنة، باب لزوم السنة، ٢٠٣/٤، برقم ٤٦١٢، وانظر: صحيح سنن أبي داود، للألباني، ٨٧٣/٣.

(٧٦) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ٦٣/١، برقم ١٨.

(٧٧) أخرجه أبو نعيم في الحلية، ١١٦/٩.

(٧٨) برواه: الإعتصام، للإمام الشاطبي، ٦٥/١.

دینم بۆ ته و اوو کامل کردوون (به هیچ شیوهیهک نابیت لئی زیاد بکریت هه ر وهك چۆن نابیت لئی كه م بکریت) بۆیه هه ر ووته و کاریك له و پۆژده دا دین نه بوویت ئه وه به هیچ شیوهیهک نه مپۆ نابیت به دین.

٥ - ئیمامی أحمد (په حمه تی خوی لیبیت) ده فه رموویت: (أصول السنة عندنا التمسك بما كان عليه أصحاب رسول الله ﷺ، والإقتداء وترك البدع، و كل بدعة ضلالة، وترك الخصومات، والجلوس مع أصحاب الأهواء، وترك المراء والجدال والخصومات في الدين)^(٧٩).

واته: بنچینه کانی سوننه ت لای ئیمه بریتیه له: ده ست گرتن به و ووته و کارانه ی که ها وه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ری بوونه، وه شوین که وتیان و واز هینان له بیدعه، چونکه هه موو بیدعه یه ک سه رلیشیواویه، وه واز هینان له دوو به ره کی نا کۆکی، وه دوور که وتنه وه و دانه نیشتن له گه ل که سانی شوین که وتووی هه وا و ئاره زو و بیدعه چی، وه دوور که وتنه وه له مونا قه شه و ده مه ده می کردن و دوو به ره کی و نا کۆکی له دیندا.

پینجه م: بیدعه سه رزه نشت کراوه له چه ند روویه که وه:

١ - ئه وه ی زانراوه و سه لمینراوه به تا قی کردنه وه ئه وه یه: عه قل ناتوانیت هه موو خیره چاکه و به رژه وه ندییه کانی خوی دیاری بکات به بی شوین که وتنی قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ)، بۆیه بیدعه پیچه وانیه شوین که وتنی قورئان و سوننه ته.

٢ - شه ریعه تی ئیسلام کامل و ته واوه له هه موو روویه که وه، بۆیه به هیچ شیوهیهک نه زیاده و (بیدعه) نه که م و کوری وه رناگریت.

٣ - که سی بیدعه چی شوین که وتووی هه وا و ئاره زوی خویته تی، دزایه تی شه ر ده کات و له شه ر لایداوه.

٤ - بیدعه چی شوینی هه وا و ئاره زوی خوی که وتووه، بۆ؟ له به ر ئه وه ی عه قل هه رکاتیک شوینی شه ر نه که ویته ئه وه بی گومان شوینی هه وا و ئاره زو که وتووه.

٥ - بیدعه چی خوی خستوته ئاستی شه ر دانه ر که خوی په ره رداگه ر و پیغه مبه ره (ﷺ)، له به ر ئه وه ی خوی په ره رداگه ر و پیغه مبه ر (ﷺ) شه رعیان داناوه و فه رمانیان به مرفؤ و جنۆکه کان کردوه تا له سه ری برۆن لئی لانه دن، به لام که سی بیدعه چی فه رمان ده کات به خه لگی به پیچه وانیه فه رمانی خوا و پیغه مبه ر (ﷺ).

باسی چواره م: هوکاره کانی بیدعه کردن

چه ندین هوکاره یه که سه ر ده کیشیت بۆ بیدعه کردن، له و هوکارانه ی که ده بیته مایه ی نه نجامدانی بیدعه نه مانه ن:^(٨٠)

١ - نه زانی و نه شاره زایی، به راستی ده ردیکی زۆر کوشنده و ترسناکه، خوی په ره رداگه ر ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (٣٦) ﴿(الإسراء: ٣٦) .

واته: ئه ی ئینسان قسه له شتیک مه که و شوینی شتیک مه که وه که عیلم و زانیاریت ده رباره ی نییه، چونکه به راستی نه ندانه کانی بیستن و بینین و تیگه یشتن (دل) هه موویان به ر پرسیارن به رامبه ر ئه و ووته و کرده وانیه که به بی زانست و زانیاری ده وتریت یان ده کریت.

وه هه ره ها خوی په ره رداگه ر ده فه رموویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُزَلِّ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ﴾ (٣٣) ﴿(الأعراف: ٣٣) .

^(٧٩) بیوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، ١/١٧٦.

^(٨٠) بۆ شاره زابوون له زۆریه ی ئه م هوکارانه، بیوانه: الاعتصام للشاطی، ١/٢٨٧-٣٦٥.

واته: ئەی پیغه مبهەر (ﷺ) پێیان بلی: بە پاستی پەروردگاری من هەرچی گوناو خراپه کاریه کی نهیانی و ناشکرا ههیه ههرامی کردوو، وه هه موو گوناو دهست درێژییه کی به ناحهقی ههرام کردوو، وه ههرامی کردوو له سهرتان که شتیک بکهن به هاوهر و شهریکی خوای پەروردگار له کاتیکدا خوای پەروردگار هیچ دهسهلاتی پینه داوه و هیچ به لگهیه کیشی دانه به زاندوو له سهر دروستیتی ئه و تاوانه گه ورهیه، وه ههروه ها خوای پەروردگار ههرامی کردوو له سهرتان که له خوتانه وه به ناوی خواوه دور له هه موو زانیاری و زانستیک قسه بکهن و شت بلین.

عبداللہی کوری عمرو کوری العاص دهفه رمویت: گویم له پیغه مبهری خوا بوو (ﷺ) دهیفه رموو: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْتَرِعُ الْعِلْمَ مِنَ النَّاسِ انْتِزَاعًا وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ فَيَرْفَعُ الْعِلْمَ مَعَهُمْ وَيُتْقِي فِي النَّاسِ رُءُوسًا جُهَالًا يُفْتَوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَيُضِلُّونَ وَيُضَلُّونَ)) (۸۰).

واته: خوای پەروردگار عیلم و زانیاری به یه ک جاری له نیوان موسلماناندا هه لئاگریته وه، به لام به مردنی زانیان عیلم و زانیاری له ناو موسلماناندا بهرز دهکاته وه، به مردنیان زانیاری له گه لیاندا ده پوات و نامینیت، بویه له ناو موسلماناندا که سانیکی زور نه زان و نه فام ده میننه وه، فه تو باو موسلمانان دهن به بی عیلم و زانیاری، بویه خویان سه رلیشیاون و سه ریش له موسلمانان ده شیوین (گومرا و خه لکیش گومرا ده کهن).

۲ - شوین که وتنی هه واو ئاره زوو: یه کیک له و هۆکاره ترسناکانه ی که موسلمان به هویه وه تووشی بیدعه ده بیت بریتیه له شوین که وتنی هه واو ئاره زوو، خوای پەروردگار دهفه رمویت: ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا سَأُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (ص: ۲۶).

واته: ئەی داود (عليه السلام) به پاستی ئیمه تو مان کردوته جینشین له م وولاته دا، فه زمانه وایی له نیوان خه لکدا بکه له سهه بنچینه ی حه ق و پاستی، هه رگیز شوینی هه واو ئاره زوو مه که وه، چونکه ده بیته هوی گومرا بوون و لادانت له ریگای خوای پەروردگار، چونکه به پاستی ئه وانه ی که لایان داوه له ریازی خوا، سزای به ئیش و پر به نازاریان بو هه یه، به هوی پشت گوئ خستنی لیپرسینه وه ی پوژی دوا یی.

وه ههروه ها دهفه رمویت: ﴿وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (الكهف: ۲۸).

واته: ئەی پیغه مبهەر (ﷺ) گوپراه لی که سیک مه که و شوینی که سیک مه که وه که ئیمه دایمان بی ناگا کردوو له زیکو یادی خومان (به هوی دونیا ویستیه وه) وه ئه و که سه شوینی هه واو ئاره زوی خوی که وتوو و هه موو کاره کانی بی سه رو به ره یه و له سنور ده رچوو.

وه ههروه ها دهفه رمویت: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَاثِرٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَغَشَّىٰ عَيْنَيْهِ غِشْوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مَن بَعْدَ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (الجمانية).

واته: ئایا نابینی ئه و که سه ی که شوینی هه واو ئاره زوی خوی که وتوو و کردوو یه تی به خوای خوی، خوای پەروردگاریش به هوی ئه و کاره یه وه گومرای کردوو (زانیوتی که شایسته ی ئه وه یه) وه خوای پەروردگار موری داوه به سهه ر گوئ و دل و ده رونیدا، وه په رده ی هیناوه به سهه ر چاویدا، جا ئیتر کی هه یه پینمونی بکات و هیدایه تی بدات جگه له خوای پەروردگار، ئایا بو بیر ناکه نه وه و ئاموژگاری وه رناگرن.

وه ههروه ها دهفه رمویت: ﴿وَمَن أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾ (القصص: ۵۰).

(۸۰) متفق علیه: البخاری، کتاب الاعتصام بالکتاب والسنة، باب ما یذکر من ذم الرأي و تکلف القیاس، ۱۸۷/۸، برقم ۷۳۰۷، و مسلم، کتاب العلم، باب رفع العلم و قبضه و ظهور الجهل و الفتن آخر الزمان، ۲۰۵۸/۴، برقم ۲۶۷۳.

واته: كئى هه يه له و كه سه گومراو سه رليشيواو تر بيت كه شويني ئاره زووه كانى خوئى كه تووه و دووره له هيدايت و پينموني خواى په روهدگار.

وه هه روها ده فهرمويت: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ﴾ (النجم: ٢٣).

واته: موشرىكان ته نها شويني هه واو ئاره زوو ده روونه نه خو شه كانيان ده كه ون، له كاتيكا به راستى له لايه ن خواى په روهدگاريانه وه پينموني هيدايتيان پئى گه يشتبوو (به لام شويني نه ده كه وتن).

٢ - شوين كه وتن و دل په يوه ست بوون به شوبه كان: كه سانى بيدعه چى كه سانى شويني شوبه ده كه ون، هه ر بويه ده كه ونه

بيدعه وه، خواى په روهدگار ده فهرمويت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمْتًا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ

إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (آل عمران: ٧).

واته: خواى په روهدگار ئه و خوايه يه كه قورئانى پيروزي بوسه ر تو "پيغه مبهه ر (صلوات عليه)" دابه زاندووه، هه نديك له نايه ته كانى

دامه زراوو پوون و ئاشكران، كه بنچينه و بناغى قورئانى پيروزن، وه هه نديك له نايه ته كانى ماناو واتاى جوړاو جوړ هه لده گرن، جا

ئه و كه سانى كه لارى و لادان له دلياندا هه يه حه ز له حه ق و راستى ناكه ن به لكو شويني ئه و نايه تانه ده كه ون كه ماناو واتاى

جوړاو جوړ هه لده گرن بو ئه وهى فيتنه و ئاشوب و ناكوكى و دوويه ركه ي دروست بكه ن، يان بو ئه وهى ماناو واتاكه ي به هه له ليك

بده نه، له كاتيكا ليك دانه وهى ماناى ئه و نايه تانه ته نها خواى په روهدگار به ته واوى ده يان زانيت، بويه كه سانى خاوه ن عيلم و

زانيارى زور شاره زاو رو له زانستدا ده ليين: ئيمه باوه رى ته واو و دامه زراومان هه يه به هه موو ئه و نايه تانه ي كه له لايه ن

په روهدگار مانه وه يه و فهرمايشتى ئه وه، بويه جگه له كه سانى خاوه ن بيرو هوشه كان ياده وه رى وه رناگرن و بير ناكه نه وه له م

قورئانه .

٣ - پشت به ستن ته نها به عه قل: هه ر كه سيك ته نها پشت به عه قلى خوئى ببه ستيت و واز له قورئانى پيروز و سوننه ت به يني ت

ئه وه بئى گومان كه سيكى گومراو سه رليشيواو بيدعه چى ده بيت، خواى په روهدگار ده فهرمويت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ

عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر).

واته: ئه ي موسلمانان ئه وهى كه پيغه مبهه ر (صلوات عليه) بوئى هيئاون (له قورئانى پيروز و سوننه ت) وه ريبگرن و هه ر فهرمانى كى

پيكرن به گوئى بكه ن، وه هه ر شتى كى لى قه ده غه كردن و نه هى لى كردن يه كسه ر لى دوور بكه ونه وه و مه يكه ن، چونكه

به راستى خواى په روهدگار زور به توندى تو له ده ستينيت له كه سانى كه سه رپيچى فهرمانه كانى پيغه مبهه ر (صلوات عليه) ده كه ن.

وه هه روها خواى په روهدگار ده فهرمويت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ (الأحزاب: ٣٦).

واته: بو هيج پياوو ئافره تى كى ئيماندار شياو نبيه و دروست نبيه، كاتيك خواى په روهدگار و پيغه مبهه ركه ي (صلوات عليه) بريارى

شتيك بده ن، ئه وان سه ر پشك بن (يان خو يان به سه ر پشك بزائن) له ئه نجامدانى ئه و كار هدا، چونكه هه ركه سيك سه رپيچى

فهرمانه كانى خواو پيغه مبهه ركه ي (صلوات عليه) بكات، ئه وه بئى گومان كه سيكى گومراو سه رليشيواوه به ئاشكرا.

٤ - شوين كه وتنى كو يرانه و ده مارگيرى: زوربه ي بيدعه چيه كان به هوئى شوين كه وتنى كو يرانه بو باوو باپيران و گه وره كانيان و

ده مارگيرى نادرستانه و بئى زانيارiane بو پيشه واو ماموستا كانيان تووشى بيدعه كردن بوونه، خواى په روهدگار ده فهرمويت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنْبَغُ مَا أَفَعَيْنَا عَلَيْهِ ءَأَبَاءَنَا﴾ (البقرة: ١٧٠).

واته: ئەگەر بەو خەلگە بوتریت: شوینی ئەو بەرنامە و مەنەج و پێبازە بکەون که خوای پەروردگار دایبەزاندوو، ئەوان دەلین: نەخێر ئیمە تەنھا شوینی ئەو دەکەوین که باوو باپیرانمان لەسەری بوونە و کردویانە.

بۆیە ئەهلی بیدەع کەسانی دەرچوو لە پێگای راستی قورئانی پیرۆز و سوننەتی پێغەمبەر (ﷺ) کردوو خراب و زیادەکانیان (بیدەکانیان) بۆ پارزینراو تەو، هەرۆک خوای پەروردگار دەفەر مویت: ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تُدْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (فاطر: ۸).

واته: ئایا ئەو کەسە کە کردوو نەشیرین و خراپەکانی (بیدەکانی) بۆ پارزینراو تەو و بە چاک و جوانی دەزانیت؟! (وێک ئەو کەسە وایە کە پێوهری خوایی پێیە بۆ چاک و خراپە)، بەراستی خوای پەروردگار بیهویت هەرکەسێک سەرلێشێواو بکات بە هۆی خراپەکانیەو ئەو سەرلێشێواوی دەکات، وە بیهویت هەرکەسێک هیدایەت بدات ئەو هیدایەتی دەدات و پێنومنی دەکات، بۆیە ئەو پێغەمبەر (ﷺ) تۆ خۆت مەفەوتیت بە خەفەت خواردن لێیان (کاتیک ئیمان ناهینن و کردوو هێ چاکە ناکەن)، چونکە خوای گەرە زۆر زانایە و بە ئاگایە بەو کارانە کە ئەوان ئەنجامی ئەدەن.

و هەرۆهە خوای پەروردگار حالی کەسانی بێباوهری بیدەچی و شوین کەوتوانی هەواو و ئارەزومان بۆ پوون دەکاتەو و دەفەر مویت: ﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ (۱۶) ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ﴾ (الأحزاب: ۶۶-۶۷).

واته: لەو پۆژەدا (کە پۆژی قیامەتە) دەم و چاوو پوخساریان ئەم دیوو ئەو دیوی پێدەکریت لە ناو ئاگری دۆزەخدا (تا چاک سزا بکێشن و بسوتین) لەو کاتەدا بە دەم نالەو هاوارەو دەلین: ئای خۆزگە شوینی فەرمانەکانی خوای پەروردگار و پێغەمبەر (ﷺ) بکەوتیناوە و شوینی هیچ چەرپی و مەنەج و پێبازیک نەکەوتیناوە، وە دەلین: ئەو پەروردگارمان بەراستی ئیمە مل کە چ و گوێزایەلی گەرەو دەسەلاتدارو ئاگاگامان بووین، بۆیە هەر ئەوان رێگە و پێبازی حەق و راستیان لێشێواندین و سەرگەردانیان کردین (بۆیە گیرۆدە ی ئاگر و لە ناو دۆزەخدا سزای توند و بە ئێش دەدرین).

۵ - دانیشتن و تیکە لاو بوون لە گەل کەسانی خراب و بیدەچیدا: یەکیک لەو هۆکارانە کە موسلمان بە هۆیەو توشی بیدەع دەبیت و بیدەع و خراپە ی پێی بلاو دەبیتەو بریتیه: لە دانیشتن و تیکە لاو بوون لە گەل کەسانی خراب و بیدەچیدا، بۆیە خوای پەروردگار ئەو هێ بۆمان کردۆتەو کە دانیشتن و تیکە لاو بوون لە گەل کەسانی خراپدا پەشیمانی دواپۆژی لە دواوە، هەرۆک دەفەر مویت: ﴿وَيَوْمَ بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ (۱۷) ﴿يَوَيْلٌ لِّتِي لِمَ اتَّخَذْتُ فَلَانًا حَلِيلًا﴾ (۱۸) ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ حَذُولًا﴾ (الفرقان: ۲۷-۲۹).

واته: پۆژیک دیت (کە پۆژی قیامەتە) ستم کارو بێباوهر قەپ دەکات بەهەر دوو دەستی خۆیداو گاز لە هەردوو دەستی خۆی دەگریت لە پەشیمانیدا، دەلین: خۆزگە لە گەل پێغەمبەردا (ﷺ) رێگە و پێبازی ئیمان و ئیسلامەتیم بگرتایەتە بەر. هاوارو پۆرۆ بۆ خۆم خۆزگە لە دونیادا فلانە کەسم نەکردایەتە هاوهر و دوستی خۆم، چونکە بەراستی سەری لێشێواندم و گوهرای کردم. بەراستی گوهرای سەرلێشێواوی کردم لە بەرنامە و پێبازی خوا، دوا ئەو هێ کە مەنەج و پێبازو بەرنامە ی خواو پێغەمبەر (ﷺ) پێگەیشتبوو، شەیتان هەموو کاتیک هانی مرۆف دەدات بۆ بێباوهری و خراپەکاری، وە لە دواشیدا پشستی لی هەلەدەکات.

و هەرۆهە خوای پەروردگار دەفەر مویت: ﴿وَإِذْ رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۶) (الأنعام: ۶۸).

واته: ئەو پێغەمبەر (ﷺ) کاتیک ئەوانەت بینی کە دەم دەخەنە ئایەتەکانی ئیمە و گالته جارێ پێدەکەن، لەو کاتەدا تۆ پشیمان تی بکە و کۆرۆ دانیشتاگەیان بەجێ بهێلە هەتا ئەو کاتە کە دەچنە ناو باسیکی ترهوەو (باسی ئایەتەکانی ئیمە ناکەن بە

گالته جاربييه وه) وه ئەگەر شهيتان له بيري برديته وه (كه دور بكه ويته وه لئيان) پاش به بير هاتنه وهت دامه نيشه وه كور مه به سته له گه ل كه سانی بي باوه رو سته مكاردا.

وه ههروهه ده فهرمويت: ﴿ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴾ (النساء: ١٤٠).

واته: به پاستی خوی پهرهردگار له قورئانی پیرۆزدا بوی دابه زاندوون و فهرمانی پی کردوون: كه هه ركاتیک له جییه کدا گویتان لی بوو کوفرو بی باوه پی و گالته جاری به ئایه ته کانی خوا ده کرا، ئه وه ئه ی (موسلمانان) دامه نیشن له گه ل ئه وان هه تا باسه که یان نه گۆرن، بویه ئه گه ر ئیوه دابنیشن و گوئی نه دن به فهرمانی خوا، ئه وه بی گومان ئیوهش له و کاته دا وه کو ئه وانن، به پاستی خوی پهرهردگار هه موو دوو پوهه کان و بی باوه ره کان له ناو دۆزه خدا کۆده کاته وه و سزایان ده دات.

وه پیغه مبه ر (صلواته) ده فهرمويت: ((مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السُّوءِ؛ كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ؛ فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْدِثَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً)) (٨١).

واته: نمونه ی کۆرپو دانیشتن له گه ل كه سی چا کدا، وه هاوپییه تی کردن و دانیشتن له گه ل كه سی خراپدا، وه کو: هه لگری بۆنی میسک (بۆن فروش) و فوکه ر به کوره دا (ئاسنگه ر) وایه، بویه هاوپییه تی کردنی كه سی یه که م وه کو بۆن فروشیک وایه یان ئه وه تا بۆنی خۆشی لی ده کپیت، یان بۆنی خۆشت پیده به خشیت، یان بۆنی خۆشی لی ده بینیت و بۆنی ده که یه ت، به لام ئاسنگه ره که یان پریشکی کوره که ی جله کانت ده سوتییت، یان بۆنی ناخۆش ده بینیت و هه لیده مرثیت.

٦ - بئ دهنگ بوونی زانیان به رامبه ر بیدعه و شارده وه ی عیلم: بئ دهنگ بوونی زانیان به رامبه ر کردنی بیدعه و شارده وه ی ئه و عیلم و زانیارییه ی که لایانه یه که یکه له هۆکاره کانی سه ره له دانی بیدعه و خراپه کاری له ناو خه لکیدا، خوی پهرهردگار ده فهرمويت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ۗ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾ (البقرة: ١٥٩-١٦٠).

واته: به پاستی ئه و كه سانه ی كه به رنامه و رینمونه کانی ئاشکرای ئیمه ده شارنه وه که نار دوومانه، دوا ی ئه وه ی که بۆ خه لگیان پوون کردۆته وه له قورئانی پیرۆزدا، ئا ئه وان هه خوی پهرهردگار له په حم و به زه یی خوی دووریان ده خاته وه و به نه فره تیان ده کات، وه فریشته کان و هه موو خه لکیش به نه فره تیان ده که ن، جگه له وان هه ی که ته وه یان کردووه و ئه و حه قیقه ت و پاستیانه یان پوون کردۆته وه که جار ان شار دبو یانه وه، ئا ئه وان هه ته وه و گه رانه وه یان لی وه رده گرم، وه به پاستی ته نها من زۆر ته وه و رده گرم و وه زۆر به به زه یی و به په حم.

وه ههروهه ده فهرمويت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ شَيْئًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (البقرة: ١٧٤).

واته: به پاستی ئه وان هه ی که وه سی (سروش) خوی پهرهردگار ده شارنه وه که له کتیبه کاندایه زاندووه (ته ورات و ئینجیل و قورئان) به و شارده وه یه نرخیکی که م به ده ست دینن (ئایه ته کانی خوی پهرهردگار ده فروشن به نرخیکی زۆر که می دنیا له بهر به رژه وه ندی خویان، ئه و كه سانه ئه گه ر هه موو دونیا شیان ده ست بکه ویت هیشتا هه ر که مه به رامبه ر ئه و کاره یان) ئا ئه وان هه ته نها ئاگر ده خۆن و سکیانی لی پر ده که ن، وه له پۆزی قیامه تدا خوی پهرهردگار قسه ی به زه یی و به په حمیان له گه لدا ناکات، وه پاکیان ناکاته وه له و تاوان و خراپه کارییه ی که کردبو یان له دنیا دا (تا سزایان نه دات ئه گه ر كه سانیکی بی باوه ر نه بن، خۆ

(٨١) متفق علیه من حدیث أبي موسى الأشعري ت: البخاري، كتاب الذبائح والصيد، باب السمك، ٢٨٧/٦، برقم ٥٥٣٤، ومسلم، في كتاب البر والصلة، باب استحباب مجالسة الصالحين، ومجانبة قرناء السوء، ٢٠٢٦/٤، برقم ٢٦٢٨.

ئەگەر بئى باوەر بىن بەو کارە ئەو بە هیچ شىوێهەك لەو تاوانە پاك نابنەووە لە دۆزەخیشدا دەرنانچن) وە سزای زۆر توندوو بە ئىشيان بۆ هەيه .

و هەرودەها دەفەرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لُبِّيْنَهُ، لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فِئْسَ مَا يَشْتُرُونَ﴾ (آل عمران: ۱۸۷) .

واتە: خۆی پەرودەرگار پەیمانی لەو کەسانە وەرگرتوووە کە کیتابی بۆ دابەزاندوون تا پوونی بکەنە بۆ خەلکی و مەبەستەکانی باس بکەن و نەیشارنەو، بەلام گوییان پێنەداو خستیانە پشتیانەو بە نرخیکی هەرزان فرۆشتیان، ئای چەند کاریکی خراپیان کردووە؟ ئایەتەکانی خۆی پەرودەرگاریان فرۆشتوو بە مالتیکی کەمی دنیا .

بۆیە خۆی پەرودەرگار بە واجب و پێویستی داناو لەسەر کۆمەلێک لە موسلمانان کە بانگەواز بکەن و فەرمان بکەن بە چاکە و ڕیگری بکەن لە خراپە، هەرودەها خۆی پەرودەرگار دەفەرمویت: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۴) .

واتە: پێویستە لەسەر ئێوەی موسلمانان کە کۆمەلێکتان تیا بێت بانگەواز بکەن بۆ خێرو چاکە، فەرمان بکەن بە کردنی هەموو خێرو چاکەیهک، وە ڕیگری بکەن لە هەموو تاوان و خراپەیهک، بەپراستی ئا ئەوانە سەرکەوتوو و سەرفرازن .

أبو سعید الخدری (رضی اللہ عنہ) لە پیغەمبەری خواوە (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمودەیه کمان بۆ دەگێریتەو، کە فەرموویەتی: ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَعْبِرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ))^(۸۲) .

واتە: هەر یەكێک لە ئێوە ئەو موسلمانان خراپە و تاوانکاریه کی بینی با بیگۆریت بە هیزو دەسەلاتی، ئەگەر ئەو موسلمانە نەئەتوانی ئەو تاوان و خراپەیه بە دەستەکانی بگۆریت ئەو بە دەمی بیگۆریت (بە ئامۆژگاری، یان بە تورپە بوون)، خو ئەگەر نەیتوانی بە زمانیش ئەو تاوان و خراپەیه بگۆریت ئەو بە دل بیگۆریت (بە دل پێی ناخۆش بێت) ئەو هەش نیشانە ی بوونی لاوازترین ئیمانە لەو کەسەدا .

ئەم فەرموودە پێرۆزە ئەو هەمان بۆ پوون دەکاتەو کە بانگەواز کردن بۆ کردنی کاری چاکە و ڕیگری کردن لە تاوان و کاری خراپە پێویستە لە سەر هەموو موسلمانێک بە پێی توانا و زانیاریه کە ی .

عبدالله کورپی مسعود (رضی اللہ عنہ) دەفەرمویت: پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّتِهِ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ. ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلُفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ. فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. لَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةٌ خَرْدَلٍ))^(۸۳) .

واتە: هیچ پیغەمبەرێک (صلی اللہ علیہ وسلم) نەبوو کە خۆی پەرودەرگار پێش من ناردبیت ئیلا کۆمەلێ هاوێ و دۆست و سەرخەری هەبوو، ئەوانە شوینی سوننەتەکانی دەکەوتن و بە فەرمانی کاریان دەکرد، بەلام دوا ئەوان کۆمەلێک هاتن ئەو هە ی کە دەیلێن خۆیان نایکەن، وە چەند کاریک دەکەن کە فەرمانیان پێ نەکراو بیکەن، بۆیە هەرکەسێک بە دەستی جیهادیان بکات ئەو ئیماندارە، وە هەرکەسێک بە زمانی جیهادیان بکات ئەو ئیماندارە، وە هەرکەسێک بە دل جیهادیان بکات ئەو ئیماندارە، وە لە دوا ئەم سێ قوناغەو بە ئەندازە ی دەنکە خەرته لە یەك ئیمان نییە .

أبو هريرة (رضی اللہ عنہ) دەفەرمویت: پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((مَنْ سَأَلَ عَن عِلْمٍ يَعْلَمُهُ فَكْتَمَهُ أَلْجَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِحَامٍ مِنْ نَارٍ))^(۸۴) .

^(۸۲) رواه مسلم، كتاب الإيمان، باب بيان كون النهي عن المنكر من الإيمان وأن الإيمان يزيد وينقص وأن الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر واجب، ۱/ ۶۹، برقم ۴۹ .

^(۸۳) رواه مسلم، كتاب الإيمان، باب كون النهي عن المنكر من الإيمان، ۱/ ۷۰، برقم ۵۰ .

^(۸۴) الترمذي، في كتاب العلم، باب ما جاء في كتمان العلم، ۵/ ۲۹، برقم ۲۶۴۹، وأبو داود، في العلم، باب كراهية منع العلم، ۳/ ۳۲۱، برقم ۳۶۵۸، وابن ماجه، في المقدمة، باب من سئل عن علم فكمه، ۱/ ۹۸، برقم ۲۶۶، ومسند أحمد، ۲/ ۲۶۳، ۳۰۵، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، ۲/ ۳۳۶، وصحح سنن ابن ماجه، ۱/ ۴۹ .

واته: ههركه سيك پرسياى دهر باره زانستىكى شه رعى لى بكرىت له كاتيكدا دهيزانيت به لام شارديوه و بوى پروون نه كرده وه، نه وه له پوژى قيامه تدا لغا و ده كرىت به لغاوى ناگرين.

٧ - خو شوبهاندن به بن باوه ران و لاسايى كردنه وهيان: گه وره ترين هوكار بو كردن و بلاو بوونه وهى بيدعه له نيوان موسلماناندا برىتبه له خو شوبهاندن به بن باوه ران و لاسايى كردنه وهيان، نه وهى به لگه بيت له سهر نه م خاله نه وه فرموده يه كه ابي واقد الليثي (رضي الله عنه) له پيغه مبهروه (عليه السلام) ده يگيرته وه، كه ده فرمويت: ((حَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حُنَيْنَ، وَنَحْنُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَكُنَّا أَسْلَمُوا يَوْمَ الْفَتْحِ، قَالَ: فَمَرَرْنَا بِشَجَرَةٍ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتَ أَنْوَاطٍ؟ وَكَانَ لِلْكَفَّارِ سِدْرَةً يَعْكُفُونَ حَوْلَهَا، وَيُعَلِّقُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يَدْعُونَهَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، فَلَمَّا قُلْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى: اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ (الأعراف: ١٣٨) لَتَرْكَبُنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ))^(٨٥).

(أبو واقد) ده فرمويت: له گه ل پيغه مبهري خوادا (عليه السلام) دهرچوين بو غه زاي حونه ين، له كاتيكده كه نيتمه نزيك بووين له بن باوه ريبه وه، چونكه ههنديكمان تازه موسلمان ببووين پيش فه تحى شارى مهككه، نه بى واقد ده فرمويت: تيبه پيتين به ته نيشت داريكدا ووتمان: نهى پيغه مبهر (عليه السلام) توش داريكمان بو ديارى بكه تا شمشيرو تيرو رپه كانمانى پى هه لواسين ههروهك چون هاوه ل برپارده ران داريكمان داناوه شمشيرو تيرو رپه كانيانى پيوه هه لده واسن باوه ريان وايه پيروزه و سه ريان ده خات (هاوه لاني به ريزى پيغه مبهر (عليه السلام) ههنديكمان واين ووت باوه ريان وابو نه گه ر نه و كاره بكن نه وه سهر ده كه ون)، موشريكه كان داريكمان هه بوو له ده وري ده مانه وه و به ده وريده ده سورانه وه و شمشيرو تيرو رپه كانيان پيوه هه لده واسى پيان دهوت: (ذات أنواط)، ابي واقد ده فرمويت: كاتيك نه و شته مان به پيغه مبهر (عليه السلام) ووت، زور توره بوو و فرمووى: "الله أكبر" واته: خواله هه موو كهس و شتيك گه وره تره، سويند به و خوايهى كه گيانى منى به دهسته شتيكتان ووت، ههر چون (بنو إسرائيل) شوين كه و توانى پيغه مبهر موسى (عليه السلام) به موسايان (عليه السلام) ووت: ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ﴾ نهى موسى (عليه السلام) په رستراويكمان بو دابنئ هه رچون نه وان (موشريكان) په رستراويان هه يه، موسى (عليه السلام) فرمووى: به راستى نيوه گه ليكى نه زانن، پيغه مبهر (عليه السلام) فرمووى: به راستى نيوه شوينى مه نه هج و ريبازى پيش خوتان ده كه ون (واته: شوينى گاورو جوله كه ده كه ون).

نه م فرموده يه به لگه يه كى پروون و ناشكرايه له سهر نه وهى كه خو ليكچواندن و شوين كه و تنى موشريكان واى له گه له كه ي پيغه مبهر موسى (عليه السلام) كرد تا داواى نه و كاره خراپه ي لى بكن، وه ههر نه وهش بوو واى له هاوه لاني به ريزى پيغه مبهر (عليه السلام) كرد تا داواى لى بكن داريكمان بو دابنيت و نه وانيش به پيروزه گه وره ي بزنان جگه له خواى په روه رديگار، كه زور به داخوه زوربه ي موسلمانانى نه مړو به و شيوه يه كه شوينى كافران كه تون و لاساييان ده كه نه وه له زوربه ي كاره بيدعه و تازه داهيتراو شريكه كاندا وه كو: جه رنه كانى له دايك بوون و بيدعه و تازه داهيتراوه كانى مردوو، وه خانوو دروست كردن له سهر گوره كان، موسلمانى خو شه ويست نه وهى كه گومانى تيا نييه شوين كه و تنى ريگاو مه نه هجى گاورو جوله كه و بن باوه ران دهرگايه كه له دهرگاكانى هه واو ناره زوو^(٨٦).

^(٨٥) أخرجه بلفظه، أبو عاصم في كتاب السنة، ٣٧/١، برقم ٧٦، وحسن إسناده الألباني في ظلال الجنة في تخريج السنة، المطبوع مع كتاب السنة، ٣٧/١، وأخرجه الترمذي بنحوه، في كتاب الفتن، باب ما جاء لتركبن سنن من كان قبلكم، ٤٧٥/٤، برقم ٢١٨٠، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وانظر: النهج السديد في تخريج أحاديث تيسير العزيز الحميد، لجاسم بن فهيد الدوسري، ص ٦٤-٦٥.

^(٨٦) برونه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ١٤٧، ورسائل ودراسات في الأهواء والافتراق والبدع وموقف السلف منها، للدكتور ناصر العقل، ١٧٠/٢، وكتاب التوحيد، للدكتور العلامة صالح الفوزان ص ٨٧.

ئوهی زیاتر ئەم باسه مان بۆ پروون بکاته وه ئه وه فرموده یه یه که أبو سعید الخدری بۆمان ده گێرپێته وه له پیغه مبهری خواوه (صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فرمویه تی: ((لَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شَبْرًا بِشَبْرٍ، وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي حَجْرٍ ضَبًّا لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ: فَمَنْ))^(۸۷).

واته: ئیوه ئەم موسلمانان شوینی گهلانی پیش خۆتان ده که ون: بست به بست و بال به بال، ههتا ئەوان بچنه ناو کونی بز ن مژۆکه وه ئیوهش ده چنه ناویه وه شوینیان ده که ون، ووتمان: ئەم پیغه مبهری خوا (صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مه به ست گاورو جوله که یه که ئیمه شوینیان ده که ون، فرموی: به لئ ئەم کئی تر هه یه.

زانای پایه بهرز ئیمامی النَّوَوِي (په حمه تی خوی لیبیت) ده فرمویت: السُّنَنُ: رِبِّيَاغِيَه، مه به ست به: (الشَّيْرُ، وَالذَّرَاعُ، وَحَجْرُ الضَّبِّ): نموونه هینانه وه یه به وهی که موسلمانان زۆر به خیرایی شوینیان ده که ون له سه ر پیچی و تاواندا، نه که له بی باوه پیدایا، به راستی له م فرموده یه دا موعجیزه یه کی پروون و ئاشکرای تیدایه سه بارهت به وهی که پیغه مبهر (صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه والی پیدایه که به راستی له ناو موسلماناندا رویداوه.

له مه وه بۆمان ده رده که ویت که بست به بست و بال به بال، ههتا ئەوان بچنه ناو کونی بز ن مژۆکه وه ئیوهش ده چنه ناویه وه شوینیان ده که ون، هینانه وهی نمونه یه کی بهرچاوه له سه ر ئەوهی که موسلمانان هه ندیکان شوینی گاورو جوله که ده که ون له هه مو ئەو کارانه ی که نه هیان لی کراره، بۆیه پیغه مبهر (صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاگاداری کردینه ته وه له وهی که خۆمان لی که نه چوینین به که سانی جگه له موسلمانان، هه روه که ده فرمویت: ((بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ حَتَّىٰ يُعْبَدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي. وَجُعِلَ الذَّلَّةُ وَالصَّعَارُ عَلَىٰ مَنْ خَالَفَ أَمْرِي. وَمَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ))^(۸۸).

واته: من نیردرام وه کو پیغه مبهریک (صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له بهر دهستی قیامه تدا به شمشیر (جیهاد بکه م له گه ل بی باوه پاندا) هه تا خوی په روه دگار به تاک و ته نها بپه رستریت و به هچ شیوه یه که هاوه لی بۆ بریارنه دریت (واته: تییکۆشم له گه ل موشریکاندا تا واز له دارو به رده و بت په رستی بهین و ته نها خوی په روه دگار به تاک و ته نها بپه رستن)، وه رزقم له ژیر سیبه ری رمه که مدایه (واته: کاتی غه زا ده که م ئەو مال له ی بی باوه پان ده که ویته ژیر ده ستم حه لاله بۆم)، وه سه رشوپی و بچوکی بۆ ئەو که سه یه که به پیچه وانه ی فرمانه کانی من ده جولیته وه، وه هه ر موسلمانیک خوی لی که بچوینیت به گه لیک جگه له موسلمانان ئەوه وه که ئەوان وایه و له وانه.

۸ - پشت به ستن به فرموده لاواز هه لبه ستراوه کان: یه کی که له و هۆکارانه ی که سه ر ده کیشتی بۆ کردنی بیده و بلاو بوونه وهی پشت به ستن به فرموده لاواز هه لبه ستراوه کان، زۆریه ی هه ره زۆری که سانی بیده چی پشت ده به ستن به و فرموده لاواز بی هیزو درویانه ی که هه لبه ستراون به ده م پیغه مبهری خوا (صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئەو فرمودانه ی که زانایانی فرموده ناس و شاره زا له بواری گێرانه وهی فرموده دا پشتیان پی نابه ستن، به لām ئەهلی بیده ع ئەو فرموده راست و دروست و سه حیحانه رته ده که نه وه و وهی ناگرن ئەگه ر پیچه وانه ی ئەو بیرو بۆ چوون و بیده یه بیت که له سه رین، هه ر بۆیه به و هۆیه وه به هیلاک چوون و خه ساره و مه ند بوون، ولا حول ولا قوه الا بالله.

۹ - زیاده روه ی کردن له پله و پایه ی پیغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچاگاندا: به راستی گه وره ترین هۆکاره بۆ ده رکه وتن و په ره سه ندنی بیده، به راستی هۆکاری شه ریک بریاردان بۆ خوی په روه دگار هه مووی له م ریبگایه وه بووه، چونکه خه لکی له دوی پیغه مبهر ئاده م (عليه السلام) تا ده سه ده له سه ر بیرو باوه ریکی پاک و خوا به ته نها په رستی بوون، به لām دوی ئەو ماوه یه خه لکی دلایان په یوه ست کرد به پیاوچاگانه وه (له پووی هاوار بۆ کردن، باوه ر بوون به وهی که پیاوچاگان دوی

^(۸۷) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: "لتبعن سنن من كان قبلكم"، ۱۹۱/۸، برقم ۷۳۲۰، ومسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، ۲/۴، ۲۰۵۴، برقم ۲۶۶۹.

^(۸۸) أحمد في المسند، ۲/۵۰، ۹۲، وصحاح إسناده أحمد محمد شاکر في شرحه للمسند برقم ۵۱۱۴، ۵۱۱۵، ۵۶۶۷، من حديث ابن عمر (رضي الله عنهما).

مردنیان سودو زیانیان به دهسته وه دهتوانن شیفای نه خووش بدهن...)، وه زیاده پهویان تیا کردن تا وای لئ هات په رستیانیان جگه له خوای په روهردگار .

بویه خوای په روهردگار پیغه ممبر نوحی (علیه السلام) نارد تا خه لکی بانگ بکات بؤ په رستی خوای په روهردگار به تاک و تنها و واز هینان له په رستی پیغه ممبران (علیهم الصلاة والسلام) و پیاوچاکان و دارو به رده کان، بویه پیغه ممبرانیش (علیهم الصلاة والسلام) کاتیک خوای په روهردگار ناردیانی به هه مان شیوه ئه و بانگه وازه یان کرد^(۸۹)، وه زیاده پهوی کردن له پیاوچاکان جاری واهیه ده بیته شریک وه کو: زیاد ریژ گرتن له پیسه و او پیاوچاکان و بهرز کردنه وه یان زیاد له پله و پاییه خویان تا وای لیدیت له کوتاییدا ده په رستری، وه زیاده پهوی جاری واهیه له دیندا ده کریت: ئه ویش به زیاده پهوی کردن له و شهرعی که خوای په روهردگار دایناوه، یان زور توند بوون له جی به جی کردنی شهرعدا، یان کافر کردنی موسلمانیک به ناحق، زیاده پهوی له راستیدا بریتیه له: ده رچوون و به زاندنی سنور له بیروباوه پرو کرده کاندا، ئه ویش به ده برینی سوپاسیکی زیاد بؤ شتیک، یان زور سه رزنه نشت کردنی شتیک به و پییه که شایسته یه تی^(۹۰)، بویه خوای په روهردگار ناگاداری کردینه ته وه که زیاده پهوی نه که یین هتا له عیبادت و په رستنیشدا، هروهک په روهردگار به ئه هلی کیتابی فرمووه: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ (النساء: ۱۷۱) .

واته: ئه ی ئه هلی کیتاب (مه به ست پییان گا وره کانن) زیاده پهوی مه که ن له دینه که تاندا (ووته یه ک، کرده وه یه ک زیاد مه که ن له دینه که تاندا که خوای په روهردگار فرمانی پی نه کردوون تا بیکه ن).

وه هروه ها پیغه ممبر (صلواته) ناگاداری کردینه ته وه که زیاده پهوی نه که یین، هروهک ابن عباس (رضی الله عنهما) له پیغه ممبره وه (صلواته) بومان ده گپ پیته وه که فرمویه تی: ((إِيَّاكُمْ وَالْعُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوُّ فِي الدِّينِ))^(۹۱).

واته: ناگادارتان ئه که مه وه و ئه تان ترسینم له زیاده پهوی کردن و پوچون له دیندا به شیوه یه کی ناشه ری، چونکه قه ومانی پیش ئیوه له ناو چوون به زیاده پهوی کردن و پوچون له دیندا به شیوه یه کی ناشه ری و نادرست.

له م فرموده یه دا ئه وه مان بؤ دهرده که ویت که زیاده پهوی کردن له دیندا گه وره ترین هوکاره بؤ شهریک بریاردان بؤ خوای په روهردگار و کردنی بیدعه و شوین که وتنی هه و او ئاره زوو^(۹۲)، هر له بهر ترسناکی زیاده پهوی کردنه له دیندا که پیغه ممبر (صلواته) ناگاداری کردینه ته وه تا زیاد له سنور دهرنه چین و زیاده په و نه بین له پیاوه لدان به پله و پاییه هیچ که سیکا، هروهک فرمویه تی: ((لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(۹۳).

واته: زیاد به شان و شه و که تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه دهرم مه که ن بؤ سنوری خویه تی و په رستراویتی، هروهک چوون گا وره کان زیاده پهویان کرد له (عیسای کوری مریم) (علیه السلام) هندیکیان ئه وه ندده زیاده پهویان کرد تیایدا

^(۸۹) پروانه: البداية والنهاية، لابن كثير، ۱/۱۰۶.

^(۹۰) پروانه: إقتضاء الصراط المستقيم، لابن تيمية، ۱/۲۸۹.

^(۹۱) النسائي، كتاب المناسك، باب التقاط الحصى ۵/۲۶۸، وابن ماجه، كتاب المناسك، باب قدر حصى الرمي ۲/۱۰۰۸، وأحمد ۱/۳۴۷، وصحح إسناده شيخ الإسلام ابن تيمية في إقتضاء الصراط المستقيم ۱/۲۸۹.

^(۹۲) پروانه: إقتضاء الصراط المستقيم، لابن تيمية، ۱/۲۸۹، والاعتصام للشاطبي، ۱/۳۲۹-۳۳۱، ورسائل ودراسات في الأهواء والبدع وموقف السلف منها، للدكتور ناصر العقل، ۱/۱۷۱، ۱۸۳، والغلو في الدين في حياة المسلمين المعاصرة، للدكتور عبد الرحمن ابن معلا اللويحق، ص ۷۷-۸۱، والحكمة في الدعوة إلى الله عز وجل، لسعيد بن علي [الكاتب]، ص ۳۷۹.

^(۹۳) البخاري، كتاب الأنبياء، باب قول الله تعالى: {واذكر في الكتاب مريم...}، ۴/۱۷۱، برقم ۳۴۴۵.

ووتیان خواجه، هندیکیان ئەلین کوری خواجه وه بۆچونی تریشیان هیه تییدا، بۆیه پیغه مبهەر (صلواته) فرموویه تی: من ته نهها بهندهی خوام، بۆیه ده ربارهی من بلین و باوه رتان وابیت که بهنده و پیغه مبهری خوام (صلواته).

موسلمانان خۆشه و یست پیغه مبهری خوا (صلواته) به رامبهر به خوای پهروه ردار ته نهها بهنده و مرقه ئیکه وه کو سه رجه م مرقه کانی تر، به لام به رامبهر به ئیمه پیغه مبهریکی (صلواته) په وانه کراوه له لایه ن خوای پهروه ردار وه که باوه ر پیبون و شوینکه وتن و گوپراه لی کردنی و پیش خستنی فرمانه کانی به سه ر فرمانی مرقه کاندای پیویست و واجبه و نیشانه ی باوه ر داری و گوپراه لی کردنته بوی، وه باوه ر پیبونه ون و شوین نه که وتن و گوپراه لی نه کردن و پیش خستنی فرمانی مرقه کانی تر به سه ریدا نیشانه ی بی باوه ری و ئیمان لاوازییه، بۆیه خۆشه و یستی پیغه مبهەر (صلواته) به دهم نابیت به لکو به زیندوو کردنه وه ی سوننهت و ریبازه که یه تی .

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه

بیدعه چه ند به شیکی جوړاو جوړی هیه، فرموو توو پوون کردنه وه ی ئه و به شانه به شیوه یه کی کورت و پوخت:

به شی یه که م: بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی و بیدعه ی زیاد کراو:

۱ - **بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی** (البدعة الحقیقیة والأصلیة) : ئه ویش بریتیه له و بیدعه یه کی که نه له قورئانی پیروژ و نه له سوننه تی پیغه مبهرو (صلواته) نه له ووته ی یه که ده نگی زانایاندا به لگه ی له سه ر نییه، نه به شیوه یه کی گشتی وه نه به شیوه یه کی تفصیلی، هر بۆیه ئه م کاره ناو نراوه بیدعه له بهر ئه وه ی شتیکی تازه داهینراوه له دیندا بی ئه وه ی له پیشدا بوونی هه بوو بیت^(۹۴).

نمونه له سه ر ئه م جوړه بیدعه یه، وه کو: عیبادت کردن و نزیك بوونه وه له خوای پهروه ردار به دوور که وتنه وه له خه لک و (موسلمانان) چوونه ناو ئه شکه توو شاخه کان و ازهینان له هه موو خۆشیه کانی دونیا به گومانی ئه وه ی ئه م کارانه نزیك بوونه وه یه له خوای پهروه ردار، ئه وانه ی ئه م کارانه ده که ن په رستن و عیباده تیکیان داهیناوه له لایه ن خویانه وه، وه خویان پیوه په یوه ست کردوو بی ئه وه ی خوای پهروه ردار فرمانی پی کردیبت^(۹۵)، وه هه روه ها نمونه یه کی تر له سه ر ئه م جوړه بیدعه یه، وه کو: حه رام کردنی ئه و شتانه ی که خوای پهروه ردار حه لالی کردوو گوایه ازیان لیبه ئیریت عیبادت و په رسته ن به بۆ خوای پهروه ردار^(۹۶)، وه جگه له م نمونه ش، بۆ زیاتر شارزابون پروانه^(۹۷).

۲ - **بیدعه ی زیاد کراو** (البدعة الإضافة) : ئه م بیدعه و زیاده کراوه دوو پوو یان دوو به شی هیه:

یه که م: کردنی ئه م بیدعه یه به لگه ی له سه ره بۆیه له م پروه وه نابیتته بیدعه .

دوو م: کردنی ئه م بیدعه یه هیچ په یوه ندی نییه به به لگه که وه (به لکو وه کو بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی) وایه، واته: له پروه یه که وه سوننه ته له بهر ئه وه ی به لگه ی له سه ره، به لام له پروه یه کی تره وه ده بیتته بیدعه له بهر ئه وه ی وه ستاوه له سه ر شو به نه که به لگه، وه جیاوازی نیوانیان له پروه ی و اتاوه ئه وه یه: یه که م له بنه رته د به لگه ی له سه ره، به لام له پروه ی چۆنیه تی و حاله ته کانی وه به لگه ی له سه ر نییه (له کاتیکدا پیویستی به به لگه هیه بۆ ئه وه ی بکریت) ئه م بیدعه یه زیاتر له عیبادت و په رسته کاندای پوو ده دات نه که له عادات و داب و نه ریته کاندای^(۹۸).

^(۹۴) پروانه: الإعتصام للشاطي، ۳۶۷/۱.

^(۹۵) پروانه: الإعتصام للشاطي ۳۷۰/۱، وتفسیر القرآن العظیم، لابن کثیر، ۴/۳۱۶، وتیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، للسعدی، ص ۷۸۲.

^(۹۶) پروانه: الإعتصام للشاطي، ۴۱۷/۱.

^(۹۷) پروانه: هه مان سه رچاوه، ۳۷۰/۱-۴۴۵.

^(۹۸) پروانه: هه مان سه رچاوه، ۳۷۰/۱-۴۴۵.

نمونه له سهر ئەم جۆره بیدعهیه: زیکره کانی دواى نوێژه فهززه کان، یان کردنى زیکر له ههر کاتی کدا به شیوهى کۆپو کۆبونه وه، یان ئیمام به دهنگى بهرز دوعا بکات و نوێژ خوینانیش بلین: آمین، زیکر و یادکردنى خواى پهروهردگار کارى سوننهت و زۆر خیره، به لام کردنى بهو شیوهیه خیر نییه، به لکو بیدعهیه و پیچه وانهى سوننهتیه پیغه مبه ره (صلواته) (٩٩)، وه لهو بیدعانه تایبته کردنى پانزهى مانگی شعبان به گرتنى پۆژوو، وه تایبته کردنى شه وه کهى به شه و نوێژ کردن، وه کردنى نوێژى (الرغائب) له جومعهى یه که می مانگی ره جه بدها، ئەم کارانه بیدعهیه کی خراپن، وه بیدعهیه کی زیادکراون، له بهر ئەوهى نوێژ کردن و پۆژوو گرتن بنه پهرت تیا یاندا شه رعیه و کارى زۆر زۆر چاک و خیره، به لام ئەنجامدان و تایبته کردنى به کاتیکی دیارى کراو، یان تایبته کردنى به شوینى کی دیارى کراو، یان تایبته کردنى به شیوهیه کی دیارى کراو ده بیته بیدعه، چونکه نه به لگه ی قورئانى پیرۆزو نه سوننهتیه پیغه مبه رى (صلواته) له سهر نییه، بۆیه ئەم کارانه له بنه پهرت و خودى خویناندا کارى شاره ی و خیرن، به لام بیدعه ن بهو پییه ی که بهو شیوهیه ده کریت (١٠٠).

به شی دووم: بیدعه له رووی کردن و واز لى هیئانه وه

١ - بیدعه له رووی کردنه وه: ده چیته ژیر پیناسه ی بیدعه وه که بریتیه له: (البدعة: طریقه فی الدین مخرعه، تُضاهي الشرعيّة، يُقصدُ بالسُّلوكِ عَلَيْهَا الْمُبَالَغَةُ فِي التَّعْبُدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ) (١٠١).

واته: بیدعه: ئەو ریگا تازه داهینراوه یه که ئەگه ر بینیت و سهیری بکهیت له کارىکی دروست و شاره ی ده چیت (که له بنه پهرتیشدا وانیه) مه به ست به کردن و ئەنجامدانی ئەو کاره زیاد عیبادته کردنه بۆ خواى پهروهردگار. نمونه له سهر ئەم جۆره: زیادکردنى ووته یه ک یان کارى که خوی له شاره ی خواى پهروهردگاردا نه بیته، وه کو: که سیك پکاتیکی زیاد بکات له نوێژدا، یان شتیکی بینیته ناو دینه وه که خوی ئەو شته ی تیدا نه بیته، یان عیبادته تیک بکات به پیچه وانهى سوننهت و هه لس و کهوت و په وشته پیغه مبه ر (صلواته) بیته، یان کاتیکی تایبته بکات به عیبادته تیکی شاره ی له کاتی کدا خواى پهروهردگار و پیغه مبه ر (صلواته) تایبته تیان نه کردوه، وه ک تایبته کردنى پانزه ی مانگی شعبان به گرتنى پۆژوو وه تایبته کردنى شه وه کهى به شه و نوێژ کردن.

٢ - بیدعه ی نه کردن و واز لى هیئان (البدعة التریکیه): ئەم جۆره ش ده چیته ژیر گشتی پیناسه ی بیدعه له و پوه وه ی که (طریقه فی الدین مخرعه) ریگایه کی تازه ی داهینراوه له دیندا، جاری واهیه واز هیئان و نه کردن کارى که ده بیته بیدعه جا ئەو کاره ی که وازی لى هیئراوه حه رام بیته یان نا، بۆ نمونه: جاری واهیه کارى که له لاله و دروسته بکریت له شاره دا، به لام که سیك له سهر خوی حه رامی ده کات، یان به مه به ستیک وازی لیدینیت، ئەو واز لى هیئانه یان ئەوه تا له شاره دا بایه خى پیدراوه، یان نا، ئەگه ر ئەو کاره له شاره دا بایه خ پیدراو بوو ئەوه واز لى هیئانی هیچی تیدا نییه، له بهر ئەوه ی واز هیئان له کارى که دروسته نه کریت یان داوا کراوه که نه کریت، ئەوه نه کردن و واز لى هیئانی هیچی تیدا نییه، وه کو که سیك خواردنى که سیك ناخوات له بهر ئەوه ی زیانی هیه بۆ لاشه ی یان عه قلی یان دینه کهى، یان ههر شتیکی تر، بۆیه لیره دا هیچ ریگریک نییه له واز هیئان له وشته حه لالانه، ئەم واز هیئانه ده گه ریته وه بۆ خو پاراستن له و شتانه ی که زیانیان تیدایه.

بنچینه ی ئەم کاره ده گه ریته وه بۆ فه رموده که ی پیغه مبه ر (صلواته) که فه رمویه تی: ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)) (١٠٢).

(٩٩) بروانه: الاعتصام للشاطبي ٤٥٢/١، وتنبيه أولي الأَبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ٩٦.

(١٠٠) بروانه: أصول في البدع والسنن، للشيخ العدوي، ص ٣٠، وتنبيه أولي الأَبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للسحيمي، ص ٩٦.

(١٠١) بروانه: الاعتصام للشاطبي، ٥٠/١-٥٦.

واته: ئەی کۆمەلی گەنجان هەر یەکێک له ئیوه توانای هەیه ژن بێنیت (توانای لاشەیی و مالی) با ژن بێنیت، چونکه ژن هینان پاراستنی چاو و داوینی تێدایه، وه هەر کهسێک توانای نییه ژن بێنیت با به پۆژوو بێت چونکه پۆژوو گرتن قه‌لعان و پارێزهره بۆی له تاوان.

وه دروسته کهسێک واز له هەندێ شت بهینیت که له شه‌رعدا هیچی تیانیه له ترسی ئەوهی نه‌که‌وێته کاریکه‌وه که شتی تیايه، ئەمه وه‌کو واز هینانه له و کارانهی که شوبه‌ه‌یان تیايه له ترسی که‌وتنه ناو حه‌رامه‌وه، وه پاک پراگرتن و دوور بوونی دین و نه‌فسیان له شوبه‌ه‌کان.

به‌لام ئەگەر کهسێک واز له و شتانه بێنیت که له دیندا حه‌لالن، ئەگەر نه‌کردن و واز لێ هینانه‌که‌ی وه‌کو پيشان‌دانی دینداری بێت، ئەوه دروست نییه ده‌بێته بیدعه، جا ئەو شته‌ی که نایکات حه‌لال بێت یان فه‌رمان پێ کراو بێت، وه یان ئەو شته له په‌رستن یان کړین و فرۆشتن یان داب و نه‌ریته‌کاندا بێت، جا ئەو نه‌کردنه به‌ ووته یان به‌ کرده‌وه یان به‌ بیروباوه‌ر بێت، ئەو که‌سه‌ی که ئەم شتانه ناکات ئەگەر باوه‌ری وایبێت به‌ واز هینان و نه‌کردنی ئەو کارانه له‌ خوای په‌روه‌ردگار نزیک ده‌بێته‌وه ئەوه که‌سێکی بیدعه‌چییه به‌ واز هینانی له‌و کارانه.

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئەوه‌ی که واز هینان و نه‌کردنی ئەو شتانه وه‌کو دین ده‌بێته بیدعه، به‌سه‌رهاتی ئەو سێ که‌سه‌یه که هاتن بۆ یه‌کێک له‌ ماله‌کانی پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) پرسیا‌ریان له یه‌کێک له‌ خیزانه‌کانی کرد سه‌باره‌ت به‌ عیباده‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ((فَلَمَّا أُخْبِرُوا بِهَا كَانَهُمْ تَقَالُوهَا، فَقَالُوا: أَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ، وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؟ فَقَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَأُصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ فَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ وَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا، أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لِأَخْشَاكُمُ لِلَّهِ وَأَتْقَاكُمُ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأُرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ، فَمَنْ رَغِبَ عَنِّي فَلَيْسَ مِنِّي))^(۱۰۳).

واته: کاتی‌ک هه‌والیان پێدرا ده‌رباره‌ی عیباده‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ که‌میان زانی، ئەوه‌بوو وتیان: ئیمه له‌ کوی و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ کوی؟ خوای په‌روه‌ردگار له‌ هه‌موو تاوانه‌کانی سه‌ره‌تاو کۆتای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خۆش بووه، بۆیه یه‌کی‌کیان ووتی: من به‌رده‌وام شه‌وانه شه‌ونویژ ده‌که‌م و هه‌رگیز ناخه‌وم، دووه‌میان ووتی: من سال دوانزه‌ی مانگ به‌ پۆژوو ده‌بم هه‌رگیز پۆژیکێ نابیت به‌ پۆژوو نه‌بم، سێیه‌میان ووتی: من دوور ده‌که‌ومه‌وه له‌ ژن و هه‌رگیز ژن ناهینم، کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌وه‌و خیزانه‌کانی ئەو کاره‌یان بۆ باس کرد چوه‌ سه‌ر مینه‌به‌رو فه‌رموی: ئیوه‌ن ئەو که‌سانه‌ی که ئاوها و ئاوه‌اتان ووتبوو؟ ئاگادار بن و باش بزائن سویند به‌ خوای په‌روه‌ردگار من له‌ هه‌موتان زیاتر له‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌ترسم له‌ هه‌موشتان زیاتر عیباده‌تی بۆ ده‌که‌م و خۆم له‌ سزای ده‌پارێزم، به‌لام من به‌ پۆژوو ده‌بم وه‌ پۆژی واش هه‌یه به‌ پۆژوو نابم (پۆژووی سوننه‌ت نه‌ک فه‌رن)، وه‌ شه‌وان شه‌ونویژ ده‌که‌م و ده‌ش خه‌وم، وه‌ ژنیش دینم، بۆیه ئاگادارین ئەی موسلمانان هەر که‌سێک واز له‌ سوننه‌تی من بێنیت و حه‌زی لێ نه‌کات ئەوه له‌ من نییه (له‌و کاره‌دا).

مه‌به‌ست به‌ (سُنِّي) پێگه‌و پێبازی من، جگه له‌ فه‌رزه‌کان، وه (مَنْ رَغِبَ عَنِّي) مه‌به‌ست پێی: پشت هه‌ل‌کردنه له‌ سوننه‌تی من و پوو‌کردنه شتی تر، بۆیه مه‌به‌ست به‌ فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئەوه‌یه: هەر که‌سێک واز له‌ مه‌نه‌ج و پێبازی من بهینیت و جگه له‌ مه‌نه‌ج و پێبازی من بگریته‌به‌ر ئەوه له‌ من نییه (له‌ پێگه‌و پێبازی من لایداوه)^(۱۰۴).

^(۱۰۳) متفق عليه من حديث عبد الله بن مسعود T: البخاري، كتاب الصوم، باب الصوم لمن خاف على نفسه العزبة، ۲/ ۲۸۰، برقم ۱۹۰۵، ومسلم، كتاب النكاح، باب استحباب النكاح لمن تاقت نفسه إليه ووجد مؤنته، ۲/ ۱۰۱۸، برقم ۱۴۰۰.

^(۱۰۴) متفق عليه من حديث أنس بن مالك T: البخاري، كتاب النكاح، باب الترغيب في النكاح، ۶/ ۱۴۲، برقم ۵۰۶۳، ومسلم، كتاب النكاح، باب استحباب النكاح لمن تاقت نفسه إليه، ۲/ ۱۰۲۰، برقم ۱۴۰۱.

^(۱۰۵) بروانه: فتح الباري، لابن حجر، ۹/ ۱۰۵.

موسلمانى خوښه ويست و سوننه ته له دلا شيرين نه وهى كه باسكرا نه وه مان بو پوون بووه وه، بيدعه دوو به شه: بيدعه يه كه له پووى زياد كړدنه وه، بيدعه يه كه له پووى واز لى هينان و نه كړدنه وه، هه روك بو مان پوون ده بيته وه كه سوننه تيش دوو به شه: سوننه ته له پووى كړدنې كاريكه وه، سوننه تيك له پووى واز لى هينان و نه كړدنه وه، سوننه ته پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) هه رچون به كړدنې كاريكى سوننه ته ده بيت، به هه مان شيوه نه كړدن و واز لى هينان هه ندې كار خوې له خويدا سوننه ته، بو په خواى په روه ردگار چون به پيوستى داناوه له سه رمان كه شوينى پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) بكه وين له و كارانه ي كه نزيكمان ده كاته وه له خواى په روه ردگار "نه گه ر له و كارانه نه بيت كه ته نها تايبه ته به پيغه مبه (صلواته عليه وسلم)" به هه مان شيوه خواى په روه ردگار فه رمانى پى كړدوين و له سه رى پيوست كړدوين كه شوينى بكه وين، نه وپيش به واز هينان و نه كړدنې هه ندې كار، بو په واز هينان و نه كړدنې هه ندې كار خوې له خويدا ده بيته سوننه ته، وه كړدنې هه ندې كار ده بيته سوننه ته، بو په موسلمانى خوښه ويست باش بزانه و ناگاداربه چون ئيمه ناتوانين له خواى په روه ردگار نزيك ببينه وه به واز هينان و نه كړدنې نه و كاره چاكانه ي كه پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) كړدويني، به هه مان شيوه ناتوانين له خواى په روه ردگار نزيك ببينه وه به كړدنې نه و كارانه ي كه پيغه مبه (P) نه يانى كړدوه (كړدنې بيدعه)، بو په نه و موسلمانى كه شتيك ده كات و پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) نه ي كړدوه، وه كو نه و موسلمانى وايه كه واز له و شتانه دينيت كه پيغه مبه (P) كړدويني، يه كسانن بى هيچ جياوازيه ك^(١٠٥).

به شى سئ يه م: بيدعه ي ووته يى بيروباوه رى، وه بيدعه ي كړدارى

١ - بيدعه ي ووته يى بيروباوه رى: وه كو ووته و بيروباوه رى جهمية و معتزله و رافضة و سه رجه م گروهه گومراو سه رليشيو او هه كان، وه بيدعه ي گروهه تازه ده ركه و توه كانى وه ك (القاديانية، والبهاية)، وه سه رجه م گروهه بيروباوه رى خراپه كانى وه كو: (اسماعيليه، والنصيرية، والدروز، والرافضة) وه جگه له وانيش.

٢ - بيدعه ي كړدارى، نه وپيش چه ند جوريكه:

١ - بيدعه كړدن له بنه رته ي په رستندا، وه كو داهينانې په رستنيك كه هيچ بنه رته تيكى نيه له شه ردا، وه كو داهينانې نوپيكي كه شه رى نيه، يان پوژوو گرتنيك كه هيچ بنه رته تيكى نيه له شه ردا، وه داهينانې بونه و جه رنيك كه له ئيسلامدا نه بيت، وه كړدنې يادى له دايك بوون كه له بنه رته دا شه رى نيه به لكو داب و نه ريتى گاوه كانه.

٢ - زياده كړدن له عيباده تيكي شه ريدا، وه كو زياد كړدنې ركاتيكي له نوپيكي نيوه رپو يان عه سردا.

٣ - بيدعه و زياد كړدن له شيوازى نه نجامدانى عيباده تيكي شه ريدا، وه كو كړدنې عيباده تيكي به شيوازيكي ناشه رى، يان وه كو كړدنې زيكره كانى دواى نوپيكي فه رزه كان به ده نكي به رزو به جه ماعت، يان قورس كړدنې عيباده ته له سه ر خوت به راده يه كه له سوننه ته پيغه مبه (صلواته عليه وسلم) ده رچيت.

٤ - تايبه ته كړدنې كاتيكي به كړدنې عيباده تيكي كه شه رى ديارى نه كړدوه ده بيته بيدعه، وه كو تايبه ته كړدنې نيوه ي مانگى شعبان به كرتنى پوژوو، يان تايبه ته كړدنې شه وه كه ي به كړدنې شه و نوپيكي، هه ر چه نده پوژوو كرتن و شه و نوپيكي كړدن دوو عيباده ته زور خيرن، به لام تايبه ته كړدنې به كاتيكي كه شه رى ديارى نه كړدوه ده بيته بيدعه و پيوستى به به لگه هه يه^(١٠٦).

^(١٠٥) بروانه: الاعتصام للشاطي، ١/٥٧-٦٠، و ٤٧٩، ٤٨٥، ٤٩٨، والأمر بالإتباع والنهي عن الإبتداع = لجلال الدين السيوطي، ص ٢٠٥، وأصول في البدع، للشيخ محمد أحمد العدوي، ص ٧٠، وحقيقة البدعة وأحكامها، لسعيد بن ناصر الغامدي، ٢/٣٧-٥٨، وتبنيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ٩٧، وعلم أصول البدع للشيخ علي بن حسن الأثري، ص ١٠٧، وتحذير المسلمين عن الإبتداع والبدع في الدين، للشيخ أحمد بن حجر آل بوطامي، ص ٨٣.

^(١٠٦) بروانه: مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، ١٨/٣٤٦، ٣٥-٤١٤، وكتاب التوحيد للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ٨١-٨٢، ومجلة الدعوة، العدد ١١٣٩، ٩ رمضان، ١٤٠٨، مقال الدكتور صالح الفوزان في أنواع البدع، وتبنيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ١٠٠.

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا

موسلمانان خۆشه ویست ئه وهی که گومانان تیدا نییه ئه وهیه که هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا حه رامه و سه رلیشیاووییه، له بهر فه رموده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) که فه رموویه تی: ((وَأَيُّكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ))^(۱۰۷).

واته: ئاگادارتان ده که مه وه له کاره تازه داهینراوه کان (له دیندا)، بی گومان هه موو تازه داهینراویک بیدعه یه، وه هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا گو مرای و سه رلیشیاووییه.

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۰۸).

واته: هه رکه سیک کاریک دابه ییت و فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیته به زیاده کردنی ئه و کاره ئه وه به سه ریدا ده دریته وه و لای وه رناگیریت. وه له گیرانه وه یه کی تر دا که ئیمامی مسلم گیراویتیه وه، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۰۹).

واته: هه رکه سیک کاریک بکات (عیباده تیک) فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیته بو کردنی، ئه وه ئه و کاره کاریکه وه رناگیریت به لکو ده دریته وه به سه ر خاوه نه که یدا.

موسلمانان خۆشه ویست ئه م دوو فه رموده پیروژه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به لگه ن له سه ر ئه وه ی که شتیکی تازه داهینراو له م دینه دا ده بیته بیدعه، وه هه موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراو حه رامه و سه رلیشیاووییه و وه رنه گیراوه، بویه هه موو کاریک که پیی بووتریت بیدعه له عیباده ته کاندای حه رامه، به لام حه رامیش پله ی هه یه له پووی تاوانه وه، ئه ویش به پیی ئه و بیدعه یه ی که ده کریت:

* بیدعه ی واهیه کوفره، وه کو: سوپانه وه به ده وری گوپه کاندای به مه به ستی نزیک بوونه وه لیان، یان سه رپین و نه زر کردن بویان، یان پارانه وه له مردووه کان و داوای کۆمه ک و یارمه تی کردن لیان، یان وه کو: بیدعه ی جهمیة و معتزلة و رافضة) کان.

* بیدعه ی واهیه هۆکاره و سه ر ده کیشیت بو کوفر، وه کو: دروست کردن خانوو به سه ر گوپه کانه وه، وه نویت کردن و پارانه وه له سه ریان.

* بیدعه ی واهیه له جویری تاوانه کانه، وه کو: بیدعه ی ژن نه هینان و مانه وه به گه نجی، یان پۆژوو گرتن و وه ستان له بهر خوړ گوایه تا ماندوو بیت خیری زیاتره، یان خو خه ساندن به مه به ستی نه مانی شه هوه ت، وه جگه له مانه ش^(۱۱).

ئیمامی الشاطبی (په حمه تی خوی لیبت) باسی ئه وه ی کردوو که تاوانی ئه و که سانه ی بیدعه ده که ن له یه ک ئاستدا نین، به لکو به چه ند پله یه کی جیاوازه، جیاوازی ئه و تاوانه ش له چه ند پوویه که وه یه، به م شیوه یه ی لای خواره وه:

- ۱ - له و پووه وه ی که بیدعه چییه که بانگه شه ی ئیجتیه اد ده کات یان که سیکی شوین که وتوو.
- ۲ - له و پووه وه ی که بیدعه که له شته پیوستیه کاندای ده کریت وه کو: دین، نه فس، عه قل، مال، وه جگه له مانه ش.
- ۳ - له و پووه وه ی که بیدعه چییه که ئایا به شاراوویه ده یکات یان به ئاشکرا ده یکات؟
- ۴ - له و پووه وه ی که بیدعه چییه که ده عوه ی بو ده کات و خه لکی بو لا بانگ ده کات، یان نا؟
- ۵ - له و پووه وه ی ئایا بیدعه چییه که ده رچوو له ئه هلی سوننه یان نا؟
- ۶ - له و پووه وه ی بیدعه که حه قیقیه یان زیاد کراوه.

^(۱۰۷) أبو داود، ۲۰۱/۴، برقم ۴۶۰۷، والترمذی، ۴۴/۵، برقم ۲۶۷۶، وصححه العلامة الألبانی فی "صحيح الجامع الصغير" ۲۵۴۹.

^(۱۰۸) رواه البخاري ۲۲۲/۳، برقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۳/۳۴۴، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۰۹) متفق عليه: البخاري، ۲۲۲/۳، برقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۳/۱۳۴۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۱) بروانه: كتاب التوحيد للعلامة الدكتور صالح بن فوزان الفوزان، ص ۸۲.

٧ - لهو پووه وهی ئایا بیدعه که پروون و ئاشکرایه یان ئالۆزه؟

٨ - لهو پووه وهی ئایا کردنی ئه و بیدعه یه کوفره یان نا؟

٩ - لهو پووه وهی ئایا بیدعه چیه که سوره له سهر کردنی ئه و بیدعه یه به بهرده وامی، یان بهرده وام نییه به لکو له بهر هۆیه ک

ده یکات و دوایی وازی لیدی نییت؟

ئیمامی الشاطی (پهحه تهی خوی لیبیت) ئه وهی پروون کردۆته وه که بیدعه له یه ک ئاستدا نین له پرووی تاوانه وه به لکو جیا وازه و به پیی بیدعه که حوکم ده دریت به سه ریدا^(١١١)، وه ئه وه شی پروون کردۆته وه که بیدعه چهند پله یه کی هه یه، هه یانه حه رامه و هه یانه مکروه^(١١٢)، به لام وه سف کردنی بیدعه به سه رلیشی وای هه موو جوړه کانی ده گریته وه^(١١٣).

بۆیه بیدعه به پیی جیا وازی تاوانیان دابه ش ده بیته بۆ سنی به ش:

١ - بیدعه ی واهه یه کوفر ی پروون و ئاشکرایه^(١١٤).

٢ - بیدعه ی واهه یه له پیزی تاوانه گه وره کانه^(١١٥).

٣ - بیدعه ی واهه یه تاوانیکه له تاوانه بچوکه کان^(١١٦)، وه بیدعه ی بچوک چهند مه رجیک ی هه یه بۆ ئه وه ی له جوړی تاوانه

بچوکه کان بیته، که نه مانهن:

١ - نابیت بهرده وام بیته له سه رکردنی، ئه گه ر بهرده وام بیته له سه ر کردنی ئه وه ده بیته تاوانی گه وره.

٢ - ده عوه و بانگه وازی بۆ نه کات، ئه گه ر ده عوه ی بۆ بکات ده بیته بیدعه و تاوانی گه وره، چونکه خه لکی ده یکه ن و زور کاری

پی ده کریته.

٣ - له ناو کۆمه ل و قه له باغی موسلماناندا نه یکات، وه له و شوینانه دا نه یکات که سوننه تی تیدا ده کریته.

٤ - ئه و بیدعه یه به بچوک و بی پیز سه یر نه کات، چونکه ئه وه سوکایه تی کردنه پیی، وه سوکایه تی کردن به تاوان گه وره تره

له تاوان^(١١٧).

ناوی سه رلیشی وای به سه ر هه رسئ به شه که دا داده بریت، له بهر ئه وه ی پیغه مبه ر^(صلواته علیهم) هه موو جوړه بیدعه یه کی به سه ر

لیشی وای ناو بردوه، ئه ویش بیدعه ی پی له دین ده رچوون و بیدعه ی پی تاوان بار بوون ده گریته وه جا تاوانه که گه وره بیته یان

بچوک^(١١٨).

هه ندیک له زاناکان بیدعه دابه ش ده که ن به سه ر پینچ حوکمه شه ریعه که دا، بۆیه ده لئین: بیدعه هه یه کردنی واجبه، بیدعه

هه یه کردنی حه رامه، بیدعه ی واهه یه کردنی سوننه ته، هه یانه کردنی مکروه، هه یانه مباح.

ئهم دابه ش کردنه پیچه وانه ی فه رموده که ی پیغه مبه ره^(صلواته علیهم) که ده فه رموویت: ((فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة

ضلالة))^(١١٩).

^(١١١) بروانه: الاعتصام للشاطی، ٢١٦/١ - ٢٢٤، و ٥١٥/٢ - ٥٥٩.

^(١١٢) ئهم دابه ش کردنه، دابه ش کردنیک ی هه له یه، چونکه هه ی بیدعه یه کی (مکروه) نییه له شه ردا به و مانایه ی که ئه گه ر نه یکه یت خیرت بگات و ئه گه ر بیکه یت تاوانت ناگات، به لکو بیدعه هه مووی گومراییه (وکل بدعة ضلالة).

^(١١٣) بروانه: الاعتصام للشاطی، ٥٣٠/٢.

^(١١٤) بروانه: هه مان سه رچاوه، ٥١٦/٢.

^(١١٥) بروانه: هه مان سه رچاوه، ٥١٧/٢ و ٥٤٣/٢ - ٥٥٠.

^(١١٦) بروانه: الاعتصام للشاطی، ٥١٧/٢ و ٥٣٩/٢ - ٥٤٣، ٥٥٠.

^(١١٧) بۆ زیاتر شه ره زا بوون له شه رحی ئهم مه رجانه، بروانه: الاعتصام للشاطی، ٥٥١/٢ - ٥٥٩.

^(١١٨) بروانه: الاعتصام للشاطی، ٥١٦/٢.

^(١١٩) رواه أبو داوود، ٢٠١/٤، برقم ٤٦٠٧، و الترمذی، ٤٤/٥، برقم ٢٦٧٦.

وه ئیمامی الشاطی (په‌حمه‌تی خوی لیبیت) پاش ئه‌وه‌ی باسی ئه‌م دابه‌ش کردنه و خاوه‌نه‌کانیان ده‌کات و به‌ر په‌رچیان ده‌داته‌وه، ده‌فه‌رموویت:

(وه‌لام بۆ ئه‌م بوجوونه ئه‌وه‌یه: ئه‌م دابه‌ش کردنه کارێکی داهێنراوه و هیچ به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی له‌سه‌ر نییه، به‌لکو هه‌ر خۆی له‌خۆیدا په‌تکراوه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بیدعه له‌بنه‌په‌تدا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نییه: نه‌له ده‌قه‌کانی قورئانی پی‌رۆز و نه‌له سوننه‌ت و نه‌له بنه‌ماکانیان، چونکه ئه‌گه‌ر به‌لگه له‌سه‌ر واجبیتێ یان سوننه‌تیتێ یان حه‌لائیتی کارێک هه‌بیت ئه‌وه نابیتته بیدعه، به‌لکو کردنی ئه‌و کاره ئه‌چیتته ئه‌و ژێر کارانه‌ی که فه‌رمانی پی‌ کراوه یان تیایدا سه‌ر پشکی بۆ کردنی، بۆیه کۆ کردنه‌وه‌ی ئه‌و کارانه بلیی بیدعه‌یه له‌کاتی‌کدا به‌لگه له‌سه‌ر واجبیتێ یان سوننه‌ته‌تیتێ یان حه‌لائیتی هه‌بیت کۆ کردنه‌وه‌ی دوو شتی زۆر دژ به‌یه‌کن)^(١٢٠).

باسی جه‌وتهم: جووره‌کانی ئه‌و بیدعه‌انه‌ی که له‌سه‌ر گووره‌کان ده‌کریین:

جووری یه‌که‌م: که‌سانیک سه‌ردانی گووره‌کان ده‌که‌ن بۆداوا کردنی پی‌ویسته‌یه‌کانیان له‌ مردووه‌کان، ئه‌و کاره هاوشیوه‌ی کاری بت په‌رسته‌کانه، هه‌روه‌ک خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِيْنَ رَزَعْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُوْنَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمْ الْاَوْسِيْلَةَ اِيَّهٖمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهُ ۗ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿٥٦﴾ (الإسراء: ٥٦-٥٧).

واته: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌و موشریکانه بلی: که جگه له خوی په‌روه‌ردگار ئه‌په‌رستن و گومانتان وایه جگه له خوی په‌روه‌ردگار وه‌لامتان ئه‌داته‌وه بی‌گومان بن که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ئه‌و په‌رستراوانه ناتوانن ناخۆشی و نارپه‌ه‌تیتان له سه‌ر لابه‌رن و بیدهن به سه‌ر که‌سانیکێ تردا، ده‌ی که‌واته ته‌نها خوی په‌روه‌ردگار توانای به‌سه‌ر هه‌موو کارێکدا هه‌یه .

﴿قُلْ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمْ الْاَوْسِيْلَةَ اِيَّهٖمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهُ ۗ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿٥٧﴾ (الإسراء: ٥٧)

واته: ئه‌ی هاوه‌ل بریارده‌ران ئه‌وانه‌ی که ئیوه جگه له‌خوی په‌روه‌ردگار لیبیان ده‌پارێنه‌وه و ئه‌یان په‌رستن، ئه‌وان خۆیان باوه‌رپیان هیناوه‌و خۆیان به‌بهنده‌و بی‌ده‌سه‌لات ده‌زانن به‌رامبه‌ر به‌خوی په‌روه‌ردگار، وه ئه‌یان‌ه‌وویت له‌خوی په‌روه‌ردگار نزیک ببه‌وه به‌باوه‌رپیتان و کردنی کرده‌وه‌ی چاکه، وه ئومیدیان به‌په‌حم و به‌زه‌یی خوی په‌روه‌ردگار هه‌یه و له‌سزاشی ئه‌ترسن، ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌پاستی سزای په‌روه‌ردگار مه‌ترسی لیکراوه .

بۆیه هه‌رکه‌سیک بپارێته‌وه‌و داوا بکات له پی‌غه‌مبه‌رێک (ﷺ) یان پیاو چاکیک، یان جوړیک له‌ده‌سه‌لاتی خواجه‌تیا تیدا بگێریت، ئه‌وه ئه‌م ئایه‌ته ده‌یگریتته‌وه، ئایه‌تیکی گشتی یه بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که له جگه له خوی په‌روه‌ردگار ده‌پارێنه‌وه، له‌کاتی‌کدا ئه‌و هاوار بۆکراوانه خۆیان سه‌رقالی پازی کردنی خوی په‌روه‌ردگار، وه ئومیدیان به‌په‌حمی خوی په‌روه‌ردگار وه‌له‌سزاشی ده‌ترسن، بۆیه هه‌رکه‌سیک بپارێته‌وه‌و داوا بکات له‌مردوویه‌ک یان که‌سیکی نادیا‌ری، وه‌ک: پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاو چاکان، جا ئه‌و داوا کردنه به‌ده‌م (وه‌ک بلیت: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) یان فلان که‌س به‌هانامه‌وه وه‌ره‌و فریام بکه‌وه، یان جگه له‌مانه...) ئه‌وه‌گه‌وره‌ترین تاوانی کردووه، ئه‌ویش ئه‌و شیرکه‌یه که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک خوی په‌روه‌ردگار لیبی خۆش نابیت مه‌گه‌ر به‌ته‌وبه‌کردن، هه‌رکه‌سیک زیاده‌په‌وه‌ی بکات له پی‌غه‌مبه‌رێک (عليه السلام)، یان پیاو چاکیک، وه جوړیک له‌جووره‌کانی عیباده‌تیا تیدا بگێریت، بۆ نموونه بلیت: ئه‌ی سه‌یدم ئه‌ی گه‌وره‌م شیخ سه‌رم که‌وینه، یان یارمه‌تیم بده، یان هینزوو توانام بده، یان به‌هانامه‌وه بییت، یان بلیت پزقم بده، یان بلیت: من له ژیرسایه‌و چاودیری تۆدام، وه جگه له‌م وتانه‌ش که هه‌موویان شیرک و سه‌رلیشیواوین، ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یکات داوای لی‌ ده‌کریت ته‌وبه‌بکات، ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی کرد ئه‌وه‌و‌ه‌ی وازی لیده‌هینریت، ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی نه‌کرد ده‌کوژریت له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستی موسلمانانه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوی په‌روه‌ردگار پی‌غه‌مبه‌رانی (عليهم الصلاة والسلام) نارده‌وه و کتیبه‌کانی دابه‌زاندووه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌نها بپه‌رستریت و هیچ شتی‌ک نه‌کریت به‌هاوه‌لی.

^(١٢٠) بروانه: الإعتصام للشاطی، ١/٢٤٦.

جوری دووم: که سیک کاتیک زیارت و سهردانی گۆره کان ئەکات مەبەستی پێی پارانه ویه له خوای گوره به مردوه کان، ئەم کاره بیدعه یه و داهینراوه له ئیسلامدا، بەلام وهکو خالی پیشوو نییه تا بگاته رادهی شیرکی گوره، زۆربهی ئەوانه ی تهوه سول دهکن به پیغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاو چاکان دهلین: نزیك دهبمه وه له تو ئه ی خوای پهروه ردگار به پیغه مبهره که ت (صلواته) یان پیغه مبهرانت (عليهم الصلاة والسلام) یان فریشته کانت یان بهنده پیاو چاکه کانت، یان به حه قی فلانه شیخ، یان دهلین: خوايه لیّت نزیك دهبمه وه به حورمهت و پیزی فلانه شیخ، یان خوايه لیّت نزیك دهبمه وه به قه له م و (لوح المحفوظ)، یان جگه له و شتانه که له پارانه وه کانیاندا دهلین، که هه ره مووی بیدعه یه و کاریکی تازه داهینراوی خراپه، به لام ئەوه ی که له سوننه تدا هاتوو نزیك بوونه وه له خوای پهروه ردگار به ناوو سیفاته جوانه کانی ده بیّت، یان به کردنی کرده وه چاکه کان ده بیّت، ههروه که له سه حیحی بوخاری و موسلیمدا به سه ره هاتی ئەو سی که سه ی که چوو نه ئەشکه وته که وه هاتوو، وه ههروه ها موسلمان ده توانیّت به دوعای موسلمانیک زیندووی حازر ته وه سول بکات و له خوای پهروه ردگار نزیك ببیته وه.

جوری سنییه م: هه رکه سیک گومانی وابیّت پارانه وه له لای گۆره کان گیرایه و وه لام دراوه یه، یان بلیّت پارانه وه له لای گۆره کان باشتره وه که پارانه وه له مزگه وته کاند، ئەو کاره به یه که دهنگی زانایان کاریک و گومانیک خراپه به بی بوونی خیلاف له نیوانیاندا که کاریکی بیدعه و خراپه، کاریکه نه خوای پهروه ردگار به شه رعی داناوه، وه نه پیغه مبهره که شی (صلواته)، وه هیچ یه کی که له هاوه لانی پیغه مبهر (صلواته)، وه شوین که وتوانیان وه زانایان و پیشه وای دین ئەم کاره یان نه کردوو، بی گومان هاوه لانی پیغه مبهر (صلواته) چه ندین جار تووشی ووشکه سالی و ناخوشی و نارچه تی ده بوون هیچ کاتیک نه ده چوو نه سه ره گۆره که ی و بپارینه وه، به لکو ئیمامی عومره (رضی الله عنه) داوای له ئیمامی عباسی (رضی الله عنه) مامی پیغه مبهر (صلواته) ده کرد تا دوعای باران بارینیان بو بکات، هه ره بویه سه له ف و پیاو چاکانی پیشین نه می و ریگریان کردوو له پارانه وه له لای گۆره کان، ههروه که جاریکیان علی کوری حسین (رضی الله عنهم) پیاویکی بینی له کونیکه وه ده چوو له لای گۆره که ی پیغه مبهر (صلواته) ده پارایه وه، ئەویش فه رموی: ئایا فه رموده یه که ت پێ بلیم که له باوکمه وه (ئیمامی علی) بیستوو مه و ئەویش له پیغه مبهری خواوه (صلواته) بیستویه تی که فه رمویه تی: ((لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عَيْدًا، وَلَا تَجْعَلُوا يُبُوتَكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا، حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَسَبِّحُونِي بِسَلَامِكُمْ وَصَلَاتِكُمْ))^(١٢١).

واته: گۆره که م مه که ن به جه ژنگا، وه ماله کانتان مه که ن به گۆرستان (کردنی ماله کان به گۆر ئەوه یه: قورئانی تیدا نه خویندریّت و نوێژه سوننه ته کانی تیدا نه کریّت) وه سه لاواتم له سه ره بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم ئەگات له هه ره کوپیه که بن، چونکه خوای پهروه ردگار کۆمه له مه لاییکه یه کی هه یه به رده وام ئەسورپینه وه سه لات و سه لامی ئەو که سانه م پێ ئەگه یه نن له ئوممه ته که م که سه لام لی ئەکه ن.

موسلمانانی خۆشه ویست ئەوه ی به لگه بیّت له م فه رموده یه دا ئەوه یه: ئەگه ره گۆری پیغه مبهر (صلواته) که پیرۆزترین گۆره له سه ره پووی زه ویدا نه می و ریگری لی کرابیّت که نه کریّته جه ژنگا، ئەوه گۆری که سانی تر "هه ره که سانیک بن" زۆر له پیش تره تا ریگری لی بکریّت و نه کریّته جه ژنگا (واته: زۆر پوویان تی بکریّت و زۆر سه ردانیان بکریّت)^(١٢٢).

وه أبو هریره (رضی الله عنه) ده فه رموو یّت: پیغه مبهر (صلواته) فه رمویه تی: ((لَا تَجْعَلُوا يُبُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عَيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتِكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ))^(١٢٣).

واته: ماله کانتان مه که ن به گۆرستان (کردنی ماله کان به گۆر ئەوه یه: قورئانی تیدا نه خویندریّت و نوێژه سوننه ته کانی تیدا نه کریّت) وه گۆره که م مه که ن به جه ژنگا، وه سه لاواتم له سه ره بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم ئەگات له هه ره کوپیه که بن.

^(١٢١) رواه إسماعيل القاضي في كتاب فضل الصلاة على النبي ﷺ، ص ٣٤، وصححه الألباني في نفس المرجع وله طرق وروايات ذكرها في كتابه تحذير الساجد من اتخاذ القبور مساجد، ص ١٤٠.

^(١٢٢) بروانه: الدرر السنیه فی الأحویه النجدیه لعبد الرحمن بن قاسم ١٦٥/٦-١٧٤.

^(١٢٣) أبو داود، كتاب المناسك، باب زيارة القبور، ٢/٢١٨، بإسناد حسن، وأحمد ٢/٣٥٧، وه بروانه: صحيح سنن أبي داود ٣٨٣/١.

باسی هه‌شته‌م: بیدعه باوو بلاوه‌کانی ئهم سه‌رده‌مه:

بیدعه باوو بلاوه‌کانی سه‌رده‌م زۆر زۆرن که ناتوانیته هه‌موویان بژمی‌دریته، به‌لام بۆ نمونه هینانه‌وه نه‌ک وه‌کو دیاری کردنیان ئه‌مانه‌یان باس ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبهر (ﷺ):

ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبهر (ﷺ) بیدعه‌و کاریکی خراپه، یه‌که‌م که‌س که‌ ئه‌و بیدعه‌یه‌ی داهینا (العیدیون) بوون له‌ سه‌ده‌ی چواری کۆچیدا بوو، بۆیه‌ زانیانی خه‌م خۆری ئیسلام هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌و تا ئیستا پوچه‌لی و نادروستیته‌ی ئهم کاره‌یان پوون کردۆته‌وه‌، وه‌رهددی ئه‌و که‌سانه‌یان داوه‌ته‌وه‌ که‌ دایان هیناوه‌و کاری پێ‌ده‌که‌ن، بۆیه‌ دروست نییه‌ ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبهر (ﷺ)، له‌ به‌ر چه‌ندین به‌لگه‌ی پوون و ئاشکرا، له‌وانه‌:

١ - ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبهر (ﷺ) یه‌کیکه‌ له‌و بیدعه‌ تازه‌ داهینراوانه‌ی که‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر کردن و دروستیته‌ی دانه‌به‌زاندووه‌، وه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌به‌ ووته‌و نه‌به‌ کرده‌وه‌و نه‌به‌ی ده‌نگ بوونی له‌سه‌ری به‌شهرعی نه‌گێراوه‌، له‌ کاتی‌کدا ته‌نها ئه‌و پێشه‌واو ئیمامانه‌، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویته‌: ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۗ ﴾ (الحشر: ٧) .

واته‌: ئه‌وه‌ی که‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) بۆی هیناون (له‌ قورئانی پیرۆز و سوننه‌ت) وه‌ریبگرن و هه‌ر فه‌رمانیکی پێ‌کردن به‌ گوێی بکه‌ن، وه‌ هه‌ر شتیکی لی‌ قه‌ده‌غه‌ کردن و نه‌هی لی‌ کردن لی‌ یه‌کسه‌ر لی‌ی دوور بکه‌ونه‌وه‌ و مه‌یکه‌ن، چونکه‌ به‌پراستی خوای په‌روه‌ردگار سزای زۆر به‌ توندی ده‌ستینیت له‌ که‌سانیک که‌ سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانی پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌که‌ن.

وه‌ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویته‌: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۗ ﴾ (الأحزاب: ٢١) .
واته‌: به‌پراستی له‌ پیغه‌مبهری خوادا (ﷺ) جوانترین و چاکترین نمونه‌ هه‌یه‌ تا چاوی لی‌ بکه‌ن و شوینی بکه‌ون، به‌ تابه‌تی بۆ که‌سانیک که‌ په‌زنامه‌ندی خویان مه‌به‌سته‌، وه‌ سه‌رفرازی دوا پوژ ئاواتیانه‌، هه‌میشه‌ و به‌رده‌وام یادی خوا به‌زۆری ده‌که‌ن و زمانیان پاراوه‌ به‌ یادی ئه‌و.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رمویته‌تی: ((مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(١٢٤).

واته‌: هه‌رکه‌سیک کاریک بکات و فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیته‌ به‌ کردنی ئه‌وه‌ به‌سه‌ریدا ده‌دریته‌وه‌و لی‌ وه‌رناگیریت.

٢ - خه‌لیفه‌ به‌پێزه‌کانی پیغه‌مبهر (ﷺ) و هاوه‌لانی به‌پێزی هه‌یچیان ئاهه‌نگیان نه‌گێراوه‌ به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبهره‌وه (ﷺ)، وه‌ موسلمانانیشیان بانگه‌واز نه‌کردوه‌ بۆ ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبهره‌وه (ﷺ)، له‌ کاتی‌کدا ئه‌وان له‌ دوا‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) باشترین و چاکترین ئه‌م ئوممه‌ته‌ن، هه‌روه‌ک پیغه‌مبهر (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌ خه‌لیفه‌ به‌پێزه‌کانی ده‌فه‌رمویته‌: ((عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ مِنْ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْمُحَدَّثَاتِ، فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ))^(١٢٥).

واته‌: ئامۆژگاریتان ده‌که‌م و فه‌رانتان پێ‌ده‌که‌م هه‌رکاتیک ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیتان بینی له‌ ناو موسلماناندا ده‌ست بگرن به‌ سوننه‌ته‌کانی من و مه‌نه‌ج و پێبازی خه‌لیفه‌ پێپیشانده‌رو هه‌دایه‌تدراوه‌کانم له‌ دوا‌ی مردنی من، سوورین له‌سه‌ر ده‌ست گرتن پێبانه‌وه‌ هه‌روه‌کو چۆن به‌ کاکيله‌کانتان شتی‌ک ده‌گرن، وه‌ ئامۆژگاریتان ده‌که‌م و ده‌تان ترسیتم له‌ هه‌موو بیدعه‌و کاره‌ تازه‌ داهینراوه‌کان له‌ دیندا، چونکه‌ هه‌موو بیدعه‌و تازه‌ داهینراویک له‌ دیندا گومپایی و سه‌رلێشیاوییه‌.

^(١٢٤) متفق عليه: البخاري، برقم ٢٦٩٧، ومسلم، برقم ١٧١٨.

^(١٢٥) أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، ٢٠١/٤، برقم ٤٧٠٧، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة واجتناب البدع، ٤٤/٥ برقم ٢٦٧٦، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، ١٥/١-١٦، برقم ٤٢، ٤٣، ٤٤، وأحمد ٤٦/٤-٤٧.

٣ - ئاهنگ گيړان به بونه ی له دايك بوونی پیغه ممبر (صلوات) له داهینراو ریگای که سانی سه رلیشیاو و دل لاجوو له سه ره حقه، چونکه یه که م که س که نه و بیدعه یه ی داهینا (الفاطمیون العبدیون) بوون له سه ده ی چواری کوچیدا بوو، خو یان دابوه پال (فاطمه) ی کچی پیغه ممبر (صلوات)، به فیل و ته له که و درو، که له راستیدا جوله که بوون، وه ده وتریت: ناگر په رست بوونه، وه ده وتریت له بنه رتدا له بی باوه رده کان بوونه^(١٢٦)، یه که م که سیان (العز لدين الله العبدی) مه غریبی بوو که له مانگی (شوال) ی سالی ٣٦١ کچی مه غریبی به جیهیشت و به ره و ولاتی میصر که وته ری له مانگی په مه زانی سالی ٣٦٢ کچی گه یشته مصر^(١٢٧)، نایا پاش نه مه بو هیچ موسلمانیک عاقل و ژیر هه یه که ته قلیدی رافضة (شیعه) بکات و شوینی مه نه ج و ریباری پوچه لیان بکه ویت و پیچه وانه ی مه نه ج و ریباری پیغه ممبر (صلوات) بکات؟

٤ - خوی په روه ردگار دینی ته واو کردوه هیچ پیوستی به زیاده نییه، هه روه که ده فه رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ٣) واته: نه مړو دینم بو ته واو کردن و نیعمه تی خو م پزاندوه به سه رتاندا وه رازیم لیان (نه ی موسولمانان) که نیسلام ناینتان بیت و هیچ مه نه ج و ریبار و ناینیک تر نه که نه ناینی خو تان.

زانای پایه به رز ابن کثیر (په حمه تی خوی لیبت) له ته فسری نه م نایه ته دا فه رمویه تی: (نه م نیعمه ت و به خششه ی خوی په روه ردگار گه وره ترین نیعمه ت و به خششه به سه ر نه م نوممه ته وه له کاتیکدا ناینه که ی بو ته واو کردوون، پیوستیان به هیچ ناینیک نییه جگه له ناینی پیروزی نیسلام، وه پیوستیان به هیچ پیغه ممبریک (صلوات) نییه جگه له پیغه مبری خو یان (صلوات)، بویه خوی په روه ردگار پیغه مبری (صلوات) گپراوه به دواين پیغه ممبر (صلوات)، وه په وانه ی کردوه بو هه مو مروّف و جنوکه کان، هیچ حه لالیک نییه مه گه ر نه و حه لالی کردیبت، وه هیچ حه رامیک نییه مه گه ر نه و حه رامی کردیبت، وه هیچ مه نه ج و ریبار و ناینیک حه ق و راست نییه مه گه ر نه و ناینه ی که پیغه ممبر (صلوات) به دینی زانیبت، وه هه ر شتی که نه و هه والی پیدایبت حه ق و راسته هیچ درو دواکه وتنی تیدا نییه)^(١٢٨).

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ هه م دین له هه مو پویه که وه ته واوه و پیوستی به زیادو که م نییه وه هه م خوی په روه ردگار ته واو نیعمه تی خو ی پرستوه به سه ر موسولماناندا.

وه پیغه ممبر (صلوات) دینی پوون کردوته وه بو موسلمانان به جوانترین شیوه، هیچ ریگه و کاریک که گه یه نه ر بیت به ره و به هه شت نیلا پوونی کردوته وه، وه هیچ ریگه و کاریک که گه یه نه رو نریک خه ره وه بیت له دوزه خ نیلا بو نوممه ته که ی پوون کردوته وه و ترساندویانیتی لی، وه نه وه ی که زانراوه و گومانی تیدا نییه نه وه یه که پیغه ممبر (صلوات) به ریترینی ناو هه مو پیغه مبرانه (عليهم الصلاة والسلام)، وه کو تایی هه موویانه، وه به ته واوترین شیوه دینی گه یاندوه، وه دلسوزترین که س بووه بو موسلمانان، بویه نه گه ر ئاهنگ گيړان به بونه ی له دايك بوونیه وه له دین بوايه و کاریکی خیر بوايه و خوی په روه ردگار پیازی بوايه، نه وه پوونی ده کرده وه بو نوممه ته که ی، یان تا له ژيانا مابوو خو ی ده یکرد.

^(١٢٦) بروانه: الإبداع في مضار الابتداع، للشيخ علي محفوظ، ص ٢٥١، بروانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجديع، ص ٣٥٩-٣٧٣، بروانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ٢٣٢.

^(١٢٧) بروانه: البداية والنهاية: لابن كثير، ٢٧٢/١١-٢٧٣، ٣٤٥، ٢٦٧/١٢-٢٦٨، ٢٣٢/٦، ٦٣/١٢، ١٦١/١١، ١٣/١٢، ٢٦٦/١٢، بروانه: سير أعلام النبلاء للذهبي، ١٥٩/١٥-٢١٥، وذكر أن آخر ملوك العبيدية: العاضد لدين الله، قتله صلاح الدين الأيوبي سنة ٥٦٤هـ، قال: "تلاشى أمر العاضد مع صلاح الدين إلى أن خلعه وخطب لبني العباس واستأصل شأفة بني عبید وحق دولة الرفض، وكانوا أربعة عشر متخلفاً لا خليفة، والعاضد في اللغة: القاطع، فكان هذا عاضداً لدولة أهل بيته، ٢١٢/١٥.

^(١٢٨) بروانه: تفسير القرآن العظيم للإمام ابن كثير (رحمه الله تعالى) ٢٦/٣.

پیغمه مبر (ﷺ) فهرمویه تی: ((إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ)) (١٢٩).

واته: خوی په روهردگار هیچ پیغمه مبریکی (علیه السلام) نه ناردوه ئیلا پیوست بووه له سه ری که ئوممه ته که ی پیمنوی بکات بو هه موو خیره چاکه یه ک، که زانیبیتی کردنی ئه و کاره خیره چاکه ی تیدایه بویان، وه پیوست بووه له سه ری که ئوممه ته که ی ئاگادار بکاته وه له هه موو شه رو خراپه یه ک، که زانیبیتی کردنی ئه و کاره زیان و خراپه ی تیدایه بویان.

٥ - داهینانی هاوشیوه ی ئه م جوړه یادوو بونه و بیدعه و تازه داهینراوانه، وای لی تیده گه گیت که خوی په روهردگار دینی بو ئه م ئوممه ته ته و او نه کردوه، بویه ده بیت شه رعیک دابنریت تا دینی پی ته و او ببیت، وه داهینانی ئه م جوړه بیدعه و تازه داهینراوانه ئه وه ی لی تیده گه گیت که پیغمه مبر (ﷺ) شه رعی به ته و او ی پوون نه کردوته وه که پیوسته پوون بکریته وه بو ئه م ئوممه ته، هه تا ئه و بیدعه چپیان هاتن کومه له بیدعه یه کیان داهینا له دیندا که خوی په روهردگار به هیچ شیوه یه ک به لگه ی له سه ر دروستیتی دانه به زاندوه، به گومانی خویان ئه و کاره نزیکیان ده کاته وه له خوی په روهردگار، گومانی تیدا نییه که ئه مه کاریکی زور ترسناکه، وه پشت هه لکردنه له فرمانه کانی خوی په روهردگار و پیغمه مبره که ی (ﷺ)، به راستی خوی په روهردگار دینی ته و او کردوه و نیعمه تی ته و او ی خوی پر زاندوه به سه ر به نده کانیدا.

٦ - زانایان به پوون و ناشکرای ئینکاریان کردوه له بیدعه ی ئاهنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغمه مبر (ﷺ)، وه موسلمانانیا ن له خراپیتی ئه م کاره ترساندوه و ئاگاداریان کردونه ته وه، ئه ویش کار کردنه به ده که کانی قورثانی پیروز و سوننه ته کانی پیغمه مبر (ﷺ)، که ده مان ترسینن له بیدعه کردن له دیندا، وه فرمانمان پی ده که ن به شوین که وتنی پیغمه مبر (ﷺ)، ترساندومان له پیچه وانه کردنی فرمانه کانی له ووتنه و کرده وه و بیرو باوه پردا.

٧ - ئاهنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغمه مبر (ﷺ) خو شه ویستی پیغمه مبره ی (ﷺ) پی نایاته دی، به لگو خو شه ویستی پیغمه مبر (ﷺ) به شوین که وتن و جی به جی کردنی سوننه ته کانی و گوپراه لی کردنی دیته دی، هه روه ک خوی په روهردگار ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران: ٣١)

واته: ئه ی پیغمه مبر (ﷺ) به موسلمانان بلی: ئه گه ر ئیوه خوی په روهردگارتان خو ش ده ویت ئه وه شوینی من بکه ون (به جی به جی کردنی سوننه ته کانی و گوپراه لی کردنی)، ئه و کاته ئه گه ر به ته و او ی شوینی فرمانه کانی من که وتن خوی په روهردگار خو شتانی ده ویت و له تا وانه کانت خو ش ده بیت، وه خوی په روهردگار زور لی خو ش بو و به به زه بیه.

٨ - ئاهنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغمه مبر (ﷺ) و کردنی ئه و یاده به جه ژنگا (سالانه دووباره بکریته وه) خو شوبه اندنه به گا ورو جوله که، له کاتیکدا خوی په روهردگار و پیغمه مبره که ی (ﷺ) نه هیان لی کردووین که خو مان لی ک بچوینین پیان یان شوینین بکه وین.

٩ - موسلمانانی ژیرو عاقل له خوی بای نابتت به زوری ئه و که سانه ی که ئاهنگ ده گپرن به بونه ی له دایک بوونی پیغمه مبر (ﷺ) له زوربه ی شوینه کاند، چونکه حه ق به زوری ئه و که سانه نانسریته وه که ئه و کاره ده که ن، به لگو حه ق به به لگه ی شه رعی ده نانسریته وه، هه روه ک خوی په روهردگار ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرًا مِنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (الأنعام: ١١٦)

واته: ئه ی پیغمه مبر (ﷺ) ئه گه ر تو مل که چی و گوپراه لی زوربه ی که سانی سه ر زه وی بکه یت ئه وه له پیبازی خوات لاده بن و سه رلیشیواوت ده که ن.

وه هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (یوسف).

واته: دلنیا به که زوربه ی خه لگی باوه پردار نین، هه ر چه نده تو ش به په رو ش بیت و هه ول بده یت (تا ئیمان بینن).

وه هروهها دهفه رمویت: ﴿ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴾ (سبأ: ۱۳).

واته: کهم له بنده کانی من سوپاسگوزارن.

۱۰ - بنه مایه کی شه رعیمان هیه که نه مه دهقه که یه تی: (دُ مَا تَنَازَعَ فِيهِ النَّاسُ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَسُنَّةِ رَسُولِهِ (P).

واته: گپرانه وهی هه موو نه و کارانه ی که موسلمانان خیلافیان تییدا هیه ده بیّت بۆ لای قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبهری خوا (صلوات علیهم) بیّت.

وه خوای په روه ردگار دهفه رمویت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾ (النساء: ۵۹)

نه ی ئیمانداران گوپرایه لی خواو پیغه مبهرو (صلوات علیهم) فه رمان په واکان بکه ن (که له موسلمانان له بیروباوه رو پابه ندبووندا)، خو نه گهر له شتیکیا کیشه که و ته نیوانتان ده رباره ی حوکمی خوایی، نه وه نه و کیشه یه بگپرانه وه بۆ لای خوای په روه ردگار و پیغه مبهره که ی (صلوات علیهم) (که قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبهری (صلوات علیهم) مه به سته) نه گهر ئیوه باوه پری ته واوتان به خواو به پوژی دواپی هیه، (په فتارکردنتان) به و شیوه یه چاکترین و باشترین سه رچاوه یه بۆ چاره سه ری کیشه کانتان.

وه هروهها دهفه رمویت: ﴿ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ﴾ (الشوری: ۱۰)

واته: نه ی موسلمانان نه گهر له هره شتیکیا کیشه و راجیایتان هه بوو، نه وه سه ره نه نجامی برپاره که هه ر بۆ لای خوای په روه ردگار ده گه پیته وه (گپرانه وه ی کیشه کان تنها بۆ قورئانی پیروژه له گه ل سوننه تدا).

وه نه وه ی که گومانی تییدا نییه نه وه یه: نه گهر هه ر که سیک ئاههنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغه مبهره وه (صلوات علیهم) بگپریته وه بۆ لای خواو پیغه مبهره که ی (صلوات علیهم)، نه وه نه بینیت خوای په روه ردگار فه رمانان پی ده کات به شوین که وتنی پیغه مبهر (صلوات علیهم)، هه روه ک خوای په روه ردگار دهفه رمویت: ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ﴾ (الحشر: ۷)

واته: نه وه ی که پیغه مبهر (صلوات علیهم) بوی هیناون (له قورئانی پیروژ و سوننه ت) وه ریبگرن و هه ر فه رمانیکی پیگردن به گوپی بکه ن، وه هه ر شتیکی لی قه دهغه کردن و نه هی لی کردن یه کسه ر لیی دوور بکه ونه وه و مه یکه ن، چونکه به راستی خوای په روه ردگار سزای زور به توندی ده ستینیت له که سانیک که سه ریچی فه رمانه کانی پیغه مبهر (صلوات علیهم) ده که ن.

وه خوای په روه ردگار نه وه مان بۆ روون ده کاته وه که دینی ته واو کردووه و نیعمه تی ته واوی خو ی به سه ر ئیمانداراندا پشتووه، وه نه و موسلمانان ده بینیت پیغه مبهر (صلوات علیهم) فه رمانی نه کردووه به ئاههنگ گپران به بونه ی له دایک بونییه وه، نه خو ی و نه هاوه لانیسی نه م کاره یان نه کردووه، بوی له مه وه بومان ده رده که ویت که ئاههنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغه مبهره وه (صلوات علیهم) به هیچ شیوه یه که له دیندا نییه، به لکو له بیدعه تازه داهینراوه کانه.

۱۱ - موسلمانان خو شه ویست نه وه ی که شه رعی بیّت بۆ تو بریتیه له: به پوژوو بوونی پوژانی دووشه ممه نه گهر پیغه مبهری خوات (صلوات علیهم) خو ش ده ویت، له بهر نه وه ی کاتیک پرسیاریان له پیغه مبهر (صلوات علیهم) کرد ده رباره ی گرتنی پوژوو له پوژی دووشه ممه دا، نه ویش فه رموی: ((ذَلِكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ ، وَبُعِثْتُ فِيهِ ، وَأُنزِلَ عَلَيَّ فِيهِ)) (۱۳۰).

واته: نه و پوژه پوژیکه تیایدا له دایک بوومه، وه له و پوژدها بووم به پیغه مبهر (صلوات علیهم)، وه هه ر له و پوژدها قورئانی پیروژم بۆ سه ر دابه زیوه.

موسلمانان خو شه ویست نه وه ی شه رعی بیّت لی ردها نه وه یه: شوینی پیغه مبهر (صلوات علیهم) بکه وین به به پوژوو بوونی پوژانی دووشه م، نه که به ئاههنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغه مبهره وه (صلوات علیهم).

١٢ - گپړانی جه ژنی له دایک بوونی پیغه مبهه (ﷺ) به دهر نییه له چه ندین خراپه و تاوانکاری، به لکو پره له تاوان و سه ریچی، نه مه ش که سیک ههستی پی دهکات که نه و نا ههنگانه به چاوی خوی بیینیت، نه و خراپه و تاوانکاریانه، و هک نمونه نهک و هکو دیاری کردنی هه موویان :

١ - زوربهی نه و سرودو پیا هه لانا نهی که له و بونه یه دا دهوتریت به دهر نییه له به کارهینانی ووشه ی شیرکی، وه نه وهی دهوتریت زور زیاده پوهی تیدایه، له کاتیکدا پیغه مبهه (ﷺ) نه هی لی کردوین له زیاد پیا هه لانا که له سنوری خویان دهریان بکهین، هه روهک دهفه رموویت: ((لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)) (١٣١).

واته: زیاد به شان و شه و که تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه دهرم مه کهن بو سنوری خویه تی و په رستراویتی، هه روهک چون گا وره کان زیاده پوهیان کرد له (عیسای کوری مریم) (علیه السلام) هه ندیکان نه و ونده زیاده پوهیان کرد تیایدا ووتیان خویه، هه ندیکان نه لاین کوری خویه وه بوچونی تریشیان هیه تیدایا (په نای ده گرین به خوی په روهردگان)، بو یه پیغه مبهه (ﷺ) فه رموویه تی: من ته نها به ندهی خوام، بو یه دهر باره ی من بلین و باوه رتان و ابیت که به نده و پیغه مبهه ی خوام (ﷺ).

موسلمانان خوشه ویست پیغه مبهه ی خوا (ﷺ) به رامبهه به خوی په روهردگان ته نها به نده و مروقیکه و هکو سه رجه م مروقه کانی تر، به لام به رامبهه به نیمه پیغه مبهه ریکی (ﷺ) په وانه کراوه له لای خوی په روهردگار وه که باوه پ پیبون و شوینکه وتن و گوپرایه لی کردنی و پیش خستنی فه رمانه کانی به سه ر فه رمانی مروقه کاندای پیویست و واجبه و نیشانه ی باوه ردار و گوپرایه لی کردنته بو ی، وه باوه پ پینه بوون و شوین نه که وتن و گوپرایه لی نه کردن و پیش خستنی فه رمانی مروقه کانی تر به سه ریدا نیشانه ی بی باوه ری و ئیمان لاوازییه، بو یه خوشه ویستی پیغه مبهه (ﷺ) به دهم نابیت به لکو به زیندو و کردنه وهی سوننهت و ریبازه که یه تی.

٢ - وه له و بونانه دا چه ندین هه رامی تر پرووده دات، وه کوه: تیکه ل بوونی پیاوان و ئافره تان، وه ووتنی گورانی و به کارهینانی ته پل و موسیقا، وه کیشانی ماده به بی هوش که ره کان (له هه ندی له ولاته کان)، وه جاری واهیه شیرکی گه وره ی تیدا پرووده دات، وه کوه پارانه وه و داوی کومه ک و یارمه تی کردن له پیغه مبهه ی خوا (ﷺ)، وه پارانه وه و داوی کومه ک و یارمه تی کردن له پیاوچاکان، وه سوکایه تی ده کریت به قورنای پیروز، له کاتیکدا جگه ره ده کیشریت له و شوینه ی که قورنای پیروزی تیدا ده خوینریت، وه گپړانی نه و نا ههنگه مال و پارهی کی زوری تیدا سه رف ده کریت، وه تیدای کوری به کومه لی زیکر ده به ستریت له گه ل چه پله لیدان و دهنگ هه لپرینیکی زور له لایه ن گه وره ی زیکر که ره کانه وه، وه جگه له م کارانه ش که ناشه رین و دروست نین به یه ک دهنگی زانایانی له سه ر حقه (١٣٢).

کردنی چه ندین کاری نادرست و ناشیاو له و نا ههنگه دا، بو نمونه هه ندیک له ناماده بووانی نا ههنگه که به پیوه راده وهستن له کاتی باس کردنی له دایک بوونی پیغه مبهه ردا (ﷺ) به ریزو گه وره ییه وه، باوه ریان وایه پیغه مبهه (ﷺ) له و شوینه ی که نه و نا ههنگه ی لی ده گپردریت ناماده ده بیت، بو یه هه ندیکان به پیوه راده وهستن پیشوازی لی ده کهن و به خیر هاتنی ده کهن، به لام نه و که سه نه زان و نه فامانه نازانم به چی بیرو هوشیک نه و گومانه ده بن، نایا نازانم که پیغه مبهه (ﷺ) له ناو گوره که یدایه و هه تا پورزی قیامت دهرناچیت، وه په یوه ندی ناکات به هیچ که سیکه وه و ناماده ی هیچ کوپ و کوپونه وه یه کیان نابیت، به لکو له ناو گوره که یدایه تا پورزی دواپی، به لام پوه که ی له شوینه هه ره به رزه کانی به هه شته لای خوی په روهردگار له شوینی ریزو

(١٣١) البخاری مع الفتح بلفظه، کتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: {وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...}، ٤٧٨/٦، ١٤٤/١٢، وانظر: شرحه في الفتح ١٢/١٤٩.

(١٣٢) بروانه: الإبداع في مضار الابتداع، للشيخ علي محفوظ، ص ٢٥١-٢٥٧.

کهرامه تدا (به هشت) (۱۳۳)، ههروهك خواى پهروهردگار فهرمويه تى: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيّتُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۵-۱۶)

واته: بى گومان سه رته نجام ئيوه هه ر ده بى ت بمن (له تويى خاكدا ده بى ت مه نزل بگرن)، پاشان ده بى ت له پوژى قيامه تدا زیندوو بکړينه وه (بو پاداشت و لى پرسينه وه). وه پيغه مبه ر (صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فهرمويه تى: ((أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرَ، وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشْفَعٍ)) (۱۳۴).

واته: من گه وره ي کوراني پيغه مبه ر ئاده م (عليه السلام)، وه يه که م که سم که له گوره که م درده چم، وه يه که م که سم تکا ده که م و تکام وه رگير او ه.

ئه م ئايه ته و فه رموده پيروژه که ي پيغه مبه ر (صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) وه ئو ئايه ت و فه رمودانه ي له م شيويه هاتون، هه موويان به لگه ن له سه ر ئه وه ي که پيغه مبه ر (صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) و هه موو مردوو ه کاني تريش له دوا پوژدا له گوره کانيان درده چن.

زانای پایه بهرز عبدالعزيز بن عبدالله ابن باز (په حمته ي خواى لبيبت) فهرمويه تى: (ئه مه کاريکه زانايان يه که ده ننگن له سه رى (واته: مردوو هه تا پوژى دوايى له ناو گوره که يدايه و درنا چي ت) هيچ کيشه و راجيايي هک نيه له سه رى له نيوانياندا) (۱۳۵).

دووهم: بیدعه ي ناههنگ گيران به هاتنى يه که م شهوى جومعه له مانگى ره جهب:

ناههنگ گيران به هاتنى يه که م شهوى جومعه له مانگى ره جهب بیدعه يه کى خراپه و ئينکاري ليکراوه، ههروهك ئيمامى ابو بكر الطرطوشي (په حمته ي خواى لبيبت) باسى ئه وه ي کردوو ه.

ئيمامى ابو محمد المقدسي (په حمته ي خواى لبيبت) فهرمويه تى: نوپژى مانگى ره جهب لاي ئيمه نه کراوه و پووى نه داوه له (بيت المقدس) مه گه ر له سالى ۴۸۰ کوچيدا نه بى ت (واته: له سه رده مى پيغه مبه ردا (صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) نه بووه و نه کراوه) وه ئيمه نه ئه و نوپژه مان بينيوه و نه بيستوشمانه له پيشدا (۱۳۶).

وه ئيمامى ابو الشامه (په حمته ي خواى لبيبت) ده فهرمويه تى: کردنى نوپژى (الرغائب) ئه وه ي که ئه مپو له ناو خه لکيدا باوه ئه و نوپژه يه که له نيوان نوپژى مه غريب و عيشادا ده کريت له شهوى يه که مى جومعه ي مانگى ره جهبدا (۱۳۷).

وه زانای پایه بهرز ئيمامى ابن رجب (په حمته ي خواى لبيبت) ده فهرمويه تى: (کردنى نوپژى (الرغائب)، هيچ فهرموده يه کى راست نه هاتوه سه باره ت به کردنى نوپژى تايبه ت تا له مانگى ره جهبدا بکريت، وه ئه و فه رمودانه ي که گيپردراونه ته وه سه باره ت به نوپژى (الرغائب) له يه که م شهوى جومعه له مانگى ره جهبدا هه موويان درون و پوچهلن و سه حيح نين، وه کردنى ئه و نوپژه بیدعه يه لاي زوربه ي زانايان) (۱۳۸).

وه زانای پایه بهرز ابن حجر (په حمته ي خواى لبيبت) فهرمويه تى: هيچ فهرموده يه کى راست و دروست نه هاتوه که ببى ته به لگه له سه ر گه وره يى مانگى ره جهب، وه له سه ر به پوژوو بوون، وه تايبه ت کردنى شه ويکى بو کردنى شه و نوپژ (۱۳۹).

(۱۳۳) بپوانه: التحذير من البدع، لسماحة العلامة الإمام عبد العزيز بن عبد الله ابن باز، ص ۱۳.

(۱۳۴) رواه مسلم، كتاب الفضائل، باب تفضيل نبينا محمد (صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) على جميع الخلائق، ۴/ ۱۷۸۲، برقم ۲۲۷۸.

(۱۳۵) بپوانه: التحذير من البدع، ص ۱۴، و ص ۷-۱۴، وه بپوانه: الإبداع في مضار الابتداع للشيخ علي محفوظ ص ۲۵۰-۲۵۸، وه بپوانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجديع، ص ۳۵۸-۳۷۳، وه بپوانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، ص ۲۲۸-۲۵۰.

(۱۳۶) بپوانه: الحوادث والبدع، لأبي بكر الطرطوشي، ص ۲۶۷، برقم ۲۳۸.

(۱۳۷) بپوانه: الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ۱۳۸.

(۱۳۸) بپوانه: لطائف المعارف فيما لمواسم العام من الوظائف، ص ۲۲۸.

(۱۳۹) بپوانه: تبين العجب بما ورد في شهر رجب، ص ۲۳.

وه ئەم ئیمامه به پێژه ئەوهی پوون کردۆتەوه ئەو فەرموودانهی سهبارهت به فهزل و گهورهیی مانگی په جهب یان گرتنی پۆژووی مانگه که یان چه ند پۆژیکی هاتوون، دوو به شن، هه ندیکیان فەرمووده ی لاوازن وه هه ندیکیان هه لبه ستراون (کلها ضعیفة أو موضوعة)^(١٤٠).

پاشان باسی ئەو فەرمووده یه ی کردوو که له سه ر نوێژی (الرغائب) هاتوو، که تیایدا هاتوو: ده بیته پۆژی پینج شه می یه که می مانگی په جهب به پۆژو بیته، وه شه وه که ی که شه وی جومعه یه دوانزه رکات نوێژ بکریته له نیوان نوێژی مه غریب و عیشادا له هه موو رکاتی کدا سوره تی فاتحه ده خویندریته، وه سی جار سوره تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ١)، وه دوانزه جار سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ١) ده خویندریته، وه له نیوان هه ردوو رکاتی کدا سه لام ده دریته وه، پاشان ئەم ئیمامه به پێژه به دوور و دریزی باسی چۆنیه تی (سبحان الله و استغفر الله) و سوچه بردن و چۆنیه تی سلالات دانی له سه ر پیغه مبه ر (صلواته) کردوو، وه ئەوه ی پوون کردۆتەوه که فەرمووده ی کردنی نوێژی (الرغائب) هاتوو، فەرمووده یه کی درۆو هه لبه ستراوه به ده م پیغه مبه ری خواوه (صلواته)، وه ئەوه ی پوون کردۆتەوه هه ر که سی ک بیه ویت ئەو نوێژه بکات ئەوه ده بیته پۆژی پینج شه ممه به پۆژوو بیته، هه ر چه نده ئەو پۆژه زۆر گه رمیش بیته، وه ئەگه ر ئەو پۆژه به پۆژوو بوو ئەوه نابیته نان بخوات هه تا نوێژی مه غریب نه کات، پاشان ده که ویته نوێژ کردن و خویندنی (سبحان الله) یه کی زۆرو بردنی سوچه ده ی دوورو دریز، که زۆر پی بی تا قهت و ماندوو ده بیته، وه ئەو نوێژ خوینه ده لیت: ﴿من حوّم رادینم بؤ گرتنی پۆژووی مانگی په مه زان و کردنی نوێژی ته راویح، به لکو ئەم نوێژه له لای که سانی ساده و نه شاره زا زۆر گه وره ترو خیرتره له نوێژی جه ماعهت، ئەوه نده خه لک ئاماده ده بن بؤ کردنی که بؤ نوێژی جه ماعهت ئەوه نده خه لک ئاماده نابن)^(١٤١).

ئیمامی ابن الصلاح (په حمه تی خوی لیبیت) ده رباره ی نوێژی (الرغائب) فه رمویه تی : ئەو فەرمووده یه ی که ده رباره ی خیرو گه وره یی نوێژی (الرغائب) هاتوو، فەرمووده یه کی درۆو و هه لبه ستراوه به ده م پیغه مبه ری خواوه (صلواته) کردنی ئەم نوێژه بیده یه که که له سه لاله کانی دوی چوارسه دی کۆچی دا هینراوه^(١٤٢).

وه ئیمامی العز بن عبدالسلام (په حمه تی خوی لیبیت) له سالی ٦٣٧ کۆچیدا فه توای داوه که نوێژی (الرغائب) ئەو فەرمووده یه ی که ده رباره ی خیرو گه وره یی نوێژی الرغائب هاتوو، فەرمووده یه کی درۆو و هه لبه ستراوه به ده م پیغه مبه ری خواوه (صلواته)^(١٤٣). بۆیه موسلمانان خۆشه و یست منیش کۆتایی ئەم باسه ت بؤ پوخت ده که م به و ته ی زانایان که زانای پایه به رز ابن السّامة (په حمه تی خوی لیبیت) هینا ویتتی ده رباره ی به تالی و خراپی کردنی ئەم نوێژه، که ده فه رمویت:

١ - ئەوه ی که به لگه بیته له سه ر ئەوه ی کردنی ئەم نوێژه بیده یه ئەوه یه : که زانایانی ناودارو پيشه وایانی دین و موسلمانان: له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر (صلواته) و شوین که وتوانیان و شوین که وتوی ئەوانیش، وه جگه له وانیش که چه ندین کتابیان نویسه له شه ریه تدا، له گه ل ئەوه ی که زۆر سوو بوونه تا موسلمانان فیری هه موو فه رزو سوننه ته کان بکه ن، له هه یچ یه کی که له و زانایانه وه نه گێدر او ته وه که باسی ئەم نوێژه یان کرد بیته، وه هه یچ یه کی که له و زانایانه نه له کیتاب و نه له دانیشتنه کانیا ندا باسی ئەو نوێژه یان نه کردوو، وه شتیکی نه گونجاویشه که ئەو نوێژه سوننه ت بیته و شاراوه بیته له و زانا شاره زاو تیگه یشتوانه له شه ر.

^(١٤٠) بروهان: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، ص ٢٣.

^(١٤١) بروهان: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، ص ٥٤.

^(١٤٢) بروهان: كتاب الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ١٤٥.

^(١٤٣) بروهان: كتاب الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ١٤٩.

٢ - ئەم نوێژه پێچهوانەى شەرعه له سى پوووهوه:

یهكهم: كردنى ئەم نوێژه پێچهوانەى ئەو فەرمودەیهیه كه أبوهریره له پێغه‌مبەرى خواوه (P) بۆمان دەگێرێتەوه، كه فەرمویه‌تى: ((لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ))^(١٤٤).

واته: شهوى جومعه تايبەت مەكەن بە كردنى شهو نوێژ له ناو شهوه‌كاندا، وه پۆژى جومعه تايبەت مەكەن بە گرتنى پۆژوو له ناو پۆژه‌كاندا، مەگەر ئەو پۆژه پۆژيك بێت كه عاده‌تى بێت بيگریت.

بۆیه دروست نیه شهوى جومعه تايبەت بكریت به كردنى نوێژى زياتر له شهوانى تر له بهر ئەم فەرمودەیه^(١٤٥)، ئەم فەرمودەیه گشتى يه و يه‌كەم شهوى جومعه‌ى مانگى په‌جەب و جگه له ویش دەگێتەوه.

دووهم: كردنى نوێژى (الرّغائب) له مانگى په‌جەب و شه‌عبان هەردووكيان بیدعەن، چونكه هەردووكيان بە درۆ هەلبەستراون بە دەم پێغه‌مبەرى خواوه (ﷺ)، ئەویش بە هەلبەستنى چەند فەرمودەیه‌ك كه فەرمودەى پێغه‌مبەر (ﷺ) نین، وه درۆ هەلبەستنه بۆ خواى په‌روه‌ردگار له كاتێكدا ئەم نوێژه‌يان داناوه و پاداشتیكى گه‌وره‌يان له‌سه‌ر داناوه، به‌لام خواى په‌روه‌ردگار هیچ به‌لگه‌یه‌كى له‌سه‌ر دانه‌به‌زاندووه، بۆیه خه‌مخۆرى بۆ دینی خواى په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبەر كه‌ى (ﷺ) ئەوه‌یه ئینكارى له‌و فەرمودانه بكریت كه به درۆ هەلبەستراوه به‌دهم پێغه‌مبەرى خواوه (ﷺ)، وه پشت گویى بخریت و به خراپ بزانی و خه‌لكى لى دور بخریت‌وه، چونكه رازی بوون و كردنى ئەو نوێژه چەندین خراپه‌ى لى ده‌كه‌وێت‌وه، له‌وانه:

خراپه‌ى یه‌كهم: پشت به‌ستنى زۆربه‌ى كه‌سانى ساده‌و نه‌زان به‌و فەرمودانه‌ى كه له‌سه‌ر خێره‌گه‌وره‌یه‌ى ئەو نوێژه هاتوون، بۆیه زۆربه‌یان به‌ره‌و دوو شت ده‌پۆن:

- ١ - پشت گویى خستن و كه‌م ته‌رخه‌مى كردن له كردنى نوێژه فه‌رزه‌كاندا.
- ٢ - پۆ چوون له كردنى تاواندا، پاشان چاوه‌پێى هاتنى ئەو شه‌وه ده‌كەن، ئەو نوێژه ده‌كەن، وا ده‌بینن ئەو نوێژه هه‌موو كه‌م و كورپیه‌كیان بۆ پر ده‌كاته‌وه و هه‌رچى تاوانێك كه كردیانه ده‌یسپێت‌وه، بۆیه ئەوه‌ى كه فەرمودەى نوێژى (الرّغائب) داناوه واى لى ده‌كات كه زۆر عیباده‌ت بكات، له هه‌مان كاتیشدا هانى ده‌دات بۆ زیاتر كردنى تاوان و خراپه‌كارى، چونكه گومانى وایه كردنى ئەو نوێژه ده‌بێت‌ه‌مايه‌ى سپینه‌وه‌ى تاوانه‌كانى.

خراپه‌ى دووهم: كردنى بیدعە زیاتر بیدعەچى فریو ده‌دات بۆ سه‌رلێشێواندنى موسلمانان، هه‌ركاتێك ده‌بینن بیدعەكه‌یان په‌واجى هه‌یه و خه‌لكى زۆر ده‌يكەن و پۆچوونه‌ تیايدا، ئەوه كه‌سانى بیدعەچى له كردنى بیدعەیه‌كه‌وه ده‌یان گوازنه‌وه بۆ كردنى بیدعەیه‌كى تر، به‌لام ئەگه‌ر واز له بیدعە به‌ئینریت و نه‌كریت ئەوه ده‌بێت‌ه‌سه‌رزه‌نشست كردن بۆ كه‌سانى بیدعەچى و ئەو كه‌سانه‌ى كه بیدعە داده‌هێنن.

خراپه‌ى سێیه‌م: كاتێك كه‌سێكى زانا (به‌ناو زانا) ئەو نوێژه ده‌كات و خه‌لك ده‌بینن وا ده‌زانن كردنى ئەو نوێژه سوننه‌ته، بۆیه ئەو زانایه به‌ زمانى حالى درۆ هه‌لده‌به‌ستیت به‌ زمانى پێغه‌مبەر وه (ﷺ)، وه زمانى حال جارى وا هه‌یه شوینی ووتنى زمان ده‌گێت‌وه، بۆیه زۆربه‌ى هه‌ره زۆرى موسلمانان كه تووشى بیدعە بوونه به‌ هۆى ئەم هۆكاره‌وه^(١٤٦).

^(١٤٤) متفق عليه: البخاري، كتاب الصوم، باب صوم يوم الجمعة، ٣٠٣/٢، رقم ١٩٨٥، ومسلم، كتاب الصيام، باب كراهة صوم يوم الجمعة منفرداً، ٨٠١/٢، رقم ١١٤٤.

^(١٤٥) بروانه: كتاب الباعث على إنكار البدع، لأبي شامة، ص ١٥٦.

^(١٤٦) به‌ئى به‌راستى راست ده‌كه‌يت ئەى زانای پایه‌ به‌رز، به‌راستى زۆربه‌ى موسلمانانى ئەمڕۆ به‌ هۆى بیدعە و نه‌زانى كه‌سانى به‌ ناو زاناو شاره‌زا گومرا و سه‌رلێشێواو بوونه و كه‌وتوونه‌ته‌ ناو چەندین كارى حه‌رام و بیدعەوه، كاتێك ده‌وتريت ئەى موسلمانى خۆشه‌ويست ئەو كارەى كه تۆ ده‌يكه‌يت حه‌رامه، تاوانه، بیدعەيه، لادانه له سوننه‌ت، له وه‌لامدا پێت ده‌لێت: ئەى ئەوه نیه‌ فلان ماموستا و زانا ده‌يكەن ئايا تۆ له‌وان زيره‌كترو شاره‌زا ترى؟ كرده‌وه‌ى به‌ ناو زاناو

خراپه ی چوارم: کاتیک که سیکی به ناو زانا ئه و نویره بیده یه دهکات هؤکاره بؤ ئه وهی که خه لک درؤ به دم پیغه مبهری خواوه (ﷺ) هه لبه ستن، ده لاین ئه م نویره سوننه تیکه له سوننه ته کانی پیغه مبهر (ﷺ).

٣ - کردنی ئه م نویره بیده یه چه ندین پیچه وانه ی تیا یه بؤ سوننه ته کانی ناو نویره، له وانه:

١ - ئه و نویره پیچه وانه یه بؤ سوننه تی پیغه مبهر (ﷺ) له نویره، به هوی ژماره ی ئه و سوجه و (سبحان الله) یانه و ژماره ی خویندنی سوره تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ١)، وه دوانزه جار سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإحلاص: ١) له هه موو رکا تیکدا.

٢ - پیچه وانه یه بؤ سوننه تی خشوعی ناو دل و به ناگا بوونی له نویره که یی و ته نها دل په یوه ست کردن به خوی په روه ردگار وه له ناو نویره که یدا، وه وه ستان له سه ر ئایه ته کانی قورئانی پیروز و تیگه یشتن لیان.

٣ - پیچه وانه یه بؤ سوننه تی نویره سوننه ته کان له ماله وه، چونکه کردنی نویره سوننه ته کان له ماله وه خیرترو باشتره وه کردنیان له مزگه وت (مه گه ر نویره کردنی له مزگه وتدا باشتر بیت وه کو: نویره ته راویح)، وه کردنی نویره سوننه ته کان به ته نها باشتره وه که به کومه ل، جگه له نویره ته راویح که کردنی له مزگه وت و به جه ماعت باشتره.

٤ - ئه و که سه ی ئه و نویره بیده یه ی داهینا وه له ته وا وه تی نویره که ئه وه یه (لای ئه و بیده چی و له خوا نه ترسه) ئه و که سه ی ئه و نویره دهکات ده بیت پوژی پینج شه ممه به پوژوو بیت، که ئه م مه رجه دوو سوننه تی پیغه مبهری (P) له ناو بردو وه: سوننه تی زوو پوژوو شکاندن و سوننه تی دل یه که لاکردنه وه بؤ خوی په روه ردگار (خوت له برسیتی و تونیتی بزگار بکه ییت تا دلت ته نها لای نویره که بیت، به لام ئه و بیده چی وه دانه ری ئه و نویره به مه رجه گرتو وه که ده بیت دوی نویره مه غریب پوژوو وه که بشکینریت نه که پیش مه غریب).

٥ - له دوی ته واو بوونی ئه و نویره دوو سوجه ده بردریت، له کاتیکدا بردنی ئه و دوو سوجه یه ه یچ هوی که نییه (١٤٧).
موسلمانان خۆشه ویست له و به لگانه ی که له پیشدا باسکران، وه و ته ی زانایان، وه به تالیتی ئه و نویره و خراپیتی ئه و نویره له چه ند پوویه که وه، بؤ که سیکی خاوه ن بیرو هؤش پرون ده بیت وه که نویره (الرغائب) نویره کی داهینرا وه و بیده یه کی خراپه، له ئیسلامدا نییه به لکو داهینرا وه.

سئیه م: بیده ی ناههنگ گیران به بونه ی شهوی (الأسراء والمعراج)

شهوی (الأسراء والمعراج) واته: شه و په وی پیغه مبهر (ﷺ) بوئاسمانه کان یه کی که له نیشانه گه وره کانی خوی په روه ردگار له سه ر راستگویی و گه وره یی و په لو پایه ی پیغه مبهر (ﷺ)، وه یه کی که له به لگه گه وره کان بؤ پیشاندانی گه وره یی ده سه لاتی خوی په روه ردگار، وه نیشانه یه که له سه ر گه وره یی و به رزی خوی په روه ردگار به سه ر هه موو به نده کانی وه.

خوی په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الإسراء).

واته: پاک و بی گه ردی و ستایش بؤ ئه و خوی که شه و په وی کرد (له به شیکی که می شه ودا) به به نده ی خوی پیغه مبهر (ﷺ) له مزگه وتی (حرام: که عبه ی پیروزه وه) بومزگه وتی (الأقصى) له (بیت المقدس) که ده ورو به ریمان پیروزو پر به ره که ت کردو:

شاره زایان بؤ ده کاته به لگه و وازی له چه ندین فه رموده ی خوی په روه ردگار و پیغه مبهر (ﷺ) هینا وه، ئه م موسلمانان داماو نه شاره زایه نازانیت که حه ق و پاستی به کرده ی پیاوان نانا سریت وه، به لکو شاره زا بوونی حه ق کرده ی ئه وانی پئ ده ناسریت وه.

(١٤٧) بپوانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع والحوادث، لأبي شامة، ص ١٥٣-١٩٦، وهذه المفلان تشمل صلاة الرغائب في أول جمعة من رجب، وليلة النصف من شعبان، كما صرح بذلك أبو شامة في كتابه الباعث على إنكار البدع والحوادث، ص ١٧٤.

تابه هوی ئه و شه و پره و یه وه هه ندیک نیشانه و به لگه و دهسه لاتداری و توانای خۆمانی نیشان بدهین، به راستی ئه و خوایه بیسه رو بینایه .

وه له پیغه مبه ره وه (صلواته) چه ندین فرموده ی راست و دروست گێردراوه ته وه: که شه و پره وی به پیغه مبه ر (صلواته) کراو به رز کرایه وه بو ئاسمانه کان و ده رگاکانی بو کرایه وه، ئه وه نده به رز کرایه وه تا گه یشته سه رووی حه وت ئاسمانه کانه وه، وه خوای په روه رده گار قسه ی له گه لدا کرد هه روه ک خۆی ویستی لیبوو، وه خوای په روه رده گار پینج نوێژی له سه ر فه رز کرد، خوای په روه رده گار له سه ره تادا په نجا نوێژی له سه ر فه رز کرد، به لام پیغه مبه ری خۆشه ویست (صلواته) به رده وام ده چه وه وه خزمه ت خوای په روه رده گارو داوای لی ده کرد تا له سه ری سوک بکات، ئه وه بوو خوای په روه رده گار کردی به پینج فه رز له شه وو پوژیکدا به لام له خێرو پادا شتدا خێرو پادا شتی په نجا نوێژی هه یه، له بهر ئه وه ی چاکه یه که به ده یه، سوپاس بو ئه و خوایه ی ئه وه نده نیعمه تی زۆره که له ژماره نایات^(١٤٨).

بۆیه ئه و شه وه ی که شه و پره وی تیدا کرا، به هیه چ شیوه یه که ئاههنگی تیدا ناگێردی و تایبهت نا کریت به جوړیک له جوړهکانی عیبادت، که ناشه رع ی بی ت، له بهر چه ند هویه ک:

١ - ئه و شه وه ی که (الإسراء والمعراج) تیا پویدا هیه به لگه یه کی راست و دروست نه هاتوه گوایه ئه و شه وه له مانگی ره جه بدا بووه یان نا، به لکو زاناکان بۆ چونیان جیاوازه له دیاری کردنی ئه و شه وه:

هه ندیکیان ده لێن: ئه و شه وه داوی بوونی پیغه مبه ر (صلواته) به پیغه مبه ر (صلواته) به پانزه مانگ پوویدا، وه هه ندیکیان ده لێن: شه و پره و یه که ی له شه وی بیست و حه وتی مانگی ربه یی دووه م سالتیک پیش کۆچکردنی بو مه دینه پوویدا، وه هه ندیکیان ده لێن: ئه و شه وه داوی بوونی پیغه مبه ر (صلواته) به پیغه مبه ر (صلواته) به پینج سال پوویدا^(١٤٩)، وه هه ندیکیان ده لێن: شه و پره و یه که ی له شه وی بیست و حه وتی مانگی ربه یی یه که مدا بوو^(١٥٠).

زانای پایه به رز أبو الشّامة (رهحمه تی خوای لیبت) ده فه رمویت: (ده گێردی ته وه له هه ندیک له چه رۆک گێره وه کان گوایه شه و پره و یه که ی پیغه مبه ر (صلواته) له مانگی ره جه بدا بووه، ئه م قسه یه لای زانایانی فرموده ناس خۆی بو خۆی درۆیه کی پوون و ئاشکرایه)^(١٥١).

زانای پایه به رز ابن القیم (رهحمه تی خوای لیبت) ده فه رمویت: (شه و پره و یه که ی پیغه مبه ر (صلواته) نازانریت له چی شه و ی کدا بووه)^(١٥٢).

وه هه روه ها زانای پایه به رز عبد العزیز بن عبد الله ابن باز (رهحمه تی خوای لیبت) ده فه رمویت: (ئه و شه وه ی که شه و پره و یه که ی پیغه مبه ری (صلواته) تیدا بوو هیه فرموده یه کی راست و دروست نه هاتوه که دیاری بکات نه له مانگی ره جه ب و نه له هیه مانگی کی تردا، به لکو ئه و فرمودانه ی که ئه و شه وه یان دیاری کردوه هیه چیان سه حیح نین له پیغه مبه ری خواوه (صلواته) لای زانایانی فرموده ناس، وه خوای په روه رده گار، وه خوای په روه رده گار زۆر داناو کار به جیه کاتیک دیاری کردنی ئه و شه وه ی له

^(١٤٨) بروانه: التحذیر من البدع، للعلامة عبد العزيز بن عبد الله ابن باز، ص ١٦.

^(١٤٩) بروانه: شرح النووي على صحيح مسلم، ٢/٢٦٧-٢٦٨.

^(١٥٠) بروانه: كتاب الحوادث والبدع، لأبي شامة، ص ٢٣٢.

^(١٥١) بروانه: كتاب الحوادث والبدع، لأبي شامة، ص ٢٣٢، وه بروانه: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، لابن حجر، ص ٩، ١٩، ٥٢، ٦٤، ٦٥.

^(١٥٢) بروانه: زاد المعاد في هدي خير العباد، لابن القيم، ١/٥٨.

بیر خه لکی بردۆته وه، وه ئەگەر ئەو شهوه دیاریش بکریت ئەو دروست نییه تایبەت بکریت به جۆریک له جۆره کانی عیبادەت به بی بوونی به لگه ی شه رع ی (۱۰۳).

۲ - نه زانراوه له ه یچ یه کیک له موسلمانانی خاوهن زانست و باوه ر که ئەو شه وه ی به پیرو زترو گه وره تر زانیبیت له شه وه کانی تر، وه له بهر ئەوه ی نه پیغه مبه ر (ﷺ) و نه هاوه لانی و نه شوین که وتوو ان وه شوین که وتوو ی ئەوانیش، ئاهه نگیان نه گ یراوه له وه شه وه دا وه تایبه تیان نه کردوو به جۆریک له جۆره کانی په رستن، بۆیه ئەگەر ئاهه نگ گ یرا ن له وه شه وه دا کار یکی شه رع ی بوا یه ئەوه پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ موسلمانانی روون ده کرده وه جا به قسه بی ت یان به کرده وه، وه ئەگەر رو یبیدا یه له سه رده می ئەواندا ئەوا ئەو شه وه ده زانرا و ده ناسرا، وه هاوه لانی به پریزی پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ ئیمه یان ده گ یرا یه وه (۱۰۴).

۳ - خوا ی په روه ردگار ئاینی بۆ ئەم ئوممه ته کامل و ته واو کردوو، وه نیعمه تی خو ی به سه ردا پزاندوون، هه روه ک ده فه رمو ی ت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳) .
واته: ئەمرو دینم بۆ ته واو کردن و نیعمه تی خو م پزاندوو به سه رتاند ا وه رازیم لیتان (ئهی موسولمانان) که ئیسلام ئاینتان بی ت و ه یچ مه نه ه ج و پ یباز و ئاینیکی تر نه که نه ئاینی خو تان.

زانای پایه به رز این کثیر (په حمه تی خوا ی لیبیت) له ته فسیری ئەم ئایه ته دا فه رمو یه تی: (ئەم نیعمه ت و به خششه ی خوا ی په روه ردگار گه وره ترین نیعمه ت و به خششه به سه ر ئەم ئوممه ته وه له کاتی کدا ئاینه که ی بۆ ته واو کردوون، پیویستیان به ه یچ ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیروزی ئیسلام، وه پیویستیان به ه یچ پیغه مبه ریک (ﷺ) نییه جگه له پیغه مبه ری خو یان (ﷺ)، بۆیه خوا ی په روه ردگار پیغه مبه ری (ﷺ) گ یرا وه به دوا ین پیغه مبه ر (ﷺ)، وه په وان هی کردوو بۆ هه موو مرو ف و جنۆکه کان، ه یچ حه لالیک نییه مه گەر ئەو حه لالی کردبیت، وه ه یچ حه رامیک نییه مه گەر ئەو حه رامی کردبیت، وه ه یچ مه نه ه ج و پ یباز و ئاینیک حه ق و راست نییه مه گەر ئەو ئاینه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) به دینی زانیبیت، وه هه ر شتی ک ئەو هه والی پیدابیت حه ق و راسته ه یچ درۆ دوا که وتنی تیدا نییه) (۱۰۵).

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ هه م دین له هه موو رو یه که وه ته واوه و پیویستی به زیادو که م نییه وه هه م خوا ی په روه ردگار ته واو نیعمه تی خو ی پشتوو به سه ر موسولماناندا .

وه هه روه ها ده فه رمو ی ت: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الشورى: ۲۱) .

واته: (ئایا ئەو بی باوه رانه رازین به به رنامه ی خوا؟) یان شوینی ئەو هاوه ل په یدا که رانه که وتوون که به ناوی دینه وه به رنامه یان بۆ داده نین و په یه روه ی ده که ن، بی ئەوه ی خوا ی په روه ردگار مۆله تی دا بیت و پیی رازی بیت (حه رام و حه لالیان بۆ دیاری ده که ن)، خو ئەگەر بریاری پیشرمان نه بوا یه تا کاتی دیاری کراو، ئەوه فه رمانمان ده دا به له ناو بردنیان، بی گومان بۆ بی باوه ران و سه تمکاران سزای زۆر توندو به ئیش هه یه .

۴ - پیغه مبه ری خوا (ﷺ) موسلمانانی ئاگادار کردۆته وه له خراپی و ترساکی بیدعه، وه به روون و ئاشکرا فه رمو یه تی: هه موو تازه داهینراویک له م دینه دا گومرایی و سه رلیشیواوییه، وه هه ر کار یک بیدعه بی ت و بکریت ئەوه به سه ر خاوه نه که یدا

(۱۰۳) بروانه: التحذیر من البدع، ص ۱۷.

(۱۰۴) بروانه: زاد المعاد لابن القيم، ۵۸/۱، والتحذیر من البدع، للعلامة ابن باز، ص ۱۷.

(۱۰۵) بروانه: تفسیر القرآن العظیم للامام ابن کثیر (رحمه الله تعالی) ۲۶/۳ .

دهدریته وه، هروهك ئیمامی بوخاری و موسلیم (پرحمتهی خویان لیبتت) له دایکی ئیماندارانه وه بۆمان دهگیرنه وه، كه پیغه مبهه (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(١٥٦).

واته : ههركه سێك كاریك دابهیبتت له دیندا و فهرمانی ئیمه ی له سهه نه بیبت به زیادکردنی ئه و کاره ئه وه به سهه ریدا دهدریته وه و لئی وه رناگیریت. وه له گیرانه وه یه کی تردا كه ئیمامی موسلیم گیراویتیته وه، پیغه مبهه (P) فهرمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(١٥٧).

واته : ههركه سێك كاریك بكات (عیباده تێك) فهرمانی ئیمه ی له سهه نه بیبت بۆ کردنی، ئه وه ئه و کاره كاریك وه رناگیریت به لكو دهدریته وه به سهه ر خاوه نه كه یدا.

وه زانایانی پیشینی ئه م ئوممه ته موسلمانانیا نئاگادار کردۆته وه له خراپی و ترساکی بیدعه، چونكه بیدعه زیادکردنه له دین و شه رعیکه خوای په ره رداگار فهرمانی پی نه کردوه و پریگه شی پی نه داوه، وه پیغه مبهه (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پریگه ی پی نه داوه، وه له بهر ئه وه ی خو شو به اندنه به دوژمنانی دین وه کو: گاوه جوله که، كه بیدعه وشتی زیاده یان خسته ناو دینه که یانه وه^(١٥٨).

#چوارهم: ناههنگ به بۆنه ی هاتنی شهوی پانزه ی مانگی شهعبان:

ئیمامی پایه بهرز محمدی کوری وضاح القرطبي له عبدالرحمن کوری زیدی کوری أسلم دهگیریتته وه كه فهرمویه تی: نه م بیستوه له ههچ یه کیک له زاناو شاره زایانمان كه گرنگی بدن به شهوی پانزه ی مانگی شهعبان، وه نه م بیستوه له ههچ یه کیکیان فهرموده که ی ئیمامی مکحول باس بکه ن^(١٥٩)، وه ههچ یه کیکیان فه زلی ئه و شه وه یان نه داوه به سهه ر شه وه کانی تردا^(١٦٠).

ئیمامی أبو بکر الطرطوشي (پرحمتهی خوای لیبتت) ده فهرمویت: أبو محمد المقدسي (پرحمتهی خوای لیبتت) بۆی گیرامه وه، فهرمو ی: (لای ئیمه به ههچ شیوه یه که نویتزی (الرغائب) نه بوو، ئه و نویتزه ی که له مانگی په جه ب و شهعباندا ده کریت، یه که م جار ئه م نویتزه لای ئیمه داهینرا له سالی ٤٤٨ کۆچیدا بوو، ئه وه بوو جاریکیان پیاویک که (ابن أبي الحمراء) ی پی ده و ترا خه لکی (نابلس) بوو هات بۆلامان له (بیت المقدس)، دهنگی زۆر خو ش بوو بۆ قورئان خویندن، هه ستاوه له ناو مزگه وتی (الأقصى) دا له شهوی پانزه ی مانگی شهعباندا که وته نویتز کردن، پیاویک له پشتیه وه وه ستا پاشان دووان و پاشان سیان و چوار، نویتزه که ی ته واو نه کرد تا کۆمه لیککی زۆر له پشتیه وه نویتزیان ده کرد، پاشان سالی دوای هاته وه خه لکیکی زۆر له پشتیه وه نویتزیان ده کرد، وه له سالی دوواتر هاته وه به هه مان شیوه کۆمه لیککی زۆرتر نویتزیان له پشتیه وه کرد و له ناو مزگه وتدا بلاو بووه وه، هه ر بۆیه له و پۆژه وه تاییه ت کردنی نویتز له و شه وه دا بلاو بووه وه و په ره ی سه ند له مزگه وتی (الأقصى) و ناو ماله کان، وه جیگیر بوو وه کو نویتزیککی سوننه ت هه تا پۆژگاری ئه مرۆمان)^(١٦١).

^(١٥٦) رواه البخاري ٢٢٢/٣، رقم ٢٦٩٧، ومسلم، ٣/٣٤٤، رقم ١٧١٨.

^(١٥٧) رواه مسلم، ٣/١٣٤٣، رقم ١٧١٨.

^(١٥٨) بروانه: التحذير من البدع، لابن باز، ص ١٩.

^(١٥٩) يعني بحدیث مکحول ما أخرجه ابن أبي عاصم في السنة برقم ٥١٢، وابن حبان برقم ٥٦٦٥ [٤٨١/١٢]، والطبراني في الكبير ١٠٩/٢٠، برقم ٢١٥، وأبو نعیم في الحلیة، ١٩١/٥، والبيهقي في شعب الإيمان، ٢٧٢/٥ برقم ٦٦٢٨، عن معاذ بن جبل T رفعه: "يطلع الله إلى خلقه في ليلة النصف من شعبان فيغفر لجميع خلقه إلا لمشرك أو مشاحن"، قال الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة: حديث صحيح روي عن جماعة من الصحابة من طرق مختلفة يشد بعضها بعضاً، وهم: معاذ بن جبل، وأبو ثعلبة الخشني، وعبد الله بن عمرو، وأبي موسى الأشعري، وأبي هريرة، وأبي بكر الصديق، وعوف بن مالك، وعائشة رضي الله عنهم، ثم خرج هذه الطرق الثمانية، وتكلم على رجالها في أربع صفحات.

قلت: فإن صح هذا الحديث في فضل ليلة النصف من شعبان كما يقول الألباني حفظه الله فليس فيه ما يدل على تخصيص ليانتها بقيام ولا يومها بصيام، إلا ما كان يعتاده المسلم من العبادات المشروعة في أيام السنّة، لأن العبادات توفيقية.

^(١٦٠) بروانه: كتاب فيه ما جاء في البدع، للإمام ابن وضاح، المتوفى سنة ٢٨٧هـ ص ١٠٠، برقم ١١٩.

^(١٦١) بروانه: كتاب الحوادث والبدع، للطرطوشي، المتوفى سنة ٤٧٤هـ، ص ٢٦٦، برقم ٢٣٨.

وه ئیمامی ابن وضاح له ابن ابی ملیکه وه ده یگیتریتته وه، به ابن ابی ملیکه ووترا: زیاد النمیری ده لیت: شهوی پانزهی مانگی شهعبان خیرو پاداشتی به وینهی خیرو پاداشتی شهوی قه دره (لیلة القدر)، ابن ابی ملیکه فه رموی: نه گهر گویم له خوئی بوایه که وه ده لیت، له و کاته دا داریکم به ده سته وه بوایه، لئیم ددها به و داره، له و کاته دا زیاد النمیری قازیش بوو^(۱۶۲).

زانای پایه بهرز أبو الشامة (رهحمتهی خوی لئیت) که شافیعی مه زه به ده فه رمویت: (صلاة الألفية، نه و نویره یه که له شهوی پانزهی مانگی شهعباندا ده کریت، به م نویره ده وتریت هه زارییه له بهر نه وهی هه زار جار ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ۱) تیدا ده خویندریت، چونکه سه د رکاته وه له هه رکاتیکدا یه کجار سوره تی فاتحه وه ده جار سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ده خویندریت، نویره یکی زور دریرتو زور قورس و گرانه، له کاتیکدا هیچ فه رموده یه کی سه حیجی له سه ر نییه، به لکو نه و فه رمودانهی که له سه ری هاتون هه مویان لاوازن یان هه لبه سترون، هه ربویه به هوی به رده وام بوون له سه ر کردنی نه و نویره زیاتر په ره ی سه ندووه له ناو زوربه ی مزگه وته کانی ولاتدا، که نه و نویره ی تیا ده کریت و نه و شه وه تا به یانی به رده وام ده بن، وه چه ندین خراپه و تاوانکاری تیا دا ده کریت، وه پیاوان و ئافره تان تیکه ل ده بن، وه نه وهنده خراپه ی تری تیا ده کریت له بهر دیاری و ئاشکراییان پیویست به باس کردن ناکات، وه زوربه ی نه زان و نه شاره زایان باوه پرکی پته ویان هه یه به م نویره، وه شهیتان بوئی پازاندونه ته وه و کردوویه تی به بنچینه یه کی گه وره ی دین^(۱۶۳).

وه زانای پایه بهرز ابن رجب (رهحمتهی خوی لئیت) پاش ووته یه کی به نرخ فه رمویه تی: (شهوی پانزهی مانگی شهعبان هه ندیک له تابعینی وه کو: خالدی کوری معدان، و مکحول، و لقمان کوری عامرو جگه له وانیش، به گه وره و پر له خیریان ده زانی و عیباده تی زوریان تیا ده کرد، تا خه لکی فه زل و گه وره یی نه و شه وه یان لئیه وه وه رگرت، ده ووتریت: هه ندی بوچوون و شوینه واری ئیسرائیلیان پی گه یشتبوو بو به گه وره زانینی نه و شه وه، کاتیک نه وه ئاشکرا بوو له ناو ولاتدا جیاوازی که وته نیوانیان؟ ئایا نه و شه وه به گه وره و پر له خیر بزانتی یان نا؟ نه وه بوو کومه لیک له خواپه رستانی به صره و جگه له وانیش پازی بوون پیی و به گه وره یان زانی، به لام زوربه ی زاناو شاره زایانی حجاز وه کو: عطاء، و ابن ابی ملیکه ئینکاریان لی کرد، هه روه ک عبد الرحمن کوری زید کوری أسلم له زاناو تیگه یشتوانی مه دینه گپراویتیه وه، وه نه مه ووته ی هاوه لانی ئیمامی مالک و جگه له وانیشه، وه هه موویان فه رموویانه زیندوو کردنه وهی نه و شه وه به عیباده تیکی تایبته و جیاواز و خویندنی نه و هه موو زیکرو ویردانه بیدعه یه و کاریکی تازه داهینراوه).

زانایانی شام بوچونیان جیاوازه سه بارهت به زیندوو کرنه وهی نه و شه وه، له سه ر دوو بوچون:

یه که م: زیندوو کردنه وهی نه و شه وه سوننه ته به جه ماعته له مزگه وته کانداندا، هه ربویه خالدی کوری معدان و لقمانی کوری عامرو جگه له وانیش، له و شه وه دا جوانترین جلیان له بهر ده کردوو بوئی خویشیان له خوئیان ددها و کلیان له چاویان ده کرد، نه و شه وه تا به یانی له مزگه و تدا ده مانه وه و نویرتیان ده کرد، وه ئیمامی إسحاق بن راهویه هه مان بوچونی هه بووه، وه ده یووت: کردنی له مزگه وت بیدعه نییه، هه روه ک ئیمامی حرب الکرمانی لئی گپراوه ته وه.

دوو هه م: باش نییه و دروست نییه کوبونه وه له مزگه وته کانداندا بو نویرت کردن و پارانه وه و چیروک گپرانه وه، به لام هیچی تیدا نییه نه گهر که سیک ته نها بو خوئی نویرت بکات، نه مه بوچوونی ئیمامی الأوزاعی یه، که ئیمام و پیشه و او زانای شام بووه، نه م بوچوونه نزیک تره له حه قه وه (إن شاء الله)، پاشان فه رموویه تی: بوچوونی ئیمامی أحمد نه زانراوه ده رباره ی شهوی پانزهی مانگی شهعبان، به لام سه بارهت به سوننه تیتهی شه و نویرت کردن له و شه وه دا دوو ریوایه تی لیوه گپردراوه ته وه، یه ک له و ریوایه تانه ی که لئی گپردراوه ته وه سه بارهت به شه و نویرت کردن له شهوی جه زندا، له ریوایه تیگدا شه و نویرت کردن به جه ماعته تیایدا به سوننه تی

^(۱۶۲) بروانه: کتاب فی ما جاء فی البدع، لابن وضاح، ص ۱۰۱، برقم ۱۲۰، ورواه الطرطوشي فی کتاب الحوادث والبدع عن ابن وضاح، ص ۲۶۳، برقم ۲۳۵.

^(۱۶۳) بروانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع والحوادث، لعبد الرحمن بن إسماعیل، المعروف بأبي شامة، المتوفى سنة ۶۶۵هـ، ص ۱۲۴.

نه زانیوه، له بهرئه وهی له پیغه مبهری خواوه (علیه السلام) نه هاتووه و گپرداوه ته وه، به لام له ریوایه تیگدا به سوننه تی زانیوه له بهر نه وهی عبد الرحمن کوری زیدی کوری الأسود که به کیکه له تابعین نه و شه وهی زیندوو کردوته وه به شه و نویژ کردن، به هه مان شیوه تایبته کردنی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان به شه و نویژ هیچ فرموده به کی صحیح له پیغه مبهر (علیه السلام) و هاوه لانیوه نه هاتووه، به لکو نه وهی هاتبیت ته نها له لایه ن کومه لیّ تابعینی شاره زایانی شامه وه هاتووه (۱۶۴).

زانای پایه بهرز این باز (پهحمتهی خوی لیبت) فرمویه تی: (نه و بۆچونه ی که ئیمامی الأوزاعی به په سندی زانیوه گوایه شه وی پانزه ی مانگی شه عبان به شه و نویژ زیندوو بکریته وه به ته نها، وه په سندی کردنی نه و بۆچونه له لایه ن این رجه وه شتیکی زور سهیره و بۆچونیکی لاوازه، له بهر نه وهی هه ر کاریک نه گه ر دروستی تی و شه رعیتی به به لگه ی شه رعی دانمه زریّت نه وه بۆ هیچ موسولمانیک دروست نییه بیهیئته ناو دینه وه، جا به ته نها بیكات یان به جماعت، به نهی تی بیكات یان به ئاشکرا، له بهر گشتی فرموده که ی پیغه مبهر (علیه السلام) که فرمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) (۱۶۵) واته: هه رکه سیکی کاریک بکات (عباده تیکی) فرمانی ئیمه ی له سه ر نه بیّت بۆ کردن، نه وه نه و کاره کاریکه وه رناگریّت، به لکو ده دریته وه به سه ر خاوه نه که یدا، وه جگه له م به لگانه ش که به لگه ن له سه ر نکولی کردنی بیدعه و ترسان لیّ (۱۶۶).

موسلمان ی خۆشه ویست نه وهی که له پیشدا باس کرا له ووته به نرخه کانی زانا به ریژه کانی وه کو: این وضاح، والإمام الطرطوشي، والإمام عبد الرحمن بن إسماعيل المعروف بأبي شامة، والحافظ ابن رجب (پهحمتهی خویان لیبت)، وه ئیمامی نه م سه ده یه عبد العزيز ابن باز (پهحمتهی خوی لیبت)، به پوون و ئاشکرای بۆمان ده رکه وت که تایبته کردنی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان به شه و نویژ یان هه ر عبادته تیکی تر دروست نییه، به لکو بیدعه یه وه هیچ به لگه یه کی قورئانی پیرو زو سوننه تی پیغه مبهری (علیه السلام) له سه ر نییه، وه هیچ به کیکه له هاوه لانی به ریژی پیغه مبهر (علیه السلام) نه یان کردووه.

پینجه م: التبرک

التبرک: واته: داواکردنی خیرو بهرکه ت، والتبرک بالشیء: واته: داوا ی خیرو بهرکه ت کردن به هوی شتیکه وه (۱۶۷).

نه وهی که گومانی تیا نییه نه وه یه که خیرو بهخشش هه مووی به ده ست خوی پهروه رداگاره، خوی پهروه رداگاره هه ندیک له دروستکراوه کانی خوی تایبته کردووه به پر خیرو بهرکه ت، ووشه ی البرکه: له بنه په تدا به مانای جیگیرو بهرده وام دیت، وه به مانای زیاد کردن و گه شه کردنیش دیت، ده وتریت: برک علیه، واته: دعای خیرو بهرکه تی بۆ کرد، وه ده وتریت: بارک الله الشیء وبارک فيه أو بارک علیه: واته: خوی پهروه رداگاره پر خیرو بهرکه تی بکات، بویه وشه ی (تبارک: خاوه نی زور خیرو بهرکه ت) هیچ که سیکی پی وه سف ناکریت جگه له خوی پهروه رداگاره، بویه ناوتریت: تبارک فلان، له بهر نه وهی واته ی: زور گه وره ده گه یه نیت، بویه وه سفیکه بۆ هیچ که س به کار نایات جگه له خوی پهروه رداگاره، وه ووشه ی (الیمن) به مانای: پر خیرو بهرکه ت دیت.

ووشه ی (البرکه) له قورئانی پیرو زدا به چه ند مانایه ک هاتووه، له وانه:

۱ - جیگیر بوون و بهرده وام بوونی خیرو بهرکه ت.

۲ - زوری و زیاد بوون و بهرده وام خیرو بهرکه تی شت له دوا ی شت.

۳ - وشه ی (تبارک) هیچ که سیکی پی وه سف ناکریت جگه له خوی پهروه رداگاره، وه نادریته پال هیچ که س جگه له و، زانای

پایه بهرز ابن القیم (پهحمتهی خوی لیبت) ده فرمویت: (گه وره یی و زوری خیرو بهرکه تی خوی پهروه رداگاره له وه دایه که:

(۱۶۴) بیوانه: لطائف المعارف، لابن رجب، ص ۲۶۳.

(۱۶۵) رواه مسلم، ۱۳۴۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

(۱۶۶) بیوانه: التحذیر من البدع، ص ۲۶.

(۱۶۷) بیوانه: النهاية في غريب الحديث، لابن الأثير، باب الباء مع الراء، مادة "برک"، ۱/۱۲۰، وه بیوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر الجديع، ص ۳۰.

به خشندهیی برده و امه، خیره بهر که تی زوره، خاوهن پرزوه بهرزی برده و امه، وه خاوهنی گوره بییه و دووره له هه موو که م و کورپیه، هه رچی خیره بهر که ت هه یه له لایه ن خاوی په روه دگار خیره بهر که تی خوی ده پرژیت به سه ر هه ر یه کیک له بنده کانی که خوی ویستی لییه، ئا ئه مه یه واتا کانی (تبارک) که له قورئانی پیروژدا به چند مانایه ک هاتوه) (١٦٨).

نهو شتانهی که زور پیروژو پر له خیره بهر که تن:

١ - قورئانی پیروژی پر له خیره بهر که ت: قورئانی پیروژ خیره بهر که تی دنیا و دواوژدی تیدایه، بویه داواکردنی بهر که تی قورئانی پیروژ به جوان خویندنه وه و کار پی کردنی ده بیئت (به و شیوه یه ی که خاوی په روه دگار پی رازی ده بیئت).

٢ - پیغه مبهری (صلوات) پر له خیره بهر که ت: خاوی په روه دگار خیره بهر که تی گپراوه له خودی پیغه مبهردا (صلوات)، نهو خیره بهر که ته ش دوو جوړه:

یه که م: بهر که تی واتایی، نهو بهر که ت و نیعمه ته یه که له دنیا و دواوژدا دیته دی به هوی په یامه که یه وه (قورئانی پیروژ و سوننهت)، له بهر نه وهی خاوی په روه دگار پیغه مبهری (صلوات) ناردوه، وه کو: په حمه تیک بۆ هه موو بونه وهران، وه خه لکی ده ربکات له تاریکیه کان بۆ روناکی باوه رو خواپه رستی، وه نهو پیغه مبهره (صلوات) شته حه لال و حه رامه کانیا ن بۆ دیاری بکات، وه خاوی په روه دگار گپراویتی به کوتا پیغه مبهر (صلوات)، وه ئاینه که ی بار سووکی و نه رم و نیانی و لیبوره یی له خو گرتوه.

دووهم: خیره بهر که ته هه ست پیکراوه کانی، نه مه ش دوو جوړه:

٣ - بوونی خیره بهر که ت له کرداره کانیدا (صلوات)، نه ویش بریتیه له و موعجزانه ی که خاوی په روه دگار پیی به خشیه و پرزداری کردوه پیی، وه به لگه یه له سه ر پاستگویییه که ی (صلوات).

٤ - بوونی خیره بهر که ت له خودی پیغه مبهر (صلوات) و شوینه واره هه ست پیکراوه کانی، نهو خیره بهر که ته یه که خاوی په روه دگار گپراویتی له خودی پیغه مبهردا (صلوات)، هه ر بویه هاوه لانی به پرزی پیغه مبهر (صلوات)، پیغه مبهریان (صلوات) به پیروژو پر له خیره بهر که ت ده زانی تا له ژیاندا بوو، وه پاش مردنی نهو شتانه ی که له لاشه ی به جی مابوو به پیروژو پر له خیره بهر که تیان ده زانی.

بویه هیچ که سیک له دروست کراوه کانی خاوی په روه دگار پیوانه ناکریته سه ر پیغه مبهر (صلوات) تا به پیروژو پر له خیره بهر که ت بزانییت، له بهر نه وهی خاوی په روه دگار نهو هه موو پرزوه خیره بهر که ته ی گپراوه له خودی پیغه مبهردا (صلوات)، وه گو مان له وه دا نییه که خاوی په روه دگار پیغه مبهران (علیهم الصلاة والسلام) و فریشته کان و پیاوچا کانی پیروژو پر خیره بهر که تدار کردوه، به لام موسولمان نابیت داوای بهر که تیان لی بکات، له بهر نه وهی هیچ به لگه یه کی شه رعی له سه ر نییه، وه هه روه ها چه ندین شوین هه یه که خاوی په روه دگار پیروژو پر خیره بهر که تدار کردون، وه کو: مزگه وتی حرام (که عبه ی پیروژ) و مزگه وتی مه دینه (مزگه وتی پیغه مبهر (صلوات) و مزگه وتی الأقصى (بیت المقدس)، وه هه روه ها چه ند کاتیکی پیروژو پر خیره بهر که تدار کردوه، وه کو: مانگی په مه زان و شه وی قه درو ده رۆژی یه که می مانگی ذو الحجة وه (أشهر الحرام " مانگی: رجب، ذو القعدة، و ذو الحجة، والحرم " وه پۆزانی دووشه ممه و پینج شه ممه و هه یی، وه کاتی دابه زینی خاوی په روه دگار له سی یه کی شه ودا بۆ ئاسمانی دنیا، وه جگه له م شوینه پیروژانه، که نابیت موسولمان ته به روکیان پی بکات و داوای بهر که تیان لی بکات، به لکو داوای خیره بهر که ت هه ر له خاوی په روه دگار ده کریت نه ویش به کردنی کرده وه شه رعیه چا که کان ده بیئت (١٦٩).

٥ - هه ندی شت هه یه که پیروژو پر خیره بهر که تن، وه کو: ئاوی زه مزه م و باران، له بهر نه وهی له بهر که ت و خیری نه مانه

(١٦٨) بروانه: جلاء الإفهام ص ١٨٠، وتیسیر الکریم الرحمن فی تفسیره کلام المنان، للسعدی، ٣٩/٣.

(١٦٩) بروانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر الجديع، ص ٧٠-١٨٢.

ئەو ھەيە: خەلکی و ئازەلانی لای دەخۆنەو، دارو درەخت و گزۆگیای پێ سەوز دەبیت، وە داری زەیتون پیرۆز پ خێرو بەرەکەتە، وە شیرو ئەسپ و مەرپو دارخورما پیرۆز پ خێرو بەرەکەتن^(۱۷۰).

بە دەست ھێنان و داوا کردنی خێرو بەرەکەت بە رێگە یەکی شەری بەم چەند کارە دەبیت:

۱ - بە دەست ھێنان و داوا کردنی خێرو بەرەکەت بە زیکرۆ یادی خۆی پەرەردگار و خۆیندنی قورئانی پیرۆز بە دەست دیت، ئەویش داوا بەرەکەت کردنە لە خۆی پەرەردگار بە زیکرۆ دل و زمان، وە کار کردنە بە قورئانی پیرۆز و سوننەت بە شیو ھەیک شەری، لە بەر ئەو ھەیک بەرەکەتیان لەم شتانە دا ھە: دل پێیان ئارام دەبیت، دل بە ھێز دەکەن بۆ زیاد عیبادەت کردن، وە شیفای ھەموو دەر دوو بە لایەکیان تێدا ھە، وە بە ختە و ھەری دۆناو دوا پۆژیان تێدا ھە، لیخۆش بوونی تاوانەکانی تێدا ھە، بە ھۆیانە وە ھێمنی دادە بە زیت، وە قورئانی پیرۆز دەبیتە تکاکار بۆ خاوەنە کە لە پۆژی دوا ھیدا، بە لام تە بە پڕوک بە قورئان نا کریت وەک دانانی لە ناو مال و ناو سەیارە و دانانی لە پشت سەری ئافرەتی زەستان، بە لکو بە دەست ھێنان و داوا کردنی خێرو بەرەکەتی قورئانی پیرۆز بە خۆیندە و ھە کار پێ کردنی ئەبیت.

۲ - بە دەست ھێنان و داوا کردنی خێرو بەرەکەت بە خۆی پیغە مەبەر (ﷺ) تا لە ژياندا بوو، لە بەر ئەو ھە پیغە مەبەر (ﷺ) پیرۆز پ خێرو بەرەکەت بوو لە خۆی خۆی و ئەو شتانە کە پیو ھە بوو، ھەریو ھە لانی بە پیزی پیغە مەبەر (ﷺ) تە بە پڕوکیان دە کرد بە خۆی پیغە مەبەر (ﷺ) خۆی، ھەروەک أبو حنیفە (رضی اللہ عنہ) دە فەر مویت: ((جاریکیان پیغە مەبەر (ﷺ) لە گەرما ی نیو ھەدا چوو بۆ البطحاء (شوینیکە لە نیوان مەککە و مین) لە وێ دەست نوژی گرت و نوژی نیو ھە پۆ و عەسری بە (قصر و جمع کرد، دوو پکات، دوو پکات) پاشان موسولمانان ھەستان و دەستی پیغە مەبەر (ﷺ) بە دەم و چاویاندا دە ھینا (و ھەکو داوا کردنی خێرو بەرەکەت)، منیش دەستی پیغە مەبەر (ﷺ) گرت و بە سەر دەم و چاومدا ھینام، دەستەکانی و ھەکو بە فر ساردو فینک بوون، وە بۆنی لە میسک خۆشتر بوو))^(۱۷۱).

و ھە انس ی کوری مالک (رضی اللہ عنہ) دە فەر مویت: ((پیغە مەبەر (ﷺ) چوو مین و بەرد ھاویشتنی (الجمرة العقبی) کردو چوو ھە ناو (خیمە یان ئەو کە پەری کە ھەلی دابوو) و ھە یوانی سەری، پاشان بە سەرتاشیکی فەر موو: و ھە سەرم بتاشە، ئامازە ی بۆ لای راستی کردو پاشان بۆ لای چە پی، پاشان پیغە مەبەر (ﷺ) مووی سەری دا بە ھاو ھە بە پیزە کانی))، لە پیاو ھە تیکی تردا: ((پیغە مەبەر (ﷺ) بانگی أبو طلحە ی کردو موو ھە کانی لای راستی سەری داپیی، پاشان پیغە مەبەر (ﷺ) بە سەرتاشە کە ی فەر موو: لای چە پی سەرم بتاشە، ئەو ھە بوو موو ھە کانی سەری دا بە أبو طلحە و پیی فەر موو: دابەشی بکە لە نیوان موسولماناندا" سەری کردنی بە چاوی ریزو پ خێرو بەرەکەتە و ھە))^(۱۷۲).

بۆ ھە ھاو ھە لانی بە پیزی پیغە مەبەر (ﷺ) تە بە پڕوکیان دە کرد بە جل و بەرگە کە ی و شوینی دەستی و ئاوی دەست نوژی بەرماو ھە ئاو خواردنە و ھە کە ی و زۆر شتی تر^(۱۷۳)، و ھە تە بە پڕوکیان دە کرد بەو شتانە ی لە لاشە ی پیغە مەبەر (ﷺ) بوو تە و ھە، و ھەکو: موو ھە کانی، و ھە ئەو شتانە ی کە پیغە مەبەر (ﷺ) بە کاری ھینا و ھە پاش خۆی مابوو ھە، و ھەکو: جل و بەرگ و قاپ و قاچاغ و نە ھە کانی، و ھە جگە لەم شتانە ش^(۱۷۴).

^(۱۷۰) بیوانە: ھەمان سەرچاوە، ص ۱۸۳-۱۹۷.

^(۱۷۱) البخاری: کتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ، ۴/۲۰۰، برقم ۳۵۵۳.

^(۱۷۲) رواه مسلم، كتاب الحج، باب بيان أن السنة يوم النحر أن يرمي، ثم ينحر، ثم يملق، والابتداء في الحلق بالجانب الأيمن من رأس المخلوق، ۲/۹۴۷، برقم ۱۳۰۵.

^(۱۷۳) بیوانە: التبرک، أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۲۴۸-۲۵۰.

^(۱۷۴) بیوانە: ھەمان سەرچاوە، ص ۲۵۲-۲۶۰.

موسولمانی خو شه ویست لی رده دا ده بیټ ناگاداری ئه وه بین که هیچ که سیك قیاس ناکریتته سهر پیغه مبه ر (ﷺ) له پووی پیروزی و پرخیرو به ره که تیه وه، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی نه کردووه که هیچ یه کیك له هاوه لانی به چاوی به ره که تیه وه سهر بکریت، وه نه گپرداوه ته وه له هیچ یه کیك له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و کاره یان کرد بیټ له گه ل که سانی جگه له پیغه مبه ردا (ﷺ) جا له ژیانیدا بیټ یان دوی مردنی، وه ته به پروکیان نه کردووه به هیچ یه کیك له خلیفه به ریزو سه حابه کانی پشتیوانان و کوچکردوان و ئه وانیه که موژده ی به هشتیان پی درابوو (خوای گوره له هه موویان پازی بیټ).

زانای پایه به رز ئیمامی الشاطبی (رحمته ی خوای لی بیټ) ده فه رمو بیټ: (پاش مردنی پیغه مبه ر (ﷺ) هاوه لانی به ریزی، هیچ کاریک پووی نه داوه لی یان ده رباره ی ته به پروک کردن به که سانی جگه له و، له کاتی کدا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له دوی خو ی هیچ که سیکی به جی نه هیشتوو له ئیمامی ابوبکر الصدیق (رضی الله عنه) به ریز تر بیټ و خلیفه شی بیټ، له ناو هاوه له به ریزه کانی دا هیچ یه کیکیان ئه وه یان نه کرد به رامبه ری، وه ئیمامی عمر (رضی الله عنه) که دوی ابوبکر الصدیق (رضی الله عنه) له و به ریز تر نه بووه، پاشان ئیمامی عثمان (رضی الله عنه) و ئیمامی علی (رضی الله عنه) و سه رجه م سه حابه کان که له ناو ئومه ته دا له وان چاکتره به ریز تری تیا نه بووه لای خوای په روه ردگار، به هیچ شی وه یه ک بو مان نه گپرداوه ته وه که خاوه ن خیرو به ره کت بوو بیټن و خه لکیان خیردارو به ره که تدار کرد بیټ) (۱۷۵).

گومانی تیدانییه که سوود وه رگرتن له عیلم و زانیاری زانیان، گو ی گرتن له ئاموژگارییه کانیان، پارانه وه کانیان بو موسولمانان، ده ست که وتنی فه زلی دانیشتاگانیان به دانیشن له گه لیاندا پر له خیرو به ره که ت سو دی زور، به لام ته به پروک ناکریت به خودی خو یان، به لکو به ده ست هینان و داوا کردنی خیرو به ره که ت به وه ده بیټ که کرده وه ی چاکه بکه ین به عیلم و زانیاریه که یان، وه شوینی زانیانی ئه هلی سوننه و جه ماعه بکه وین (۱۷۶).

۳ - به ده ست هینانی خیرو به ره که ت به خواردنه وه ی ئاوی زه مزه م، چونکه ئاوی زه مزه م پیرو زترین ئاوی سهر زه وییه، به خواردنه وه ی تینو بیټی ده شکیت و شوینی خواردنیش ده گریټ، وه خواردنه وه ی به نییه تیکی باش شیفا ی تیدایه، له بهر ئه وه ی بو هر مه به سته یك بخوریتته وه دیتته دی، پیغه مبه ر (ﷺ) ده رباره ی ئاوی زه مزه م ده فه رمو بیټ: ((إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ، إِنَّهَا طَعَامٌ طَعْمٌ [وَشِفَاءٌ سَقِيمٍ])) (۱۷۷) واته: به راستی ئاوی زمزم ئاویکی پیروز و پر به ره که ته، ئاویکه شوینی خواردن ده گریټته وه، وه شیفا ی نه خو شی تیدایه.

جابری کوری عبدالله فه رموده یه کمان بو ده گپریټته وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که فه رمو بیټی: ((ماء زمزم لما شرب له)) (۱۷۸). واته: ئاوی زه مزه م بو هر مه به سته یك بخوریتته وه دیتته دی. وه گپرداوه ته وه که پیغه مبه ر (ﷺ) ئاوی زه مزه می ده کرده ناو کوپه و دۆلکه وه دهیدا به نه خو شه کان و ده یکرد به سه ریاندا (۱۷۹) (رومه تیانی پی ته ر ده کرد).

۴ - به ده ست هینانی خیرو به ره که ت به ئاوی باران، گومانی تیدا نییه که ئاوی باران پیروز و پر به ره که ته، چونکه خوای په روه ردگار به ره که تی تی کردوو: خه لکی لی ده خو نه وه، وه هه موو گیان له به ران و پوهه ک و درهخت و به رو بوومه کان پی گهش ده بنه وه، وه خوای په روه ردگار هه موو شتیکی پی زیندوو ده کاته وه.

(۱۷۵) بوانه: الاعتصام للشاطبي، ۸/۲، ۹، وه بوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۲۶۱-۲۶۹.

(۱۷۶) بوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۲۶۹-۲۷۸.

(۱۷۷) أخرجه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي ذر، ۴/۱۹۲۲، برقم ۲۴۷۳، وما بين المعكوفين عند البزار، والبيهقي، والطبراني، قال الهيثمي في مجمع الزوائد: "رجاله ثقات"، ۳/۲۸۶.

(۱۷۸) أخرجه ابن ماجه، كتاب المناسك، باب الشرب من زمزم، ۲/۱۰۱۸، برقم ۳۰۶۲، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ۲/۱۸۳، وإرواء الغليل، ۴/۳۲۰.

(۱۷۹) الترمذي بنحوه، عن عائشة رضي الله عنها، كتاب الحج، باب: حدثنا أبو كريب، ۳/۲۸۶، برقم ۹۶۳، والبيهقي، ۵/۲۰۲، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي،

۱/۲۸۴، والأحاديث الصحيحة، ۲/۵۷۲.

انس كورپی مالك (رضي الله عنه) ده فہرموویت: جاریکیان له گہل پیغہمبہردا (صلوات علیہ وسلم) بووین بارانمان به سہردا باری پیغہمبہر (صلوات علیہ وسلم) ہندی له جله کانی هہلدایه وه تا باران لاشہی تہر کرد، ووتمان ئەی پیغہمبہری خوا (صلوات علیہ وسلم) بۆ وات کرد، فہرمووی: ((لأنّہ حدیثُ عہدِ برّہ))^(۱۸۰).

زانای پایہ بہرز ئیمامی النوری (رحمہتی خوائ لیبیت) ده فہرموویت: واتہ: باران بارین پرحمہتی خوائ پہرودہدگارہ و تازہ دروستی کردوہ (تازہ باراندوویہتی) بۆیہ تہ بہرپوکی پی دەکریت.

بہدہست ہینان و داوا کردنی خیر و بہرہکەت

بہ شیوہیہکی ناشہری و نادرست بہم شیوانہی لای خوارہوہیہ:

- یہکەم: تہ بہرپوک کردن بہ پیغہمبہری خوا (صلوات علیہ وسلم) دوائ مردنی دروست نییہ و ناشہرییہ، بہ لام له دوو شتدا دروستہ:
- ۱ - باوہر پیبوون و گوپراپہ لی کردن و شوین کہوتنی، ہەر کہ سیک باوہری پیبیت و گوپراپہ لی بکات و شوینی بکہویت، ئەوہ بیگومان خیر و بہرہکەت و پاداشتی زۆر بہختہوہری دونیا و دواروژ بہدہست دینیت.
 - ۲ - تہ بہرپوک کردن بہو شتانہی کہ بہ لاشہی پیغہمبہرہوہ (صلوات علیہ وسلم) بووہ، یان ہی ئەو بووہ، وەکو: موی لاشہی، جل و بہرگی، قاپ و قاچاغہ کانی.

بہ لام جگہ لەم شتانہ دروست نییہ تہ بہرپوک بکریت بہ ہیچ شتیکی، بۆیہ شہری نییہ تہ بہرپوک بکریت بہ گۆرہکەیی، وە خو نامادہ کردن مہبہستی زیارہتی گۆرہکەیی دروست نییہ (واتہ: شدُّ الرَّحَالِ) نابیت، بہ لکو خو نامادہ کردن و سازدانی زیارہت تہنہا بۆ ئەم سئ مزگوتہ دەبیت (المسجد الحرام (کہعہی پیروژ)، والمسجد الأقصى (قودسی پیروژ)، والمسجد النبوي مزگوتی مہدینہ)، بۆیہ سوننہ تہ کاتیک کہ موسولمانیک زیارہتی گۆرہکەیی پیغہمبہر (صلوات علیہ وسلم) بکات ئەگەر لە مہدینہ دا بیت، یان زیارہتی مزگوتہکەیی کردبیت پاشان زیارہتی گۆرہکەیی بکات، وە زیارہتی گۆرہکەیی بہم شیوہیہ دەبیت: کاتیک دەچیتہ ناو مزگوتہکەیی پیغہمبہرہوہ (صلوات علیہ وسلم) دوو رکات سوننہتی سلأوی مزگوت دەکەیت (تحیة السجد)، پاشان دەچیت بۆ لای گۆرہکەیی و پرو دەکەیتہ ئەو ہودہیہی کہ پیغہمبہری (صلوات علیہ وسلم) تیدا نیژراوہ بہلہسەر خوئی و نەرمو نیانی و بہ دەنگیکی نزم دەلینیت: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، واتہ: سہلامی خوات لەسەر بیت ئەی پیغہمبہری خوا (صلوات علیہ وسلم)، عبد اللہ کورپی ئیمامی عمر (خوایان لی پازی بیت) لەمہ زیاتری نەدوت، بہ لام ئەگەر لەمہ زیاتر بلینیت: ((السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ حَقًّا، وَأَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ، وَأَدَّيْتَ الْأَمَانَةَ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَنَصَحْتَ الْأُمَّةَ)).

واتہ: سہلامی خوات لەسەر بیت ئەی پیغہمبہری خوا (صلوات علیہ وسلم)، ئەی باشترین دروست کراوی خوا، شایہتی ئەدەم کہ تو پیغہمبہری خوائ (صلوات علیہ وسلم)، بہراستی پەمامی خوات گەیاند، بہراستی ئەو ئەمانہتہی لەسەر شانت بوو گەیاندت، بہراستی تیکوشایت لە پینا و خوائ پەروہدگاردا باشترین تیکوشان، وە بہراستی بہ جوانترین شیوہ نامۆزگاری ئوممہتہکەت کرد. ئەگەر ئەم زیادہیہ بلینیت ہیچی تید نییہ چونکہ ئەمانہتہموی سیفاتی پیغہمبہرن (صلوات علیہ وسلم)^(۱۸۱).

بہ لام نابیت لای گۆرہکەیی بپارینتہوہ بۆ ئەوہی گومانت و نابیت کہ پارانہوہ لای گۆرہکەیی وە لام دەدریتہوہ، وە بہ ہیچ شیوہیہک داوائ شہفاعہتی لی ناکەیت، وە نابیت دەست و لاشەت بہینیت بہ سەر گۆرہکەیدا وە نابیت نہ گۆرہکەیی و نہ دارو بہردو دیوارہکەیی ماچ بکہیت، وە نابیت تہ بہرپوک بکہیت بہو شوینانہی کہ پیغہمبہر (صلوات علیہ وسلم) دانیشتوہ لەسەری یان نویری لەسەر کردوہ، وە نابیت تہ بہرپوک بکہیت بہو ریگایانہی کہ بہسەریدا رویشتوہ، وە ئەو شوینانہی کہ تیدا وەحی بۆ سەر دابەزیوہ، وە نابیت تہ بہرپوک بکہیت بہو شوینہی کہ تیدا لە دایک بووہ یان شەوی لە دایک بوونی یان ئەو شەوہی کہ شەو

^(۱۸۰) أخرجه مسلم، كتاب صلاة الاستسقاء، باب الدعاء في الاستسقاء، ۲/۶۱۵، برقم ۸۹۸.

^(۱۸۱) بروانہ: مجموع فتاویٰ ابن باز في الحج والعمرة، ۵/۲۸۹.

په وییه که ی تیډا پویدا، وه ته به پرپوک ناکریت به پوژی کوچ کردنه که ی، وه جگه له مانهش که نه خواو نه پیغه مبهری خوا (ρ) به شه رعیان دانه ناوه^(١٨٢).

دووهم: لهو ته به پرپوکانه ی که ناشه رعیه و دروست نییه: بریتیه له ته به پرپوک کردن به پیاوچاکان، موسلمانان ته نهها خوا په رست ناگاداربه که ته به پرپوک به خودی پیاوچاکان و شوینه واره کانیان و شوینی عیاده ته کانیان و شوینی دانیشتن و گوږه کانیان ناکریت و دروست نییه، وه خوئاماده کردن و گهشت کردن و نویت کردن لای گوږه کانیان نابیت و دروست نییه، وه داوای پیوستی ناکریت لای گوږه کانیان، وه دهست و لاشه هینان به سهر گوږه کانیان و مانه وهو ته به پرپوک کردن به له دایک بوونیان و جگه له مانهش هیچیان دروست نین به لکو ناشه رعین، بویه هر که سیک نهو کارانه بکات و مه بهستی نزیک بوونه وه بیت لییان نهوه به راستی هاوه لی گوره ی بو خوا ی په روه ردگار بریارداوه (الشرك الأكبر) واته: باوه رت و ابیت که پیاوچاکان زهره رو زیان و سودیان به دهسته، یان به خشین و پیگری لی کردنیان به دهسته، به لام نه گهر که سیک نهو کارانه بکات به ئومیدی به دهست هینانی خیرو به رکه که له لایین خوا ی په روه ردگار نهوه به راستی بیده یه که و کاریکی زور خرابی کردوه^(١٨٣).

سینهم: له ته به پرپوک ناشه رعیه کان: ته به پرپوک کردن به شاخ و کیو و شوینه کان، له بهر نهوه ی ته به پرپوک کردن به م شوینانه پیچه وانه ی مه نهج و پیبازی پیغه مبهره (صلواته)، چونکه ته به پرپوک کردن پیبان هوکاره بو به گوره زانینی نهو شوینانه، وه دروست نییه نهو شوینانه قیاس بکریت سهر به رده په شه که (الحجر الأسود) و تواف کردن به دوری که عبه دا، چونکه ماچ کردن و سورانه وه به دوری که عبه دا عیاده تن و به به لگه ی قورئانی پیروز و سوننهت نهو کارانه ده کریت، وه جگه له دهست هینان به (الحجر الأسود والركن الیماني من الکعبه) دروست نییه دهست به هیچ شوینیکدا به نریت له پووی به رکه که و پیروزییه وه، چونکه به یه کدهنگی زانایان پیغه مبهر (صلواته) ته نهها سه لامی له هه ردو پوکنی الیمانی کردوه^(١٨٤).

زانای پایه به رز ابن القیم (په حمه تی خوا ی لبیت) ده فهرمویت: (له سهر پووی زه ویدا هیچ شوینیک نییه (پارچه زه وییه که) دروست بیت ماچ بکریت و سه لامی لی بکریت و تاوانی تیډا بوهریت ته نهها به رده په شه که و پوکنی الیمانی نه بیت (الحجر الأسود والركن الیماني من الکعبه)^(١٨٥).

وه سه بارهت به تابهت مهندی مه که که ی پیروز ده فهرمویت: (له سهر پووی زه ویدا هیچ شوینیک نییه که پیوست بیت له سهر هه موو موسولمانانیک ی به توانا پروات بو ئو ی (بو حج کردن) وه به ده وریدا بسوریتته وه جگه له که عبه ی پیروز).

وه زانای پایه به رز ابن تیمیه (په حمه تی خوا ی لبیت) سه بارهت به سورانه وه به دوری جگه له که عبه ی پیروزدا ده فهرمویت: (وه سورانه وه بهو شیوه یه (به دوری هه رشتیک جگه له که عبه ی پیروز) یه کیکه له گه وره ترین بیده حه رامه کان، بویه هه که سیک سورانه وه (الطواف) به دوری هه رشتیک جگه له که عبه ی پیروز به دین بزانیته داوای ته و به ی لی ده کریت، نه گهر ته و به ی کرد نهوه باشه، نه گهر ته و به ی نه کرد نهوه ده بیت بکوژریت)^(١٨٦).

وه دهست و لاشه هینان و ماچ کردنی (مقامی ابراهیم) و دارو به ردی مزگه وتی حرام (که عبه ی پیروز) دروست نییه (به نییه تی ته به پرپوک)، وه دروست نییه زیارهت کردن و سه رکه وتن بو کیوی (الحراء) به مه بهستی نویت کردن و به دهست هینانی خیرو به رکه که، وه کیوه کانی (ثور، عرفة، ابي قیس، ثبر) یش به هه مان شیوه دروست نییه زیاره تیان بکریت و نییه تی خیرو به رکه که تت

^(١٨٢) بروانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٣١٥-٣٨٠.

^(١٨٣) بروانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٣٨١-٤١٨.

^(١٨٤) بروانه: إقتضاء الصراط المستقیم، لابن تیمیه (رحمه الله تعالى)، ٧٩٩/٢.

^(١٨٥) بروانه: زاد المعاد فی هدی خیر العباد، ٤٨/١.

^(١٨٦) بروانه: مجموع فتاوی ابن تیمیه، ١٢١/٢٦.

پېيان هېبیت، وه دروست نبيّه زياره تي كيوي (الطور) بكریت و خو ئاماده كردن و گهشتي بو لا ساز بكریت، به نبيّه تي به دست هيناني خيرو بهر كهت، وه نابيت هيچ يه كيک له دارو بهرده كان به ته به پروك بزانيّت^(١٨٧).

هوكاره كاني ته به پروك كردني نادرست و ناشهري چين؟

- ١ - نه زاني و نه شاره زايي له دين.
 - ٢ - زياده پره وي كردن له پياوچاكاندا.
 - ٣ - خو ليكچواندن به هاو له بريارده ران و بي باوه ران.
 - ٤ - به گوره زانيني شوينه واره كان وه كو (گوږ و دارو بهردو خو له و).
- شوينه واره خراپه كاني ته به پروك كردني نادرست و ناشهري زور زورن له وانه:**

١ - بريارداني شيركي گوره، كه نه مهش يه كيكه له گوره ترين و ترسناكترين شوينه واره خراپه كاني ته به پروك كردني نادرست و ناشهري، نه گهر خودي نه و كاره شيركي گوره بيت، يان ته به پروك كردني نادرست هوكاره بو بريارداني شيركي گوره.

- ٢ - بريارداني بيده.
- ٣ - كردني جوړه ها تاوان و خراپه كاري.
- ٤ - كه وتنه ناو جوړه ها درو.
- ٥ - گوږيني دهقه كاني قورئاني پيرو ز و فرموده كاني پيغه مبه ر (عليه السلام)، وه ليكدانه و هيان به شيوازيكي ناشايسته و نه ويستراو.

- ٦ - فهوتاني سوننه ته كاني پيغه مبه ر (عليه السلام).
- ٧ - سه رليشيوان به هوي كاري نه زانانه وه.
- ٨ - له ناو چووني نه وه كان.

موسولماناني خو شه ويست هه موو نه م كارانه له شوينه واره حرام و خراپه كاني ته به پروك كردني نادرست و ناشهريين.

هوكاره كاني به رگري كردن له ته به پروك كردني نادرست و ناشهري:

- ١ - گه يانندن و بلاو كردنه وه ي عيلم و زانياريه كي به سوود.
- ٢ - بانگه واز كردن بو مهنه هج و ريبازي حه ق و راست.
- ٣ - لا بردن و نه هيشتنني هه موو هوكاره كاني زياده پره وي كردن و نه شوينه واره ي كه به پيرو ز و گوره ده زانرين.
- ٤ - تيك شكاندي هه موو هوكاريك له و هوكارانه ي كه خه لكي به ته به پروكيان ده زانيت^(١٨٨).

زاناي پايه به رز شيخ الناصر السّدي (رهحمه تي خوي ليبيت) له شه رحى (كتاب التوحيد) له باسى (مَنْ تَبَرَكَ بِشَجَرَةٍ أَوْ حَجَرَةٍ أَوْ نَحْوِهَا) ده فه رمويّت: (واته: نه و كاره شيركه يان له كرده وه ي موشريكه كانه، زانايان يه كده نكن له سه ر نه وه ي كه دروست نبيّه به چاوي خيرو بهر كهت برونريته هيچ دارو بهردو مزرگا و شوينه واره كان، چونكه نه و كاره زياده پره وي كردنه تيا ياندا، وه نه م كاره ورده سه ر ده كيشيت بو پارانه وه لييان و په رستنيان كه نه و يش شيركي گوره يه، وه نه مهش گشتيه بو هه موو شتيك هه تا (مقامي ابراهيم) (حجره كه ي پيغه مبه ر (عليه السلام) و به ردي (بيت المقدس) وه جگه له م شوينه پيرو زانه ش).

^(١٨٧) بپوانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٤١٩-٤٦٤.

^(١٨٨) بپوانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٤٨٣-٥٠٦، وه بپوانه: اقتضاء الصراط المستقيم، لابن تيمية، ص ٧٩٥-٨٠٢، وه بپوانه: كتاب التوحيد، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ٩٣.

به لّام سه لام کردن و ماچ کردنی به رده په شه که و (الرّکن الیمانی) ئەمانه به ندایه تی کردنه بۆ خوی په روهردگار، وه به گوره زانین و مل که چ بوونه بۆی، که ئەمهش ناوه پۆکی عیباده ته، ئەم کاره به گوره زانینی خوی په روهردگار و په رسته بۆی، به لّام ته به پړوک کردن به و شتانه به گوره زانینی دروست کراوه کانه و په رسته بۆیان، وه جیاوازی نیوان ئەم دوو کاره، وه کو: جیاوازی نیوان پارانه وه له خوی په روهردگار که ئیخلاص و خوا به ته نها په رستییه، وه پارانه وه له دروست کراوه کان که شیرک و هاوه لّ بپاردان وایه^(۱۸۹).

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئەم سه رده مه

بیدعه خراپ و باوه کانی ئەم سه رده مه زۆر زۆرن، له و بیدعانه به نمونه:

۱ - نییهت هینان به زمان و ووتنی به دهنگی بهرز: وه ک موسولمانیک بلیت: نییه ته ئەم نوێزه ئەوهنده پکاته ده که م بۆ خوی په روهردگار، یان بلیت: نییه تم وایه ئەم پۆ به پۆژوو ئەم بۆ خوی په روهردگار (فهرز بیّت یان سوننهت)، یان بلیت: نییه تم وایه دهست نوێزه ده گرم یان غوسلی خۆم ده رده که م، یان جگه له مانه، موسولمانانی خۆشه ویست نییهت هینان به زمان بیدعه یه، له بهر ئەوهی نییهت هینان به م شیوه یه پیچه وانه ی پینمونی پیغه مبه ره (ﷺ)، وه له بهر ئەوهی خوی په روهردگار ده فه رموویت: ﴿ قُلْ أَعْلَمُوكَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ (الحجرات) .

واته: ئەه ی پیغه مبه ره (ﷺ) بلی: ئایا ئیوه خوی په روهردگار له ئایینی خۆتان ئاگادار ده که ن و پیی راده گه یه نن، له کاتی کدا خوی په روهردگار زاناو شاره زایه به هه رچی شتی که له ئاسمانه کان و زه ویدایه، به راستی خوی په روهردگار به هه موو شتی که زاناو به ئاگایه .

موسولمانی خۆشه ویست نییهت شوینی ناو دلّه، وه کاری که په یوه سته به دلّه وه نه که به لاشه وه، هه روه ک زانای پایه بهرز این رجب (په حمه تی خوی لیبت) ده فه رموویت: (نییهت: بریتییه له مه به سستی ناو دلّه کان، بۆیه ئەه نییه تانه ی که له ناو دلّان واجب نییه به زمان بو تریت له هیچ جوړیک له عیباده ته کاند) (۱۹۰).

۲ - ووتنی زیکره کان دوا ی نوێزه فه رزه کان به جه ماعی و به دهنگی بهرز :

موسولمانی خۆشه ویست ئەوهی که شه رعیه ئەوه یه هه ر موسولمانیک ئەگه ر زیکریک له سوننه تدا هاتوه به ته نها و به دهنگی نزم بیخوینیت، هه ر وه ک پیغه مبه ره (ﷺ) به و شیوه یه زیکره کانی دوا ی نوێزه فه رزه کانی کردوه، وه هاوه لانی به ریزی شی به و شیوه یه کردویانه، له کاتی کدا ئەوان سوننه ته کانی پیغه مبه ریان (ﷺ) به و شیوه یه جی به جی کردوه، وه ئەوهی که گو مانی تیدا نییه ووتنی زیکره کان به جه ماعی و به دهنگی بهرز بیدعه یه و پیچه وانه ی پیبازی پیغه مبه ری خوایه (ﷺ).

۳ - خویندن سوره نسی (الفاتحه) بۆ گیانی سه ر دووه کان، یان خویندن دوا ی پارانه وه بۆ مردووه کان، یان خویندن له کاتی ماره بریندا، هه مو ئەمانه بیدعه یه کی خراپن، چونکه له سه رده می پیغه مبه ردا (ﷺ) نه بووه، وه له هاوه لانی به ریزییه وه ئەم کاره نه هاتوه، له کاتی کدا ئەوان شاره زاترین که س بوونه به حالی پیغه مبه ره (ﷺ)، ده ی که و ابوو کاتی که له وانه وه ئەم کاره نه گێر دراوه ته وه و ئەوان نه یان کردوه ده ر ده که ویت که کاریکی بیدعه یه .

۴ - گێرانی ماته مینی له سه ر مردووه کان و خواردن دروست کردن بۆ ئەه خه لکانه ی که دین بۆ سه رخۆشی کردن له که س و کاری مردووه که، وه به کری گرتنی قورئان خوینه کان بۆ قورئان خویندن له سه ر مردوو، گو مانیان وایه ئەم کاره سه رخۆشی کردنه له که سانی خاوه ن مردوو، وه گو مانیان وایه ئەم قورئان خویندنه سوود به مردووه که ده گه یه نیت، هه موو ئەم کارانه بیدعه یه و خوی په روهردگار هیچ به لگه یه کی له سه ر دروستی دانه به زاندوه .

(۱۸۹) بیوانه: القول السدید فی مقاصد التوحید، ص ۵۱.

(۱۹۰) بیوانه: جامع العلوم والحکم، ۱/ ۹۲.

٥ - کردنی ویرده سوّفیه کان به هموو جوړه کانییه وه که پیچه وانه ی پښازی پیغه مبهری خویه (صلوات) جا ئه و پیچه وانه کردنه له پووی ووتنی ویرده که وه بیټ، یان شیوهی، یان کاته که ی بیټ، پیغه مبهر (صلوات) ده فهرمویت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۹۱).

واته: هرکه سیک کاریک بکات (عیباده تیک) فهرمانی نیمه ی له سر نه بیټ بو کردنی، ئه وه ئه و کاره کاریکه وهرناگیریت، به لکو ده دریتته وه به سر خاوه نه که یدا. وه جگه له م به لگانه ش که به لگن له سر نکولی کردنی بیدعه و ترسان لی^(۱۹۲).

٥ - خانوو دروست کردن به سر گوړه کانه وه، وه کردنیان به مزگه وت، یان دروست کردنی مزگه وت به سر گوړه کانه وه و مردوو ناشتن تیا یاندا، وه نویژ کردن پوو به پووی گوړه کان، وه زیاره ت کردنیان به نییه تی به دست هیئانی خپرو به ره که ت، وه ته وه سول کردن به مردوو کان، وه نویژ کردن له لای گوړه کان به مه به سستی خپرو به ره که ت، وه زیاره ت کردنی نافرته تان بو گوړستان، وه پازاندنه وه و کردنی گوړه کان به چراخان، هموو ئه م کارانه بیدعه یه و کاریکی خراپن^(۱۹۳).

باسی نویه م: ته وبه کردنی که سی بیدعه چی

موسولمانی خو شه ویست باش بزانه و گومان له وه دا نییه که بیدعه کردن ترسناکتره له تاوان کردن، هر کاتیک تاوان له بنده یه کدا کو بیټته وه و ئه و که سه سوور بیټ له سهری ئه وه له ناوی ده بات، وه بیدعه کردن زیاتر له ناوی ده بات، هر وه ک سفیانی الثوری (په حمه تی خوی لی بیټ) ده فهرمویت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَىٰ إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا)^(۱۹۴).

واته: بیدعه کردن خو شه ویستتره لای شه ی تان (ابلیس) له تاوان کردن، چونکه تاوان ته وبه ی لی ده کریت به لام بیدعه ته وبه ی لی ناکریت.

زانای پایه به رز ابن تیمیّه (په حمه تی خوی لی بیټ) ده فهرمویت: (واتای (وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا) ئه وه یه: که سی بیدعه چی کاتیک دینیکی تازه ی داهیناوه که نه خوی په روه ردگار و نه پیغه مبهر (صلوات) به دینیان دانه ناوه، ئه و کاره خراپه ی بو پازینراوه ته وه و به کاریکی چاک و باشی ده زانیت، بویه هه تا ئه و بیدعه یه به باش بزانت ئه وه هرگیز ته وبه ی لی ناکات، له بهر ئه وه ی سهره تای ته وبه بریتییه له وه ی که مرؤف ده بیټ بزانت کاریکی خراپی کردوو ته وبه ی لی بکات، یان ده بیټ عیلمی هه بیټ و بزانت که کاریکی فهرز یان سوننه تی فه وتاندوو ته وبه ی لی بکات، بویه هه تا ئه و بیدعه چییه ئه و کاره بیدعه یه ی لا باش بیټ ئه وه هرگیز ته وبه ی لی ناکات)^(۱۹۵).

پاشان فهرموویه تی: (به لام ده شیټ که سی بیدعه چی ته وبه بکات و ته وبه ی لی ده وه شیټته وه، ئه ویش به وه ی که خوی په روه ردگار هیدایه تی بدات و پښمونی بکات تا حقه و راستی بو پوون ده بیټته وه، هر وه ک خوی په روه ردگار هیدایه تی چه ندین بئ باوه ر و مونا فیک و کومه لانی ئه هلی بیده ع و سه رلی شیواوانی داوه)^(۱۹۶).

وه فهرموویه تی: (ئه وه ی ده لیت: به هیچ شیوه یه که ته وبه ی که سی بیدعه چی گپرا نییه، ئه وه به راستی هه له یه کی گه وره ی کردوو)^(۱۹۷).

^(۱۹۱) رواه مسلم، ۱۳۴۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۹۲) بروانه: التحذیر من البدع، ص ۲۶.

^(۱۹۳) بروانه: کتاب التوحید، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۹۴.

^(۱۹۴) بروانه: شرح السنة، للبخاري، ۲۱۶/۱.

^(۱۹۵) بروانه: مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، ۹/۱۰.

^(۱۹۶) بروانه: هه مان سه رچاوه، ۱۰-۹/۱۰.

وه ههروهه له شهرحی ئه وه فرموده یه ی که ده فرموویت: په رده دراوته نیوان ته وبه و که سی بیدعه چی، ههروهه کُسی کوری مالک (ﷺ) له پیغه مبهروهه (ﷺ) بۆمان ده گپریته وه، که فرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ حَجَبَ التَّوْبَةَ عَنِ صَاحِبِ كُلِّ بَدْعَةٍ)) (۱۹۸).

واته: خوای پهروهردگار بهری ته وبه ی گرتووه له نیوان هه موو که سیکی بیدعه چی. واتای ئه م فرموده یه له ووته که ی پیشوی این تیمیه زۆر به جوانی پوون بووه وه.

موسولمانی خوشه ویست به راستی دهقه کانی قورئانی پیروز و سوننهت ههندیکیان ههندیکیان پوون ده که نه وه، وه خوای پهروهردگار پوونی کردوته وه بۆ بهنده کانی که ته وبه ی ته وبه کاران وه رده گریت ئه گه راز له تاوانه کانیان بینن و سوور بن له سه ر ئه وه ی که جاریکی تر نه گه پینه وه سه ری، وه مافی خه لکی بگپینه وه ئه گه ر له سه ریان بوو، خوای پهروهردگار پاش ئه وه ی باسی هاوه ل پیرا رده ران و بکوژان و زیناکه ران ده کات و په یمانی پییان داوه که له دوا پۆژدا سه رشو پریان بکات، فرمویه تی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۷۰) (الفرقان).

واته: مه گه ر که سانیک که ته وبه ده که ن (پاش ئه نجام دانی ئه و تاوانانه) وه باوه ری ته واو دینن و کرده وه ی چاکه ده که ن، ئا ئه و که سانه خوای پهروهردگار کرده وه خراپه کانیان ده گوری بۆ کرده وه ی چاکه، وه خوای پهروهردگار زۆر لی خوش بوو زۆر به به زه ییه (۱۹۹).

وه ههروهه ده فرمویت: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ (طه: ۸۲).

واته: دلنیا بن به راستی من زۆر لی خوش بووم له و که سه ی که ته وبه ده کات و باوه پ ده هیئیت و کرده وه ی چاکه ده کات، له وه و دوا (تا دوا هه ناسه ی ژینای) به رده وام ده بیئت له سه ر ئه و مه نه هج و پیبازه.

ههروهه خوای پهروهردگار فرمویه تی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلٰٓىٰ اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ (الزمر: ۵۳).

واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به بهنده کانم بلی: خوای پهروهردگار ده فرمویت: ئه ی بهنده کانم ئه وانه ی که خوایان تووشی تاوان کردوو و خراپه یان زۆره، نا ئومید مه بن له په حمی خوای پهروهردگار، چونکه به راستی ئه گه ر ئیوه ته وبه ی راست و دروست بکه ن، خوای پهروهردگار له هه موو گونا هو تاوانه کانتان خوش ده بیئت، چونکه بی گومان ئه و خوایه زۆر لی خوش بوو و لیبورده یه وه زۆر به په حم و به به زه ییه.

وه ههروهه ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوْءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيْمًا﴾ (النساء).

واته: هه ر که سیك خراپه یه ک بکات (به رامبه ر به خه لکی) یان سته م له نه فسی خو ی بکات (له وه ودوا به خویدا بچپته وه) و داوای لی خوش بوون له خوا بکات ئه وه ده بینیت که خوای پهروهردگار زۆر لی خوش بوو و به به زه ییه.

ئه م ته وبه کردنه گشتی یه و هه رکه سیك له کافران و موشریکان و بیدعه چییان و جگه له وانیش له که سانی تاوانبار ته وبه بکه ن، ئه گه ر مه رجه کانی ته وبه یان تیدا بیئت، خوای پهروهردگار ته وبه یان لی وه رده گریت، والله الحمد.

(۱۹۷) بروانه: هه مان سه رچاوه، ۶۸۵/۱۱.

(۱۹۸) أخرجه الطبراني في المعجم الأوسط، ۶۲/۸، برقم ۴۷۱۳ [بجمع البحرين في زوائد المعجمين. وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ورجاله رجال الصحيح، غير هارون بن موسى الفروي وهو ثقة، ۱۸۹/۱۰، وصحح إسناده الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة ۴/۱۵۴، برقم ۱۶۲۰، وذكر طرقه الأخرى.

(۱۹۹) بروانه: تفسير القرآن العظيم لابن كثير (رحمه الله)، ۱۲۴/۶.

#بایسی دهیه م: زیان و شویننه واره خراپه کانی بیدعه:

بیدعه چه ندين شویننه وار و سهر نه نجامی خراپ و ترسناک و زیانی له ناو بهری ههیه، له و زیانانه:

١ - بیدعه سه رده کیشیت بۆ کوفر (برید الکفر):

أبو هريرة (رضي الله عنه) له پیغه مبهری خواوه (صلوات الله علیه) بۆمان ده گپیتته وه، که فه رمویته تی: ((لا تقوم الساعة حتى تأخذ أمّتي بأحد القرون قبلها شبراً بشبر، وذراعاً بذراع)) فقيل: يا رسول الله، كفارس والرّوم؟ فقال: "ومن الناس إلا أولئك" (٢٠٠).

واته: قیامهت نیات ههتا ئوممه ته که م (هه ندیک له ئوممه ته که ی) شوینی ریگه و پیبازی پیش خویان ده که ون، بست به بست و بالّ به بالّ، ووترا ئه ی پیغه مبهر (صلوات الله علیه) شوینی ریگه و پیبازی قه ومانی فارس و پوم ده که ون، فه رموی: ئایا که سانی تر ههیه جگه له وان؟ (له و کات و سه رده مه دا فارس و پوم دیارترین و گه وره ترین هیژ بوونه).

وه أبو سعید الخدری (رضي الله عنه) له پیغه مبهری خواوه (صلوات الله علیه) بۆمان ده گپیتته وه، که فه رمویته تی: ((لتبعن سنن من كان قبلكم: شبراً بشبر، وذراعاً بذراع، حتى لو دخلوا في حجر ضب لا تتبعتموهم)) قلنا: يا رسول الله، اليهود والنصارى؟ قال: ((فمن)) (٢٠١).

واته: ئیوه ئه ی موسلمانان شوینی گه لانی پیش خوتان ده که ون: بست به بست و بالّ به بالّ، ههتا ئه وان بچنه ناو کونی بزن مژۆکه وه ئیوه ش ده چنه ناویه و شوینیان ده که ون، ووتمان: ئه ی پیغه مبهری خوا (صلوات الله علیه) مه به ستت گاوو جوله که یه که ئیمه شوینیان ده که وین، فه رموی: به لئى ئه ی کئی تر ههیه.

٢ - بیدعه کردن واته: درۆ هه لبه ستن بۆ خویا په روه ردگار به بی عیلم و زانیاری، موسلمانان خۆشه ویست کاتیک ده پروانیتته سپره ی که سانی بیدعه چی ده یان بینیت له هه موو که س زیاتر درۆ بۆ خویا په روه ردگار و پیغه مبهر (صلوات الله علیه) هه لده به ستن، بۆیه خویا په روه ردگار ناگاداری کردوینه ته وه که قسه یه که نه که یین که خویا گه وره نه یفه رموو بییت، هه روه که ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ نَقُولَ

عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَابِلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ (الحاقة: ٤٤-٤٦).

واته: ئه گه ر پیغه مبهر محمد (صلوات الله علیه) هه ندی قسه و گوفتاری بۆ ئیمه هه لبه ستایه، ئه وه به هیژو ده سه لاتى خۆمان ده مان گرت، پاشان په گی دلیمان ده پچراندوو ده مان مراند.

وه پیغه مبهر (صلوات الله علیه) ناگاداری کردوینه ته وه که درۆی به ده مه وه هه لنه به ستین، بۆیه هه ر که سیک ئه و کاره بکات ئه وه هه ره شه ی لئى کردوو به سزای زۆر به ئیش و تووند، هه روه که ده فه رمویت: ((من تعدد عليّ كذباً فليتبوأ مقعده من النار)) (٢٠٢).

واته: هه رکه سیک به ده ستی ئه نه قسه درۆ به ده م منه وه هه لبه ستیت ئه وه با شوینیك له ناو ناگری دۆزه خدا بۆ خوی دیاری بکات.

٣ - که سانی بیدعه چی رقیان له سوننهت و که سانی هه لگریتی، ئه مه ش به لگه یه له سه ترسناکی بیدعه، زانای پایه به رز إسماعيل بن عبد الرحمن الصّابوني (په حمه تی خویا لیبیت) ده فه رمویت: (نیشانه کانی که سانی بیدعه چی پوون و ئاشکراو دیاره به سه ر خاوه نه کانیانه وه، له پوونترین و دیارترین نیشانه یان ئه وه یه که زۆر رقیان له سوننهت و هه لگریتی ده بیته وه وه به که میان

(٢٠٠) أخرجه البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: "لتبعن سنن من كان قبلكم"، ١٩١/٨، برقم ٧٣١٩.

(٢٠١) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: "لتبعن سنن من كان قبلكم"، ١٩١/٨، برقم ٧٣٢٠، ومسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، ٢٠٥٤/٤، برقم ٢٦٦٩.

(٢٠٢) متفق عليه من حديث أنس رضي الله عنه: البخاري، كتاب العلم، باب إثم من كذب على النبي ﷺ، ٤١/١، برقم ١٠٨، ومسلم في المقدمة، باب تغليظ الكذب على رسول الله ﷺ، ٧/١، برقم ٢.

ده زانن^(٢٠٣).

٤ - بیدعه چی ئه و کرده وه چاکانه ی که به بیدعه ده یان کات رَهت ده کَرِیتَه وه و وه رناگیریت، له بهر فه رموده که ی پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) که فه رمویه تی: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(٢٠٤).

واته: هه رکه سیك کاریک دابهینیت و فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیئت به زیاد کردنی ئه و کاره ئه وه به سه ریدا ده دریتَه وه و لئی وه رناگیریت.

وه له گێرانه وه یه کی تر دا که ئیمامی موسلیم گێراویتیته وه، پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) فه رمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(٢٠٥).

واته: هه رکه سیك کاریک بکات (عیباده تیک) فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیئت بۆ کردنی، ئه وه ئه و کاره کاریکه وه رناگیریت به لکو ده دریتَه وه به سه ر خاوه نه که یدا.

٥ - که سانی بیدعه چی زۆربه ی جار کۆتایی ژیانیا ن به خراپه ده بیئت (سوء العاقبة)، له بهر ئه وه ی شه یتان ده یه ویت مرۆفه کان له یه کیک له م کۆسپانه وه له خشته ده ر بکات، کۆسپی یه که م: ده یه ویت تاوانی شیرکی پی ئه نجام بدات، ئه گه ر ئه و به نده یه له م کۆسپه پرگاری بوو ئه وه له کۆسپی بیدعه کردنه وه بۆ دیت و رینگای راستی لی ده شیوینیت، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که بیدعه زۆر تر سناکتره له تاوان کردن^(٢٠٦)، هه روه ک سفیانی الثوری (رهحمته ی خوی لبیئت) ده فه رمویت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا)^(٢٠٧).

واته: بیدعه کردن خۆشه و یستتره لای شه یتان (إبليس) له تاوان کردن، چونکه تاوان ته وبه ی لی ده کَرِیت به لام بیدعه ته وبه ی لی ناکریت.

٦ - بیدعه چی به پیچه وانه وه له قورنانی پیروز و سوننهت تیده گات، چونکه چاکه به خراپه ده بینیت، خراپه به چاکه ده بینیت، سوننهت به بیدعه ده بینیت، وه بیدعه به سوننهت ده بینیت، هه روه ک حذیفة الیمانی (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) ده فه رمویت: (وَاللَّهِ لَتَفْشُونَ الْبِدْعَ حَتَّى إِذَا تُرِكَ مِنْهَا شَيْءٌ قَالُوا: تُرِكَتِ السُّنَّةُ)^(٢٠٨).

واته: سویند بیئت به خوی په روه رداگار بیدعه زۆر بلاو ده بیته وه وه ده کَرِیت، هه ر کاتیک واز له بیدعه یه ک هینراو نه کرا ده لین: سوننهت ناکریت و وازی لی هینراوه.

٧ - شایه تی و گێرانه وه ی بیدعه چی وه رناگیریت، زانایانی شاره زا (له فه رموده ناسان و شاره زایانی شه ریعهت و بنه ماکانی نایین) یه کده ننگن له سه ر ئه وه ی ئه گه ر که سی بیدعه چی به هۆی بیدعه که یه وه بی باوه ر ده بوو ئه وه به هیچ شیوه یه ک گێرانه وه ی (فه رموده ی) لی وه رناگیریت، به لام ئه و بیدعه چییه ی که به هۆی بیدعه که یه وه بی باوه ر نابیت (به لکو تاوانباره) زانایان رایان جیاوازه، ئایا گێرانه وه ی وه رده گیریت یان نا؟ زانای پایه به رز ئیمامی النوری (رهحمته ی خوی لبیئت) ئه و بۆچونه په سه ند ده کات که گێرانه وه ی بیدعه چی وه رده گیریت ئه گه ر بانگه واز نه کات بۆ بیدعه که ی، به لام ئه گه ر بانگه وازی ده کرد بۆ کردنی بیدعه ئه وه گێرانه وه ی فه رموده ی لی وه رناگیریت^(٢٠٩).

^(٢٠٣) بروانه: عقیده أهل السنة وأصحاب الحديث، ص ٢٩٩.

^(٢٠٤) رواه البخاري ٢٢٢/٣، برقم ٢٦٩٧، ومسلم، ٣/٣٤٤، برقم ١٧١٨.

^(٢٠٥) رواه مسلم، ١٣٤٣/٣، برقم ١٧١٨.

^(٢٠٦) موسلمانى خۆشه و یست بۆ زیاتر شاره زا بوون له کۆسپه کانی تر، بروانه: مدارج السالکین، لابن القیم، ١-٢٢٢.

^(٢٠٧) بروانه: شرح السنة، للبخاري، ١/٢١٦.

^(٢٠٨) أخرجه الإمام محمد بن وضاح، في كتاب فيه ما جاء في البدع، ص ١٢٤، برقم ١٦٢، وانظر: آثاراً في ذلك لابن وضاح في كتابه هذا ص ١٢٤-١٥٦.

^(٢٠٩) بروانه: شرح النووي على صحيح مسلم ١/١٧٦.

۸ - که سانی بیدعه چی له هه موو که س زیاتر ده که ونه ناو فیتنه و ناشوبه وه، خوای پهروهردگار ناگاداری کردوینه ته وه تا نه که وینه ناو فیتنه وه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الأنفال: ۲۵).

واته: ئەى ئیمانداران خۆتان بپاریزن له تاقی کردنه وه و به لایهک که به تاییه تی تووشی ئەوانه تان نابیت که تاوان و سته میان کردوه، به لکو هه مووان ده گریتته وه، وه باش بزنان که خوای پهروهردگار سزاو تۆله ی زۆر توونده .

وه ههروه ها ده فهرموویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳).
واته: با باش بزنان و بترسن ئەو که سانه ی که سه رپیچی فه رمانه کانی پیغه مبه ر (صلواته) ده که ن له وه ی که تووشی فیتنه یه کی زۆر سه خت ببن (تووشی شیرک و کوفر و دووری و بیدعه ببن) (۲۱۰)، یان با بترسن له وه ی که تووشی سزایه کی زۆر به ئیش ببن. موسلمانى خۆشه و یست ئایا هیچ فیتنه یه که هیه له وه ترسناکتر بیت که پیچه وانه ی سوننه ت و فه رمانه کانی پیغه مبه ر ی خوا (صلواته) بکریت.

هه ر بۆیه پیغه مبه ر (صلواته) هانی موسلمانانى داوه که کرده وه ی چاکه بکه ن پیش هاتن و پوودانی فیتنه به گشتی و به زۆری، ههروهک ده فهرموویت: ((بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلَمِ. يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بَعْرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا)) (۲۱۱).

واته: ئەى موسلمانان ده ست پیش خه رى بکه ن له کردنى کرده وه چاکه کاندای پیش ئەوه ی که فیتنه یه کی یه کجار زۆر پووتان تی بکات به وینه ی شه ویکی تاریک (چۆن تاریکی شه و هه موو شوینیکی ده گریتته وه به هه مان شیوه فیتنه ش هه موو خه لکی ده گریتته وه)، پیاوی وا هه یه به یانی ئیمانداره کاتیکی ئیواره ی به سه ردا دیت بئى باوه ر ده بیت، پیاوی وا هه یه ئیواره ئیمانداره کاتیکی به یانی به سه ردا دیت بئى باوه ر ده بیت، نه ئینه یه که ی له وه دایه که: دینه که ی ده فرۆشیت به به شیکی که می دونیا.

۹ - که سی بیدعه چی هه سته ی به که م و کوپی شه ریه ت کردوه (په نا به خوای پهروهردگار) ئەگه ر به زمانیش وا نه لیت، چونکه به کردنی ئەو بیدعه یه ی خۆی گپراوه به شه ر دانه رو ته واوکه رى دین، ئەم بیدعه چیه واده کات! خوای پهروهردگاریش دینی ته واو کردوه و نیعمه تی ته واوی پزاندوه به سه ر ئیمانداراندا ، ههروهک خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳).

واته: ئەى موسلمانان ئەم پزاندن بۆ ته واوکردن و نیعمه تی خۆم پزاندوه به سه رتاندا وه پازیم لیتان (ئەى موسلمانان) که ئیسلام ئایینتان بیت و هیچ مه نهج و پزبان و ئایینیکی تر نه که نه ئایینی خۆتان.

زانای پایه به رز این کثیر (رهحمه تی خوای لیبیت) له ته فسیری ئەم ئایه ته دا فه رمویه تی: (ئەم نیعمه ت و به خششه ی خوای پهروهردگار گه وره ترین نیعمه ت و به خششه به سه ر ئەم ئوممه ته وه له کاتیکی ئاینه که ی بۆ ته واو کردون، پزبانیه تان به هیچ ئایینیکی نییه جگه له ئایینی پزوری ئیسلام، وه پزبانیه تان به هیچ پیغه مبه ریک (صلواته) نییه جگه له پیغه مبه ر ی خویان (صلواته)، بۆیه خوای پهروهردگار پیغه مبه ر ی (صلواته) گپراوه به دواين پیغه مبه ر (صلواته)، وه په وانه ی کردوه بۆ هه موو مرؤف و جنۆکه کان، هیچ حه لالیکی نییه مه گه ر ئەو حه لالی کردبیت، وه هیچ حه رامیک نییه مه گه ر ئەو حه رامی کردبیت، وه هیچ مه نهج و پزبان و ئایینیکی حه ق و راست نییه مه گه ر ئەو ئاینه ی که پیغه مبه ر (صلواته) به دینی زانیبیت، وه هه ر شتیکی ئەو هه والی پیدابیت حه ق و راسته هیچ درۆ دواکه وتنی تیدا نییه) (۲۱۲).

(۲۱۰) بروانه: تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله) ۹۰/۶.

(۲۱۱) رواه مسلم عن أبي هريرة ۳، کتاب الإيمان، باب الحث على المبادرة بالأعمال قبل تظاهر الفتن، ۱/۱۱۰، برقم ۱۱۸.

(۲۱۲) بروانه: تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله تعالى) ۲۶/۳.

وه خوی په روهردگار هه موو شتیکی له قورئانی پیروژدا پوون کردوته وه، هه روهک فهرمویه تی: ﴿ وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ (النحل: ٨٩) .

واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئیمه قورئانی پیروژمان بو سهر تو دابه زاندوه که پوون که ره وه ی هه موو شتیکه، وه مایه ی پینمونی و په حمهت و مزگینی یه بو موسلمانان.

١٠ - که سی بیدعه چی حهق و راستی لی گؤراوه به هوی کاره خراپه کانییه وه، له بهر ئه وه ی عیلم و زانیاری پووناکین و خوی په روهردگار به هویانه وه ئه و به ندانه هیدایهت ده دات که خوی ویستی لییه تی، به لام که سی بیدعه چی ئه و ته قوایه ی له دست داوه که به هویه وه خاوه نه که ی ده توانیت حهق و راستی بدوژیته وه، خوی په روهردگار ده فهرمویت: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تَقُوْا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقٰنًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴾ (الأنفال: ٢٩) .

واته: ئه ی ئیمانداران ئه گهر ئیوه ته قوای خوی په روهردگار بکه ن پاریزگاری له سنوره کانی بکه ن، ئه وه خوی په روهردگار به رچا و روشنیان پی ده به خشیت (تا به هویه وه بتوان به ئسانی حهق و راستی له ناحهق جیا بکه نه وه)، وه خوی په روهردگار هه له و تاوانه کانتان داده پووشیت و لیتان خووش ده بیت، چونکه خوی په روهردگار خاوه نی فه زل و پیزی گوره و بی سنوره .

١١ - که سی بیدعه چی ده بیت تاوانی خوی و ئه و که سانه ی که شوینی بیدعه که ی ده که ون هه لبریت، أبو هریره (رضی الله عنه) له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بؤمانی گپراوته وه، که فهرمویه تی: ((مَنْ دَعَا إِلَىٰ هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْاَجْرِ مِثْلُ اَجْرِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ اَجْرِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَىٰ ضَلٰلَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْاِثْمِ مِثْلُ اِثْمِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ اِثْمِهِمْ شَيْئًا)) (٢١٣).

واته: هه رکه سی که ده عوه و بانگه واز بکات بو ریگای راست و پینمونی چاک و جوان، ئه وه خیرو چاکه ی بو هیه به وینه ی خیرو پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بی ئه وه ی هیچ له خیرو پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م بیته وه، وه هه رکه سی که ده عوه و بانگه واز بکات بو ریگای خراپه و تاوانکاری و سه رلیشیواوی ئه وه خراپه و تاوانی بو دنوسریت به وینه ی خراپه و تاوانی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بی ئه وه ی هیچ له خراپه و تاوانی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م بیته وه .

(ده ی که سی بیدعه چی کاتیک بیدعه ده کات و خه لکیش فیری بیدعه ده کات با ئاگادار بیت و باش بزانیته که هه ر بیدعه یه ک خه لکی لیوه ی فیر ده بن و ده یکه ن هه موو تاوانه که ی بو دنوسریت بی ئه وه ی هیچ له خراپه و تاوانی ئه و که سه ی که شوینی ده که ویت که م بکات).

١٢ - که سی بیدعه چی به هوی کردنی بیدعه وه خوی توشی نه فرهت (لَعْنَةُ) کردوه، أنسی کوری مالک (رضی الله عنه) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بؤمان ده گپریته وه، ده رباره ی ئه و که سانه ی له مه دینه دا شتیکی تازه و خراب دادینن ده فهرمویت: ((مَنْ اَحَدَثَ فِيْهَا حَدَثًا اَوْ اٰوٰی مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللّٰهِ، وَالْمَلٰٓئِكَةِ، وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ، لَا يَقْبَلُ اللّٰهُ مِنْهُ صَرْفًا وَّلَا عَدْلًا)) (٢١٤).

واته: هه رکه سی که له ناو شاری مه دینه دا کاریکی تازه و خراب دابه ی نیته ئه وه نه فرهتی خوی په روهردگار و فریشته کان و موسلمانانی لی بیت، وه فهرز و سوننه تی لی وهرناگریته (واته: به ته واوه تی لی وهرناگریته) .

(٢١٣) مسلم، کتاب العلم، باب من سن سنة حسنة أو سيئة، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة، ٢٠٦٠/٤، برقم ٢٦٧٤.

(٢١٤) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام، باب اثم من آوى محدثاً، ١٨٧/٨، برقم ٧٣٠٦، ومسلم، كتاب الحج، باب فضل المدينة، ودعاء النبي ﷺ فيها بالبركة، ٩٩٤/٢، برقم ١٣٦٦.

موسلمان خووشه ويست بو زياتر شاره زا بوون له واتای ته واوی ئه م فهرموده يه بپوانه: عمدة القاري شرح صحيح البخاري (٤٠٨/٣٥)، وه شرح النووي على صحيح مسلم (٣١/٥)، وه عون المعبود (٣٠٧/٩)، وه تحفة الأحوذی (٤١٠/٥)، وه فيض القدير (٢٥/٦).

زانای پایه بهرز نیمیامی الشّاطی (پرحمتهی خوی لبیت) دهفهرمویت: (نهم فهرمودهیه گشتی یه وهه مو تازه داهینراویک دهگریته وه که پیچه وانهی شهرعه، وه بیدعه یه کیکه له خراپترین کاره تازه داهینراوه کان)^(۲۱۵).

۱۳ - کهسی بیدعه چی له رۆژی دوایدا ریگی لی دهگریت و ناهیلریت بیته سهر چه وزی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) بو خوارنده وهی ئاوی سازگاری (کوثر)، سهل کوری سعد (رضی الله عنه) له پیغه مبهه ری خواوه (صلواته علیه وسلم) بۆمانی گپراوته وه، که فهرموویه تی: ((أنا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مَنْ وَرَدَ شَرِبَ، وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا، وَلَیْرَدَنَّ عَلَیَّ أَقْوَامٌ أَعْرَفُهُمْ وَیَعْرِفُونِی، ثُمَّ یُحَالُ بَیْنِی وَبَیْنَهُمْ))^(۲۱۶).

واته: من پیشتان دهکه وه بۆسه ره چه وزی (کوثر) و چاوه ری ئه و موسلمانانه دهکه م که دین بو ئه وهی له ئاوی سازگاری (کوثر) بخۆنه وه، ئاویکه ههر موسلمانیک لی بخواته وه هه تا هه تایه تینوی نابیت، کومه له موسلمانیک دین بۆسه ره چه وزه که تا ئاوی لی بخۆنه وه، من ئه وان دهناسم و ئه وانیش من دهناسم، به لام ریگری له نیوان من و ئه واندا دهگریت و ناهیلریت بینه سهر چه وزی (کوثر) و له ئاوی سازگاری بخۆنه وه.

له ریوایه تیکی ترده دهفهرمویت: ((إِنَّهُمْ مِنِّي، فَيُقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ: سَحَقًا سَحَقًا لِمَنْ غَيْرَ بَعْدِي))^(۲۱۷).
واته: ئه وان له ئومه تهی من (موسلمانن)، دهوتریت: تو نازانی ئه ی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) ئه وان دواى مردنی تو چیان داهینراوه (له پاشگه ز بوونه وه و کاری خراپه و بیدعه)، منیش ده لیم: دووری بو ئه و که سانه، دووری بو ئه و که سانه، که دواى مردنی من دینیان گوری.

وه شقی کوری عبدالله (صلواته علیه وسلم) له پیغه مبهه ری خواوه (صلواته علیه وسلم) بۆمانی گپراوته وه، که فهرموویه تی: ((يا ربّ أصحابي أصحابي، فَيُقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ))^(۲۱۸).

واته: پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) دهفهرمویت: ده لیم (ئه ی پهروه ردگار ئه وانه هاوه لی منن، ئه وانه هاوه لی منن (موسلمانن و شوین که وتووی منن)، دهوتریت: تو نازانی ئه ی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) ئه وان دواى مردنی تو چیان داهینراوه (بیدعه).

أسماء كچی أبوبکر (رضی الله عنها) دهفهرمویت: پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) فهرموویه تی: ((إِنِّي عَلَى الْحَوْضِ حَتَّى أَنْظُرَ مَنْ يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكُمْ، وَسَيُؤَخَذُ نَاسٌ مِنْ دُونِي فَأَقُولُ: يَا رَبِّ مِنِّي وَمِنْ أُمَّتِي فَيُقَالُ: هَلْ شَعَرْتَ مَا عَمِلُوا بَعْدَكَ وَاللَّهِ مَا بَرِحُوا يَرْجِعُونَ عَلَيَّ أَعْقَابَهُمْ))^(۲۱۹).

واته: من له سه ره چه وزی (کوثر) ده وه ستم و سه ره ده که م تا بزانه کئ له ئیوه (موسلمانان) دین بو لام، بویه که سانیک ده یانه ویت بین بو لام بو سه ره چه وزی (کوثر) به لام رییان لی دهگریت و ناهیلریت بینه سهری، منیش ده لیم: ئه ی پهروه ردگار ئه وانه له منن و له ئومه تهی منن (موسلمانن)، له و کاته دا دهوتریت: ئایا ده زانیت ئه وانه دواى تو چیان کردوه، سویند بیت به خوی پهروه ردگار به رده وام پاشه کشییان ده کرد له دینه که ت و پاش گه ز ده بوونه وه.

ههر بویه هاوه لی به ریزی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) ابن أبي مليكة (رضی الله عنه) ده فهرموو: ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَرْجِعَ عَلَيَّ أَعْقَابَنَا أَوْ أَنْ نَفْتِنَ فِي دِينِنَا))^(۲۲۰).

واته: ئه ی خوی پهروه ردگارمان په نات پی ده گرین له وهی که پاش گه ز ببینه وه و پاشه و پاش بکشینه وه له دینه که مان، یان تووشی فیتنه و تاقی کردنه وه ببین له دینه که ماندا.

^(۲۱۵) بپوانه: الاعتصام للشّاطی، ۹۶/۱.

^(۲۱۶) متفق علیه: البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی (صلواته علیه وسلم)، ۲۶۴/۷، و مسلم، کتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبینا (صلواته علیه وسلم) وصفاته، ۱۷۹۳/۴، برقم ۲۲۹۰.

^(۲۱۷) رواه البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی (صلواته علیه وسلم)، ۲۶۴/۷، برقم ۶۵۸۳.

^(۲۱۸) متفق علیه: البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی (صلواته علیه وسلم)، ۲۶۲/۷، برقم ۶۵۷۵، و مسلم، کتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبینا (صلواته علیه وسلم)، ۱۷۹۶/۴، برقم ۲۲۹۷.

^(۲۱۹) صححه الألبانی فی "صحيح الجامع" حدیث رقم (۲۴۶۷).

^(۲۲۰) متفق علیه: البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی (صلواته علیه وسلم)، ۲۶۶/۷، برقم ۶۵۹۳، و مسلم، کتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبینا (صلواته علیه وسلم) وصفاته، ۱۷۹۴/۴، برقم ۲۲۹۳.

١٤ - که سانی بیدعه چی پشتیان هه‌لکردوو له یادو زیگری راسته‌قینه‌ی خوای په‌روه‌ردگار، له‌بهر ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار له قورئانی پیروژ و له سهر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) چه‌ند ویردیکی تاییه‌تی بو دانوین، هه‌یانه تاییه‌ته به نویژه فه‌رزه‌کان، هه‌یانه تاییه‌ته به به‌یانیان و ئیواران، وه ویردی خه‌وتن و هه‌ستان له خه‌و، وه ویردو زیگری وا هه‌یه گشتی یه و تاییه‌ته نه‌کراوه به کاتیك و شوینیکی دیاری کراوه‌وه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ (الأحزاب: ٤١-٤٢).

واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمان و باوه‌رتان هیناوه زۆر یادی خوا بکه‌ن (هه‌میشه ناوی پیروزی خواتان له یاد بیته له دل و ده‌رونتاندا)، وه ته‌سبیحات و ستایشی بکه‌ن (هه‌موو کاتیك) به تاییه‌تی له به‌یانیان و کاتی ده‌مه‌و ئیواراندا (زیکره‌کانی به‌یانیان و ئیواران). به‌لام که‌سانی بیدعه چی پشتیان هه‌لکردوو له خویندنی ئه‌م زیکره پیروژانه، جا یان به هۆی سه‌رقال بوون به کردنی بیدعه‌وه، یان پشت هه‌لکردنه‌که‌یان به هۆی گوپینی ئه‌و زیکره شه‌ریانه به کردنی چه‌ند زیگریکی بیدعه، خۆیان به بی پیویست ده‌زانن له کردنی ئه‌و زیکرانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دایان ناوه، بۆیه به هۆی ئه‌و بیدعه‌وه پشتیان هه‌لکردوو له کردنی یادی راسته‌قینه‌ی خوای په‌روه‌ردگار (٢٢١).

١٥ - که‌سانی بیدعه چی حه‌ق و راستی له شوین که‌وتوانیان کپ ده‌که‌ن و ده‌یشارنه‌وه، وه خوای په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی نه‌فره‌تی (لَعْنَةً) له‌و که‌سانه‌و هاوشیوه‌کانیان کردوو، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبُرْهَانِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكُتُبِ ۗ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ﴿١٥٩﴾ (البقرة: ١٥٩).

واته: به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌رنامه و پینومنییه پوون و ئاشکراکانی په‌وانه کراوی ئیمه ده‌شارنه‌وه که ناریدومانه (تا بو خه‌لکی پوون بکریته‌وه)، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که پوونمان کردۆته‌وه بو خه‌لکی له کتیبه‌کاندا، ئا ئه‌وانه خوا نه‌فره‌تیان (له‌عنه‌تیان) لی ده‌کات و نه‌فرین کارانیش نه‌فره‌تیان لی ده‌که‌ن (دوعای دووری په‌حم و به‌زه‌یی خوای په‌روه‌ردگاریان لی ده‌که‌ن).

١٦ - بیدعه کردن ده‌بیته مایه‌ی دوور که‌وتنه‌وه‌ی خه‌لکی له ئیسلام، له‌بهر ئه‌وه‌ی کاتیك که‌سی بیدعه چی به هۆی ئه‌و بیدعه‌یه‌وه چه‌ند کاریکی پرو پوچ ده‌کات ده‌بیته هۆکاریک بو ئه‌وه‌ی دوژمنانی ئیسلام گالته به ئیسلام بکه‌ن، له کاتیكدا ئایینی پیروزی ئیسلام زۆر دووره له‌و کارانه‌ی که که‌سانی بیدعه چی ده‌یکه‌ن.

١٧ - که‌سانی بیدعه چی ئوممه‌تی ئیسلامیان پارچه پارچه کردوو، چونکه خۆیان و شوین که‌وتوانیان به هۆی بیدعه‌وه پارچه پارچه‌ییان خستۆته ناو موسلمانانه‌وه، هه‌ر بۆیه به هۆی بیدعه‌و دوور که‌وتنه‌وه له سوننه‌ت چه‌ندین به‌ش به‌ش و کۆمه‌ل کۆمه‌لی جیاواز ده‌بینریت، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ۖ لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۗ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ (الأنعام: ١٥٩).

واته: به‌راستی ئه‌وانه‌ی که ئایینه‌که‌یان به‌ش به‌ش و پارچه پارچه کردوو بوونه ده‌سته ده‌سته و پارچه پارچه، ئه‌وه له هیهچ شتی‌کدا تو له‌وان نیت، به‌لکو به‌ریت لێیان، به‌راستی ئه‌وانه کارو باریان بو لای خویه و تو له‌ی ئه‌و لادان و پارچه پارچه‌ییان لی ده‌ستینیته‌وه، له‌وه‌ودوا خوای په‌روه‌ردگار هه‌والی هه‌موو ئه‌و کارو کرده‌وانه‌یان پی ده‌دات که ئه‌نجامیان دابوو.

١٨ - که‌سی بیدعه چی که به ئاشکرا بیدعه ده‌کات، غه‌یبه‌ت و باس کردنی دروسته، بو ئه‌وه‌ی موسلمانان له خراپه‌ی بیدعه‌که‌ی ئاگادار بن، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی که به ئاشکرا بیدعه ده‌کات زیانه‌که‌ی زۆرترو ترسناکتره له که‌سیک که تاوان ده‌کات، هه‌رچه‌نده غه‌یبه‌ت کردنی موسلمان به پیی ده‌قی قورئانی پیروژ و فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دروست نییه و حه‌رامه، به‌لام بو مه‌به‌ستیکی شه‌ری دروسته غه‌یبه‌ت بکریت، **له‌بهر یه‌کیک له‌م هۆکارانه:**

(٢٢١) بروانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد السحيمي، ص ١٨٩.

یه که م: ستم کردن،: له م کاته‌دا دروسته که ستم لی کراو سکالای خوئی باس بکات بو کاربه‌دهستان و فه‌رمانپه‌وایان، یاخود بو قازی و دادوهر و بلی: فلانه که ستم می لی کردووم یان مالی خواردووم.

دووهم: پرس و پاره‌رگرتن، نه‌میش به‌وهی که که سیک بجیته لای که سیکی شاره‌زا له‌دیندا و بلیت ئه‌ری فلانه که ستم چونه که من به تمام کچی بده‌می، یان خوشکمی بده‌می، یان فلانه ئافرهت چونه که من به تمام بیخوازم، یاخود بو پرسیار کردن دهرباره‌ی هاوسییه‌تی.

سی‌یه م: داوای یارم‌تی کردن بو گورپینی خراپه (منکر) وه‌لا دانی نا په‌حه‌تیه‌ک له سهر موسولمانیک، وه‌ک نه‌وهی که یه‌کیک بجیته لای که سیک که ده‌سه‌لاتداره و پیی بلیت که فلانه که ستم له گه‌لمدا خراپه و ئازارم ده‌دات وه ریگه چاره‌یه‌کم بو بدوژه‌روه.

چوارهم: ناگادرکردنه‌وهی موسولمانان و ئاموزگاری کردنیان، بو خو پاراستن له وه‌که‌سانه‌ی که خراپن و نیازیان گلاوه و زهره‌رو زیانیان هه‌یه بو موسولمانان.

پینجه‌م: باس کردنی که سیک که به ئاشکرا تاوانی لی‌بووه‌شیته‌وه وه‌ک {جاسوسی کردن و زینا و مه‌ی خواردنه‌وه و..... هتد} له م کاته‌شدا ته‌نھا باسی ئه‌و تاوانه‌ی ده‌که‌یت و به‌س.

شه‌شم: پیناساندنی که سیک نه‌ویش به دیاری کردنی ئه‌و که م و کورپانه‌ی که له رووی که م نه‌ندامی و له ش و لاریه‌وه یاخود ناوو شوره‌تیه‌وه، وه‌ک کویری و نه‌خووشی و شله‌ی و قه‌له‌وی و که‌ری... هتد نابیت له‌مه‌دا مه‌به‌ستی پیناساندنی که م و کوری و سوکی ناوبراو بیت، به‌لکو ده‌بیت ته‌نھا پیناساندنی بیت.

حه‌وته‌م: باس کردنی که سی بیدعه‌چی و تاوان کار: له م کاته‌دا ته‌نھا باسی بیدعه‌که‌ی یاخود تاوانه‌که‌ی ده‌که‌یت، وه هچی تر مه‌گر یه‌کیک له و خالانه‌ی پیشووی تیدابیت، خاتوو (عائیشه‌ی) دایکی باوه‌رداران (خوای لی پازی بیت) ده‌فه‌رمویت: (جاریکیان پیاویک هات بولای پیغه‌مبه‌ر صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) روخسه‌تی لی خواست و نه‌ویش به ریژه‌وه به خیره‌اتنی کرد و فه‌رمووی لی کرد، پاشان که پیاوه‌که رویشت پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَاةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: (بَسْ أٰخُو الْعَشِيْرَةِ) واته: خراپترین برای هوژه‌که‌یه، هه‌روه‌ها دایکمان (عائیشه‌) خوای لی پازی بیت بو‌مان ده‌گپیته‌وه، له پیغه‌مبه‌ره‌وه صَلَاةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که فه‌رموویه‌تی: (مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِيْنِنَا شَيْئًا) ^(۲۲۳).

واته: گومان نابم که ئم دوو که‌سه هیچ دهرباره‌ی دین بزائن.

هه‌روه‌ها که سی بیدعه‌چی که زیاده‌یه‌ک ده‌هینیته‌ ناو دینه‌وه و خوا ده‌په‌رستیت و عیباده‌تی بو ده‌کات، به‌لام به بوچوون و هه‌واو ئاره‌زووی خوئی، بی گوی دانه فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَاةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بو‌یه له م کاته‌دا باس کردنی پاشمله (غه‌یبه‌ت) ی واجب، چونکه نه‌وه بو پاراستنی دینه له هه‌واو ئاره‌زوو، (وَلَا غِيْبَةَ لِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْبَدْعِ) وه‌هه‌ر که سیک که بیدعه‌ ده‌کات باس کردنی بیدعه‌که‌ی غه‌یبه‌ت نییه، که‌واته ئیستا روون بووه‌وه بو به‌ریزت که باس کردنی ئه‌و کو‌مه‌لانه غه‌یبه‌ت نییه ^(۲۲۳).

التحذُ ليس بغيبةٍ في ستمةٍ
ومجاهر فسقاً ومستتمت ومن
مستظلم ومعرِفٍ ومحذِرٍ
طلب الإعانة في إزالة منكر ^(۲۲۴)

۱۹ - که سی بیدعه‌چی شوین که‌وتووی هه‌واو ئاره‌زووی خوویه‌تی، دژایه‌تی شهر ده‌کات و له شهر لایداوه ^(۲۲۵).

۲۰ - که سی بیدعه‌چی خوئی خستوته ئاستی شهر دانه‌روه و خوئی چواندوه به خوای په‌روه‌ردگار له شهر داناندا، چونکه به‌س خوای په‌روه‌ردگار که ده‌توانیت شهر دابنیت و فه‌رمان به بنده‌کان بکات تا له‌سه‌ری برؤن و جی به جی بکه‌ن نه‌ک هیچ که‌سیکی تر ^(۲۲۶).

^(۲۲۳) صحيح البخاري (٦٠٦٧).

^(۲۲۴) بروانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري، لابن حجر، ٤٧١/١٠، ٨٦/٧.

^(۲۲۵) بروانه: شرح العقيدة الطحاوية، لابن أبي العز، ص ٤٣.

^(۲۲۶) بروانه: الاعتصام للشاطبي، ٦١/١.

^(۲۲۷) بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ٦١/١ - ٧٠.

کۆتایی

له کۆتاییدا داواکارم له خوای پهروهردگار بۆ خۆم و سه رجه م موسلمانان که له ش ساغیمان پی ببه خشیت و لیمان خوش بییت، هه موو لایه کمان دال په یوه ست بکات به قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغه مبه ره وه (صلوات علیهم)، وه بمان پارێزیت له تاوان و خراپه ی هه موو بیدعه یه ک، وه بهرده و امیمان پی ببه خشیت، آمین.

ناوهڕۆک

پیشه کی دانهر

پیشه کی وه رگنێر

& به شی یه که م: رونای سوننهت

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای سوننهت

دووهم: تیگه یشتن له کهسانی په یوه ست به سوننهت

سی یه م: تیگه یشتن له مانای الجماعه

باسی دووهم: ناو و سیفات هه کانی ئه هلی سوننه و جه ماعه

باسی سی یه م: سوننه تی پیغه مبه ر (صلوات علیهم) نیعمه تیکی گشتی و په هایه

دوو جوړ نیعمه ت هه یه: نیعمه تیکی گشتی و په ها، نیعمه تیکی سنوردار

باسی چوارهم: که وره یی و پله و پایه ی سوننهت

باسی پینجه م: شوین و پله و پایه ی به رزی کهسانی په یوه ست به سوننهت، وه شوینی کهسانی بیدعه چی

یه که م: شوین و پله و پایه ی به رزی کهسانی په یوه ست سوننهت:

دووهم: نیشانه کانی ئه هلی سوننه و جه ماعه

کهسی بیدعه چی چۆنه ؟

& به شی دووهم: تاریکیه کانی بیدعه و تازه دا هینراوه کان له دیندا

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای بیدعه

بیدعه دوو جوړه:

باسی دووهم: مه رجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان

باسی سی یه م: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا

یه که م: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا

دووهم: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له روانگه ی فه رموده کانی پیغه مبه ری خواوه (صلوات علیهم)

سی یه م: له ووته کانی هاوه لانی پیغه مبه ر (صلوات علیهم) سه باره ت به بیدعه

چوارهم: له ووته کانی تابعی و شوین که وتوانیان سه باره ت به بیدعه

پینجه م: بیدعه سه رزه نشت کراوه له چه ند روویه که وه:

باسی چوارهم: هۆکاره کانی بیدعه کردن

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه

بهشی یه که م: بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی و بیدعه ی زیاد کراو:

بهشی دووهم: بیدعه له پووی کردن و واز لی هینانه وه

بهشی سی یه م: بیدعه ی ووتیی بیروباوه ری، وه بیدعه ی کرداری

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا

باسی حه ووتهم: جوّره کانی ئه و بیدعانه ی که له سهر گوّره کان ده کرین

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئه م سهرده مه

یه که م: بیدعه ی ئاههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (صلوات الله علیه)

دووهم: بیدعه ی ئاههنگ گپران به هاتنی یه که م شه وی جومعه له مانگی ره جه ب

سی یه م: بیدعه ی ئاههنگ گپران به بۆنه ی شه وی (الأسراء والمعراج)

چوارهم: ئاههنگ به بۆنه ی هاتنی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان

پینجه م: التبرک

ئه و شتانه ی که زۆر پیرو نو پر له خیره به ره که تن

به ده ست هینان و داوا کردنی خیره به ره که ت به ریگه یه کی شه رع ی به م چند کاره ده بیّت

به ده ست هینان و داوا کردنی خیره به ره که ت به شیوه یه کی ناشه رع ی و نادرست

هۆکاره کانی ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رع ی چین؟

شوینه واره خراپه کانی ته به پروک کردنی نادرست و ناشه رع ی

هۆکاره کانی به رگری کردن له ته به پروک کردنی نادرست

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئه م سهرده مه

باسی نو یه م: ته و به کردنی که سی بیدعه چی

باسی ده یه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه